

VIDENJA ONKRAJ ZAGRINJALA

H. A. Baker

Misijonar za Tibet, Kitajsko in Tajvan

Prevod: Barbara Hojkar Šavli, Škofja Loka, 2012
Lektorirala: Aleksandra Belšak, s.p.
Priprava besedila: Marjan Šavli, marjan.savli@gmail.com
Izdala in založila: Marjan Šavli in Barbara Hojkar Šavli, Mestni trg 11, Škofja Loka
Leto izida: 2023
1. izdaja, 1 natis
Število natisnjenih izvodov: 100

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-587.6 (510)-053.2

BAKER, H. A.

Videnja onkraj zagrinjala / H. A. Baker ; [prevod Barbara Hojkar Šavli]. - 1. izd., 1. natis. - Škofja Loka : [samozal.] M. Šavli : [samozal.] B. Hojkar Šavli, 2023

Prevod dela: Visions beyond the veil

ISBN 978-961-93087-8-3

COBISS.SI-ID 160999683

Brezplačen izvod, ni za prodajo.

Svetopisemsko besedilo, kot tudi številčenje vrstic, je povzeto iz SloKJV:

- *poševna pisava* besede ni v izvirnih rokopisih, dodana SloKJV zaradi boljšega razumevanja
- [Sveti Duh] besede v oglatih oklepajih so dodane, da pojasnijo dodatne okoliščine, ki iz same vrstice niso razvidne.

Knjiga je objavljena na spletni strani:

- <https://github.com/msavli/Videnja-onkraj-zagrinjala>
- <http://www.dlib.si/>

VIDENJA ONKRAJ ZAGRINJALA

Naslov izvirnika: Visions beyond the veil

H. A. Baker

Misijonar za Tibet, Kitajsko in Tajvan.

Avtor knjig: Nebesa in angeli, Planjave slave in mračnosti,
Trije svetovi, Skozi stisko do slave in drugih knjig

1. slovenska izdaja
(po 12. angleški izdaji)

V izvirniku izdal
OSTERHUS PUBLISHING HOUSE
4500 W. Broadway
Minneapolis, Minn.
55422.
ZDA

Opomba izdajatelja ponovne izdaje

»Ta knjiga ni in ne bo imela avtorskih pravic.« To je opomba glede avtorskih pravic, ki jih vsebujejo vse knjige H. A. Bakerja in jih je izdala založniška hiša Osterhus. To je edini razlog, da sem to knjigo lahko izdal brez kakršnih koli pravnih težav. Trudil sem se, da bi vsebino te knjige ohranil neokrnjeno in brez napake.

To knjigo nameravam ponovno izdati (in upam, da tudi ostale knjige tega istega avtorja), tako da bi lahko bralci videli in razumeli moč Svetega Duha, ki se je spustila med otroke adulamske reševalne misije v zgodnjem 20. stoletju na Kitajskem.

Slike v tej knjigi so zelo slabe in so objavljene v isti kakovosti, kot so v izvirniku. Primanjkuje jim kakovost, ki smo jo vajeni v današnjem času.

Knjiga je objavljena kot .pdf dokument, ki se lahko tiska na običajen A4 papir. Ne glede na to ali ste knjigo prejeli v elektronski obliki ali natisnjeno, jo preberite, kopirajte, natisnite in posredujte drugim.

Izvirni dokument kot tudi druge vsebine preroške narave (vključno s preroštv, ki mi jih je dal Bog) lahko najdete na spletni strani: www.telusplanet.net/public/tsgibson/propheticword.html

Thomas S. Gibson
tsgibson@telusplanet.net
1125 - 6 Ave
Wainwright, Alberta, T9W 1G2
Canada

Kazalo

Uvod.....	1
Mogočno izlitje Svetega Duha.....	10
Nadnaravna prikazovanja Svetega Duha.....	15
Svetopisemske posledice izlitja.....	21
Videnja nebes.....	33
Raj.....	46
Angeli v naši sredi.....	57
Hudičevo kraljestvo.....	61
Videnja pekla.....	68
Konec tega veka in Kristusov povratak.....	76
Prerokbe kitajskega beraškega dečka.....	94
Osvetlitev Biblijskega pisanja.....	98
Domovina.....	104
Pot.....	109

Uvod

Otroci in mladina, na katere je prišlo to izlitje Svetega Duha in po katerih so prišla ta videnja in razodetja, so bili člani adulamske reševalne misije v Junnantu, provinci Yunnan na Kitajskem. Večinoma so bili ti otroci berači na mestnih ulicah. V nekaterih primerih so bili to revni otroci, katerih eden ali oba starša sta umrla, zaradi česar so bili pripeljeni v dom. Nekateri so bili tudi izgubljeni sinovi, ki so iz bolj oddaljenih delov te ali sosednje province pobegnili od doma.

Toda od koderkoli so prišli, so bili ti otroci večinoma dečki, stari od šest do osemnajst let. K nam so prišli brez predhodnega šolanja o kreposti in brez izobrazbe. Beračenje je neke vrste »sistem tolpe« v katerem je kraja edini vir zaslužka. Kreposti so takšne, kot bi jih pričakovali od »tolpe« v brezbožni deželi.

V adulamskem domu se vsak dan natančno poučuje Sveto pismo in neprenehoma se oznanjuje evangelijski. Ker so bili otroci, ki so prihajali v ta dom, vedno dovzetni za podana učenja, so bili nekateri izmed njih brez dvoma spreobrnjeni pred izlitjem Svetega Duha, ki je zabeleženo v nadaljevanju. Mnogi izmed njih so pridobili zelo dobro znanje glavnih področij Svetega pisma.

Vsi, ki so prejeli Svetega Duha, so vedeli dovolj, da so verjeli v enega Boga in za rešitev duš zaupali v Jezusovo kri. Prav tako so molili za polnost Svetega Duha. Iskali so Kristusa. Nismo opazili, da bi kdorkoli izmed njih iskal videnja ali katerekoli manifestacije, ki so jih prejemale iz dneva v dan, ko so vsi z vsem srcem molili in hvalili Gospoda Jezusa. Skozi vse te tedne izlitja Svetega Duha se je iskalo in povečevalo zgolj Jezusa. V teh Gospodovih obiskovanjih so bili vsi enakovredno obravnavani. Najstarejši in najmlajši, prvi prišleki in zadnji, najboljši in najslabši, vsi, ki so sedeli skupaj okrog domače mize svojega Očeta, so bili postreženi enako, v skladu z Njegovim nebeškim izobiljem.

To podeljevanje obljubljenega Duha je bilo očitno ljubezensko darilo milosti, ne glede na dela ali osebne zasluge. To ni bilo nekaj, kar je zaslužen z delom. Bilo je nekaj, kar se je spustilo navzdol. To ni bil rezultat gradnje značaja človeka od spodaj. To je bil Božji blagoslov, ki je prišel od zgoraj.

Izkušnje, ki so tukaj omenjene, so v naravnem svetu nerazložljive

Izkušnje adulamskih otrok, ki so navedene tukaj, se ne morejo pojasniti v naravnem svetu.

1. Ti čudeži **nikakor niso mogli biti rezultat naravnega uma teh otrok**. Takšni neizobraženi, umsko neuki fantje, kot so bili ti, si sami ne bi mogli izmisliti takšnih stvari.
2. Te duhovne izkušnje, videnja in razodetja **ne bi mogle biti delo podzavestnega uma**. Mnogi izmed teh otrok so bili premladi, preveč naivni ali šele nedavno rešeni pred poganstvom, da bi poznali učenje Svetega pisma o teh temah.
3. Ponovno, te stvari **ne morejo biti razložene s psihološko ali umsko sugestijo drugih**. Mi sami takšnih videnj nismo nikoli videli, nikoli nismo bili na srečanjih, kjer bi prebrali ali slišali o takšnih videnjih, kot so bile dane tem otrokom. Te izkušnje so bile vsem nam novost.
4. Še več, otroci teh stvari **niso prejeli drug od drugega**. Ko je Gospodova moč padla v našo sredo, so bili istočasno mnogi otroci napolnjeni z Duhom. Tisti, ki so bili v različnih sobah, so včasih imeli istočasno videnja istih stvari. Ni bilo možnosti, da bi videnja primerjali drugega z drugim.
5. **Popolna skladnost** teh videnj, ki so obsegala številne podrobnosti, so nad vsako naravno razlago. Celó najbolj naivni otroci, ki bi jih z navzkrižnim spraševanjem zlahka zmedli, ne glede na to, ali smo jih spraševali posamič ali v skupinah, so podali enako jasne in enake skupne odgovore na vprašanja, ki so vsebovala veliko število podrobnosti, kot bi jih sploh lahko podali očividci česarkoli.

Novi prišleki: ti fantje so tipični glede na večino,
ki je prišla v adulamski reševalni dom.

6. Teh izkušenj ne bi mogli razložiti kot kakršnokoli vrsto umske vznemirjenosti, religiozne blaznosti, naravnih čustev, živčnega stanja ali kakršnegakoli stanja, proizvedenega v sebi. To izlitje Svetega Duha je prišlo na normalne otroke v normalnem stanju in brez vseh omenjenih stanj.

Videnja in razodetja, dana Adulamu, so sestavne nadnaravne izkušnje v resnični Cerkvi

Nadnaravna videnja in razodetja so temelji, na katerih je bila osnovana Cerkev in na katerih še vedno stoji. Celotno Sveto pismo, Stara in Nova zaveza, sta **nadnaravno** razodetje od Boga.

V Stari zavezi je Bog svojo voljo ljudem razodel tako, da je z neposrednim navdihom govoril po prerokih, pri čemer prerokov um ni bil udeležen. Gospod se je prikazoval ljudem in jim govoril z »glasom« in »besedami.« Mojzesu je govoril tako, kot človek s človekom govori iz obličja v obličje.

Gospod je govoril Mojzesu iz obličja v obličje, kakor človek govori svojemu prijatelju..

Druga Mojzesova knjiga 33,11a

V Stari zavezi se je Bog ljudem razodeval v sanjah, videnjih in v raznovrstnih nadnaravnih razodetjih. Angeli so ljudem prinesli sporočila in kot Božji poslanci so bili neprenehoma aktivni v izvajanju Njegovega načrta odkupitve na zemlji.

Podobno tudi Nova zaveza trdi, da je **nadnaravno** razodetje. Pavel je o evangeliju, ki ga je pridigal, rekel:

Kajti niti ga nisem prejel od človeka niti se ga nisem naučil, temveč po **razodetju** Jezusa Kristusa..

Pismo Galačanom 1,12

To, kar je zapisal v vseh svojih pismih, je bilo preprosto del tega nadnaravnega »razodetja Jezusa Kristusa.'

Brez takšnega delovanja Svetega Duha in brez takšnih videnj in razodetij, kot so bile dane Adulamu, sploh ne bi bilo krščanstva. Resnična cerkev, ki se je začela na takšen način, obstaja prav do današnjega dne, ker so take nadnaravne manifestacije oblikovale zibko, v kateri je bila rojena in negovana v krepko življenje. Ko je Herod skušal umoriti dojenčka Jezusa, so bili modri možje »v sanjah posvarjeni od Boga:'

In od Boga v sanjah posvarjeni, da naj se ne bi vrnili k Herodu, so po drugi poti odšli v svojo lastno deželo.

Evangelij po Mateju 2,12

Gospodov angel se je v sanjah prikazal Jožefu:

In ko so odšli, glej, se je Jožefu v sanjah prikazal Gospodov angel, rekoč: »Vstani in vzemi mladega otroka in njegovo mater ter beži v Egipt in bodi tam, dokler ti ne prinesem besede, kajti Herod bo mladega otroka iskal, da ga pokonča.«

Evangelij po Mateju 2,13

Nekdo, podoben moškemu iz Makedonije, se je v videnju prikazal Pavlu. Videnje se mu je zgodilo ponoči. Pred njim je stal Makedonec.

Ponoči pa se je Pavlu prikazalo videnje: »Tam je stal Makedonec in ga prosil, rekoč: »Pridi sem v Makedonijo in nam pomagaj.« In po tem, ko je imel videnje, smo si takoj prizadevali iti v Makedonijo, ker smo brez dvoma sklepali, da nas je poklical Gospod, da jim oznamimo evangelij.

Apostolska dela 16,9–10

V Korintu je Gospod rekel Pavlu:

Potem je ponoči v videnju Pavlu govoril Gospod: »Ne boj se, temveč govori in ne molči, ...

Apostolska dela 18,9

Ko je v Jeruzalemu molil v templju, je padel v »zamaknjenje« in videl Jezusa, ki mu je govoril in mu dal usmeritve za njegovo delo.

In pripetilo se je, ko sem ponovno prišel v Jeruzalem, medtem ko sem molil v templju, da sem bil v zamaknjenju;

Apostolska dela 22,17

Tudi Peter je padel v »zamaknjenje,« medtem ko je molil na hišni strehi. V zamaknjenju je videl in slišal Gospoda, ki mu je z glasom govoril besede.

Naslednji dan, ko so odšli na svoje potovanje in se približali mestu, se je Peter okoli šeste ure povzpел na hišno streho, da bi molil. Postal pa je zelo lačen in bi želel jesti, toda medtem ko so pripravljali, je padel v zamaknjenje ...

Apostolska dela 10,9–10

In do njega je prišel glas: »Vstani, Peter, zakolji in jej.« Vendar je Peter rekel: »Ne tako, Gospod, kajti še nikoli nisem jedel karkoli kar je oskrunjeno ali nečisto.« Glas pa mu je ponovno, drugič, *rekel*: »Kar je Bog očistil, *tega* ne imenuj oskrunjeno.«

Apostolska dela 10,13–15

Angel se je podnevi v odprtem videnju prikazal Korneliju.

V Cezareji je bil neki mož, imenovan Kornelij, stotnik čete imenovana itálska četa, predan *mož* in nekdo, ki se je z vso svojo hišo bal Boga, ki je ljudem dajal veliko miloščine in vedno molil k Bogu. Okoli devete dnevne ure je v videnju jasno videl Božjega angela prihajati k njemu, rekoč mu: »Kornelij.«

Apostolska dela 10,1–3

Celotna knjiga Razodetja je bila Janezu dana kot **nadnaravno razodetje**, ko je bil »v Duhu.« To je razodetje od Gospoda, ki mu je govoril »v nočnem glasu,« in je tudi zapis videnj, danih v Duhu in po služenju angelov. Janez je bil v Duhu in je slišal glas:

Jaz, Janez, ki sem tudi vaš brat in družabnik v stiski in v kraljestvu in potrpežljivosti Jezusa Kristusa, sem bil zaradi Božje besede in zaradi pričevanja o Jezusu Kristusu na otoku, ki se imenuje Patmos. Na Gospodov dan sem bil v Duhu in za seboj sem zaslišal močan glas, kakor od trobente, rekoč: »Jaz sem Alfa in Omega, prvi in zadnji.« In »kar vidiš, zapiši v knjigo in *jo* pošlji sedmim cerkvam, ki so v Aziji: v Efez in v Smirno in v Pêrgamon in v Tiatiro in v Sarde in v Filadelfijo in v Laodikejo.«

Razodetje 1,9–11

Pavel je ali umrl in »izven telesa« šel v nebesa ali pa je bil v videnju vzet v nebese, kot so bili vzeti naši adulamski otroci, in je tam videl raj.

Zame ni primerno, da bi se sedaj poveličeval. Prišel bom k videnjem in razodetjem od Gospoda. Pred okoli štirinajstimi leti sem spoznal človeka v Kristusu (bodisi v telesu, ne morem reči; ali izven telesa, ne morem povedati; Bog ve), nekoga odnešenega do tretjih nebes. In poznal sem takšnega človeka (bodisi v telesu ali izven telesa, ne morem povedati; Bog ve), ...

Drugo pismo Korinčanom 12,1–3

Imel je takšno izobilje teh nadnaravnih razodetij, da mu je moral Gospod poslati trn v meso, da bi ga ohranil ponižnega.

In da se ne bi, zaradi obilja razodetij, prek mere povišal, mi je bil dan v meso trn, Satanov poslanec, da me udari, da ne bi bil prek mere vzvišen.

Drugo pismo Korinčanom 12,7

V delovanju prve cerkve so prav tako imeli velik delež tudi angeli. Prvi učenci so bili pogosto pri svojem delu **varovani in usmerjeni po angelih**. Na ta način so bili rešeni pred neposredno nevarnostjo zemeljskih sil. Angel je govoril Filipu in ga usmerjal v Gazo.

Gospodov angel pa je spregovoril Filipu, rekoč: »Vstani in pojdi proti jugu, na pot, ki gre dol iz Jeruzalema v Gazo, ki je zapuščena.«

Apostolska dela 8,26

Angel je stal pri Pavlu in govoril z njim, ga hrabil in usmerjal.

Kajti to noč je poleg mene stal angel Boga, čigar sem in kateremu služim, rekoč: »Ne boj se, Pavel. Priveden moraš biti pred cesarja in glej, Bog ti je podaril vse te, ki jadrajo s teboj.«

Apostolska dela 27,23–24

Kornelij, njegovo gospodinjstvo in njegovi prijatelji so bili po besedah angela, ki je prišel k njemu, vodeni na pot rešitve duš in v krst v Svetem Duhu. Kornelij je v odprtem videnju videl, kako je prišel angel in mu rekel:

Okoli devete dnevne ure je v videnju jasno videl Božjega angela prihajati k njemu, rekoč mu: »Kornelij.«

Apostolska dela 10,3

Ta angel, ki se je pojavil v bleščeči podobi, je govoril z njim in ga usmerjal, naj pošlje po Petra in nato je odšel. Ko je bil Peter v ječi, ga je angel rešil. Ta angel je odpel verige s Petrovih rok, mu ukazal, naj si nadene svoja oblačila in čevlje, odprl vrata ječe in vrata v mesto, ki so bila zaklenjena in vodil Petra na ulico.

In glej, Gospodov angel je prišel nad *njega* in svetloba je zasijala v ječi in Petra je udaril v stran ter ga dvignil, rekoč: »Hitro vstani.« In njegove verige so odpadle z *njegovih* rok. In angel mu je rekel: »Opaši se in si poveži svoje sandale.« In tako je storil. In mu reče: »Ogrni svojo obleko okoli sebe in mi sledi.«

Apostolska dela 12,7–8

In ko so molili, se je zatresel kraj, kjer so bili skupaj zbrani; in vsi so bili izpolnjeni s Svetim Duhom in s pogumom so govorili Božjo besedo.

Apostolska dela 4,31

Največja izmed vseh nadnaravnih videnj v zgodnji Cerkvi so bila tista o mogočem Svetem Duhu. Ta je prišel, prav tako kot je Gospod obljubil, da bo prišel po tem, ko se je Kristus vzdignil k Očetu.

Ta prva Cerkev **ni brala** molitev. Niti **ni** ta prva Cerkev **govorila** molitev. Ta prva Cerkev je iz srca molila k Bogu in Bog je neposredno in **nadnaravno** odgovoril na te klice src. Ko so bili učenci v nevarnosti, so se zbrali in molili k Bogu. To **ni bila uradna** molitev, ni bilo klečeplazenje ali brezsrčno natančno izbrane besede, namenjene ušesom ljudi. Vsi so istočasno molili; vsi so **na glas** klicali k Bogu. To je bilo posebno molitveno srečanje za eno veliko potrebo.

Ko je Bog odgovoril, so vsi vedeli, da je On odgovoril. Sveti Duh je stresel hišo, v kateri so ti ljudje molili, in prav vsak je bil »izpolnjen s Svetim Duhom,« z mogočno nadčloveško močjo. Potem so šli in širili evangelijski ogenj v samo obličje smrti.

Zgodnja Cerkev je imela **živega** Boga. Po Svetem Duhu so imeli Kristusa v svoji sredi in On je v njih in preko njih nadnaravno deloval z darovi Svetega Duha.

Toda manifestacija Duha je dana vsakemu človeku, da s tem koristi. Kajti enemu je po Duhu dana beseda modrosti; drugemu po istem Duhu beseda spoznanja; drugemu vera po istem Duhu; še drugemu po istem Duhu darovi ozdravljanja; drugemu delanje čudežev; drugemu prerokba; drugemu razpoznavanje duhov; drugemu številne vrste jezikov; drugemu razlaga jezikov.

Prvo pismo Korinčanom 12,7–10

Kje je živi Bog, ki je naše Očete pred očmi poganov z mogočno roko privedel iz Egipta? Kje je naš Bog, ki je nekoč odgovarjal z glasom, katerega so ljudje lahko **slišali**, da, čigar glas je stresel celotno zemljo? Kaj se je zgodilo z Bogom, ki je od časov, ko je bila ustvarjena zemlja, pošiljal svoje angele, da so hodili in govorili z njegovimi ljudmi?

Kaj se je zgodilo z angeli?

In s Kristusom iz Svetega Pisma? Kje je On? Ali so odvzeli našega Gospoda, tako da ne moremo najti, kam so ga položili?

Kaj se je zgodilo z Njegovo »obljubo«? Kristus je rekel, da če bo On šel, bo za Njegove ljudi celo bolje, kajti Bog bo z njimi hodil bolj, kot v vseh preteklih vekih. Njegova obljuba se je glasila:

Vendar vam govorim resnico. Za vas je koristno, da odidem, kajti če ne odidem, potem Tolažnik ne bo prišel k vam, toda če odidem, vam ga bom poslal.

Resnično, resnično, povem vam: »Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal; in opravljal bo večja *dela* kakor ta, ker grem k svojemu Očetu.

Evangelij po Janezu 16,7, 14,12

Naš Gospod je odšel. Kje, oh, kje je Sveti Duh, ki naj bi prišel, da zavzame Njegovo mesto, da nadaljuje Njegovo nedokončano nalogo, da z znamenji, s čudeži in z darovi Svetega Duha deluje sredi Njegove cerkve? Ali je Bog umrl? Če je tako, kdaj? Ali se je Bog umaknil tako daleč, da On

ne more slišati? Ali Bog ne more več govoriti? Ali so nas angeli zapustili in šli v drugo vesolje? Če je tako, kdaj so nas zapustili? Konec koncev, ali je Sveti Duh, ta velika Božja moč, ta veličastna zamenjava za Kristusa, ki dela čudeže za Kristusa, čigar besede so ubogali vetrovi in valovi, čigar besede so razklale grobove, ali je ta veličastna zamenjava zgolj nežen vpliv? Kje je Sveti Duh, ki je stresel in napolnil vso hišo molečih učencev in po njih stresel svet?

Če je bil kdaj tam živi Bog, če so bili kdaj tam angeli, če je bil kdaj Kristus, ki je delal čudeže, če je bil kdajkoli dan Sveti Duh, če je Sveto pismo nadnaravno razodetje od Boga, potem so takšna zamaknjenja, videnja, razodetja in delovanja Svetega Duha, ki so bila dana Adulamu, nadnaravna obiskanja od Boga, kakršna bi mi morali pričakovati.

Ta zamaknjenja, videnja, razodetja in nadnaravne manifestacije so naravne izkušnje v nadnaravno ustanovljeni, nadnaravno napolnjeni in nadnaravno vodeni Cerkvi Nove zaveze, edini Cerkvi, o kateri Sveto pismo karkoli govori ali napoveduje.

1. poglavje

Mogočno izlitje Svetega Duha

Jutranje molitveno srečanje je trajalo dlje od običajnega. Starejši otroci so drug za drugim zapustili sobo, da bi v učilnici pričeli z učenjem. Nekaj manjših fantov je ostalo na svojih kolenih in goreče molilo. Gospod je bil blizu; v naši sredi smo vsi občutili prisotnost Svetega Duha. Nekateri, ki so odšli ven, so se vrnili v sobo.

Takšna mogočna obsodba o grehu – stvar, za katero smo tako dolgo molili – je prišla k vsem, da so s solzami, ki so tekle iz njihovih oči in povzdignjenimi rokami klicali h Gospodu za odpuščanje svojih grehov, ki so bili sedaj videti tako črni. Drug za drugim so se spuščali pod mogočno močjo Svetega Duha, dokler jih ni več kot dvajset ploskoma ležalo po tleh. Ko sem videl, da Gospod v naši sredi dela silno nenavadno stvar, sem prešel v šolsko sobo in povedal fantom, da so lahko, če se čutijo tako vodene, zaradi molitve oproščeni šolskega dela. V kratkem je kitajski učitelj sam sedel za mizo. Vsi njegovi učenci so se vrnili v sobo za molitev in z vsem srcem molili in hvalili Gospoda. Ko je učitelj spoznal, da zanj ni več dela, se je začel odpravljati domov. Nisem ga povabil, da bi se pridružil otrokom. Čeprav je bil z nami že dolgo časa, je bil videti popolnoma mrtev oziroma še ni bil oživljen za kakršno koli duhovno spočetje evangelija. Ni odšel daleč od hiše, ko se je že vrnil. Ko je vstopil v sobo za molitev, ga nihče ni opazil, ker je vsakdo mislil na svoje lastno opravilo z Gospodom. Učitelj je odšel v najbolj oddaljen kot sobe, kjer je prvič v svojem življenju pokleknil in skušal moliti.

Ko se je Gospodova moč tako zelo pokazala, sem čutil, da je mladega moža najbolje pustiti samega in ne motiti tega, za kar sem vedel, da mora biti delo Duha in to zgolj Duha. Ni bilo dolgo, ko sem opazil, da je učitelj z vzdignjenimi rokami moledoval Gospoda, naj mu odpusti njegove grehe, za katere sem ga slišal reči, da so bili zelo zelo številni. Z njegovim ponosom

je zanj pomenilo to, da se je ponižal v navzočnosti svojih učencev, resnično prepričanje Svetega Duha o grehu.

Srečanje se je nadaljevalo uro za uro in otroci niso pokazali nobene želje, da bi odšli. Nič mi ni bilo treba storiti ali reči; videti je bilo, da ima Gospod popoln nadzor; trudil sem se le, da mu ne bi bil v napoto.

Ko so otroci v videnjih videli strahote pekla, trpljenje izgubljenih duš in neopisljivo peklenško moč hudiča in njegovih angelov, so bili njihovi kriki groze nad vsem, kar sem kdajkoli slišal ali si predstavljal. Njim je bilo vse to resnično. Mnogi so same sebe videli zvezane in odvrčene na sam rob pekla, ki zanje ni bil nobena izmišljotina, temveč strašna resničnost. Obsodba za grehe in hudičeva moč nad njimi je bila v svoji resničnosti srhljiva. Toda osvoboditev izpod te zle moči, po milosti Gospoda Jezusa Kristusa, je bila prav tako resnična. Ko so izkusili to osvobajajočo moč pred kremplji zla, je bila rešitev njihovih duš prav tako resnična kot njihova obsodba. Njihova radost, smeh in mir v duši v spoznanju tega, pred čemer so bili rešeni, jim je dala izkušnjo, od katere se po mojem prepričanju nikoli ne bodo mogli ločiti.

Od zgodnjega jutra so bili vsi v dejanski Gospodovi prisotnosti. Do časa, ko je bil pripravljen njihov poznopoldanski obrok, sem mislil, da se je služenje za ta dan končalo. Vendar ni bilo tako. Nekateri so za kratek čas zapustili molitveno sobo, toda kmalu so bili nazaj, rekoč, da želijo vso noč čakati na Gospoda. To je bilo za nas nekaj odločno novega, ker je bila poprej ura služenja za nekatere izmed njih predolga. Že dolgo smo zanje želeli, da bi dlje molili. Toda zakaj bi jih zavračali sedaj, ko so bili voljni? Niti eden izmed otrok do pozne nočne ure ni šel spat. Šele ob šestih zjutraj naslednjega dne so se v molitvi in hvalnicah umirili še zadnji glasovi. Služenje je trajalo neprenehoma skoraj več kot dvajset ur s komaj kakšnim premorom.

Josephine Baker

Nadaljnji tedni poznega dežja

Po prvih dveh dneh mogočnega izlitja poznega dežja ni bilo več prikazovanja Božje moči, kakršna je bila poprej. Zato smo se vrnili v običajen delovni urnik. Pričakovali smo, da bomo zvečer porabili več časa pred Gospodom. Fantje so se povrnili k šolskemu delu in sam sem odšel ven, da pokličem nekaj ljudi in se z njimi pogovorim o evangeliju.

Naše jutranje molitveno srečanje se je pričelo približno ob pol osmih. Kot običajno smo vsi molili istočasno in vsakdo je odšel, kadar je hotel. Ob dvanajstih, ko sem se vrnil, sem slišal nekoga, ki je v molitveni sobi molil. Ko sem vstopil vanjo, da bi videl, kdo je to, sem videl našega najtišjega in najbolj plahega dečka. Wnag Gia Swen, deček približno osmih let, je bil skrit za orglami in glasno molil ter jokal, medtem ko je svoje grehe priznaval Gospodu. Od ranega jutranjega služenja dalje je neprenehoma molil, ne da bi si vzel čas na zajtrk.

Wang Gia Swen, fant tako predan molitvi
v času izlitja Svetega Duha.

Ko sem prišel iz molitvene sobe, so prišli fantje iz šole. Takrat naj bi šli na vrt ali na opravljanje drugih vrst pridobitniškega dela za ves preostanek dneva, toda nekateri izmed njih so želeli vedeti, ali lahko ostanejo, da bi

molili. Ko jim je bilo povedano, da tisti, ki želijo, lahko ostanejo in molijo, jih je le nekaj odšlo na delo, vsi ostali pa so odšli v molitveno sobo in začeli moliti. Skoraj takoj se zgodilo še eno mogočno izlitje Svetega Duha. To izlitje se je tako nadaljevalo, da čez teden nismo več poskušali, da bi nadaljevali z običajnim delom. Delali smo zgolj nujne stvari. Vsakdo je preostanek časa porabil za pripovedovanje o velikih Božjih blagoslovih.

V prvih dneh nihče ni posvečal posebne pozornosti hranjenju in spanju. Kadarkoli so mladi začeli moliti, je padla Božja moč in mnoge položila na tla. Nemogoče je bilo, da bi imeli obroke ob običajnih urah, ne da bi prekinjali delo Svetega Duha. Ko se je iznad nekaterih Božja moč dvignila, so odšli, da se odpočijejo ali nekaj pojedjo. Nato so se vrnili v sobo za molitev, da bi bili ponovno pod močjo Svetega Duha. Ta manifestacija Duha je bila prisotna nenehno, zato so bili nekateri pod Njegovo močjo skoraj ves dan, vse do pozne noči. Ko so zvečer ob devetih ali desetih dejavnosti postajale tišje, smo predlagali, naj gredo vsi v postelje in počivajo do naslednjega jutra. Običajno jih je kar nekaj želelo moliti in še naprej čakati na Gospoda. Ko so le-ti nadaljevali v molitvi, so skoraj vsi, ki so odšli spat, vstali in se vrnili k molitvi. Te noči ni bilo veliko spanja. Nekateri fantje vso noč niso zapustili molitvenih sob. Niso želeli spati. Ko so postali zaspani, so nekaj časa počivali na tleh in nato vstali, da bi ponovno iskali Gospoda. Kmalu so se ponovno izgubili v Božjih stvareh.

Nekaj je gotovo: to je bilo izlitje Svetega Duha, ki od nas misijonarjev ni zahtevalo drugega, kot da smo se držali stran in skrbeli, da ne bi bili v napoto Njegovemu čudovitemu delu. Naše delo je bilo, da smo odprli svoja lastna srca, da bi bili tudi mi lahko odvedeni globlje v nebeške blagoslove, ki so padali v takšnih mogočnih nalivih.

Naša prisotnost ali odsotnost na srečanjih je imela le malo vpliva. Neko jutro sva bila zadržana in se jim nisva takoj pridružila. Brez kakršnega koli klica k molitvenemu srečanju so otroci skoraj drug za drugim šli v sobe za molitev in začeli moliti ter hvaliti Gospoda. Ko sva končno lahko opravila z vsemi prekinitvami in šla dol v sobe za molitev, sva našla številne mlajše otroke ležeče na tleh pod močjo Svetega Duha in pojoče v drugih jezikih, kot jim je Duh dajal izgovarjati.

Od začetka prikazovanj Duha so nas videnja in razodetja vse ponesla v nadnaravno območje. Dogodki so tako močno presegli naše omejeno znanje ali izkušnje nadnaravnega, da sva si z gospo Baker drug drugemu priznala, da so te stvari šle že do kraja, kjer je bil edini vir, ki smo ga imeli, v

zaupanju, da je Bog večji kot hudič. Oklenili smo se Božje obljube, ki smo jo že poprej odkrili kot varno mesto, da tisti, ki prosijo Očeta za kruh, ne dobijo kamna; tisti, ki so iskali ribo, ne dobijo kače; tisti ki so želeli jajce, ne dobijo škorpionja. Tisti, ki so s čistimi vzgibi iskali Svetega Duha, kot ti otroci, ne dobijo zlih stvari ali demonov, temveč dobijo natančno to, kar so iskali, Svetega Duha.

Če torej vi, ki ste hudobni, veste kako dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo *vaš* nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo?»

Evangelij po Luku 11,13

Adulamski fantje so običajni fantje.
Zmožni so prekopati svoj konec težke vrste.

V vseh nadaljnjih tednih je Bog dokazoval, da je ta obljuba resnična. Ker nam je On to obljubo dokazal že prej, nas je to osvobodilo negotovosti, ko smo videli in slišali čudovite Božje stvari, ki so se dogajale v naši sredi. Vsak dan so bile drugačne, čudežu pa je sledil še eden, ko je naš Bog, ki dela čudeže, vzel svoje adulamske begunce iz stopnje v stopnjo in iz slave v slavo v Svojo šolo Svetega Duha.

2. poglavje

Nadnaravna prikazovanja Svetega Duha

Mnoga izmed najčudovitejših prikazovanj Svetega Duha so bila dana tistim, ki so vedeli le malo o učenju Svetega pisma na določeno temo in na ta način potrjevali nadnaravno naravo teh videnj in resničnost izlitij Svetega Duha, zabeleženih v Novi zavezi.

Nekateri otroci, ki nas nikoli niso slišali govoriti o sedanjem izlitju Svetega Duha kot o »pozmem dežju,« so ga v tem izlitju nad Adulam dejansko izkusili kot

pozni dež.

Ko smo vsi skupaj z zaprtimi očmi molili in hvalili Gospoda, so nekateri otroci čutili, kot bi na njihove glave kapljale vodne kapljice. Tako zelo so bili zaposleni v iskanju Gospoda, da niso želeli ovirati blagoslova s tem, da bi odprli oči in se ozrli naokrog. Istočasno so se v svojih srcih spraševali, kako lahko nanje prši dež, ko so bila med njimi in nebom streha in tla. Toda s tem pršenjem so bila osvežena njihova srca. Ko se je padanje vode dozdevno povečalo in je pršenje prešlo v naliv, je bilo vse videti tako veličastno, da je bilo pozabljeno čudenje nad tem, kako lahko dežuje v spodnji sobi. Pršenje je postalo naliv, naliv je postal velik izliv, izliv je postal potop, ki je napolnjeval sobo in se vzdigoval višje in višje, dokler ni bil srečni iskalec potopljen v tej čudoviti poplavi iz nebes, ki daje življenje.

Ob različnih časih je ta občutek izlivanja dežja izkusilo precej otrok. Šest mesecev po velikem izlitju in po »sušnem uroku« so se zapornice neba zopet odprle in sledilo je še eno izlitje Svetega Duha. Ponovno sta dva mlajša dečka izkusila »pozni dež,« ki je bil, kot bi padal na njuni glavi ter prežemal in preplavljal njuni celotni bitji.

Po preučevanju Svetega pisma in po neposrednem razodetju Svetega Duha, je Adulam sedaj počasi razumel pomen tega »dežja.« Razumeli so, da je »to tisto,« o čemer je govoril prerok Joel:

... kajti dal vam je zmerno prvi dež in povzročil bo, da vam bo prišel dež, prvi dež in pozni dež v prvem *mesecu*.

Joel 2,23

'Prvi dež' je bil nad prvo cerkvijo, semenom cerkve, posejan na zemljo na Binkoštni dan in na sledečih dvesto do tristo let. »Prvi dež« je bil dež, ki je jeseni padal na žito, posejano v zemljo. Potem je prišel »veliki odpad,«

Torej vas rotimo, bratje, pri prihodu našega Gospoda Jezusa Kristusa in *pri* našem zbiranju k njemu, ... kajti *ta dan ne bo prišel*, razen če ne bo najprej prišlo odpadanje in da se razodene grešen človek, sin pogube, ...

Drugo pismo Tesaloničanom 2,1.3

dolga zima mračnih vekov, žito posejano v zemljo – Cerkev v svetu – očitno mrtva. Nato so prišla pršenja »poznega dežja« v prvem mesecu pomladi skozi Lutra, Wesleya, Foxa, Finneya, Meodyja in druge Božje služabnike. Rešitev duš po veri, izkušnja ponovnega rojstva, sveto življenje, najprej rezilo in nato uho, se je začelo uresničevati. Sedaj je pršenje postajalo naliv. Ozdravljenja po veri v Jezusa so ponovno prišla. Gospod ponovno izganja hudiče, ozdravlja bolne, obuja mrtve, Sebe dokazuje kot Vsemogočnega Boga v sredi tistih, ki verujejo Vanj. Upanje o prihajajočem Kralju je ponovno oživel. Gospod ponovno krščuje vernike s Svetim Duhom kot na začetku s prvim dežjem tako, da govorijo z drugimi jeziki in prerokujejo, kot jim Sveti Duh daje izgovarjati.

In vsi so bili izpolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti z drugimi jeziki, kakor jim je Duh dajal izgovarjati.

Apostolska dela 2,4

Žetev je blizu. »Prvi dež,« »dež za seme« je prišel zmerno. »Pozni dež,« dež za žetev¹ pa bo prišel obilno, da žito dozori in da izpopolni cerkev. Tam bodo poplave dežja, poznega dežja Svetega Duha. Največje oživljenje, kar jih je svet kdajkoli videl, je tik pred nami. Največji čudeži, najčudovitejša Cerkev, ki dela čudeže, kar jih je svet kdajkoli videl, je blizu. Izlivanje poznega dežja je pred nami; oblaki sedaj zagrinjajo nebo. Glede na obljubo bo Gospod kmalu izlil Svojega »Duha nad vse meso.« Cerkev, ki je bila posejana v času »prvega dežja,« padla v zemljo in umrla, je vzkllila. Kmalu

1 Rotherhamova poudarjena Biblija izdana leta 1902

bo zrasla v polno klasje. Onkraj vsega kar so Binkoštni dnevi kdajkoli videli:

... Vaši sinovi in vaše hčere
bodo prerokovali, ... vaši
mladeniči bodo videli videnja.
Tudi na služabnike in na
pomočnice bom v tistih dneh
izlil svojega Duha.

Joel 2,28–29

Zaradi tega končnega in največjega
izlitja Svetega Duha, si bo cerkev v
klasju obnovila leta, ki

jih je požrla leteča kobilica,
škodljiva gosenica, gosenica in
kosmata gosenica, moja velika
vojska, ki sem jo poslal med
vas.

Joel 2,25

Hwang Wen Hsion, fant iz
gorskega plemena, katerega je
Bog je še posebej blagoslovil s
krstom Svetega Duha in
najčudovitejšimi videnji.

Sadovi in darovi Svetega Duha bodo vsi obnovljeni v resnični cerkvi s krvjo
opranih vernikov. V svojem nadnaravnem življenju in nadnaravnem
služenju bodo spreobrnjene množice:

Tla bodo polna pšenice in kadi bodo prekipevale od vina in olja.

Joel 2,24

Množice, ki jih nihče ne more prešteti, bodo prišle v žitnico.

Potem sem pogledal in glej, velika množica, ki je noben človek ne bi
mogel prešteti, izmed vseh narodov in sorodstev in ljudi in jezikov, je
stala pred prestolom in pred Jagnjetom, oblečena v bela svečana
oblačila in [s] palmami v svojih rokah ...

Razodetje 7,9

Če berete drugo poglavje Apostolskih del, boste videli, da je to izlitje na »vse meso« mišljeno za današnji dan. Naši adulamski ljudje so na vsak način prepričani o tem. Gospod je mnogokrat stal v njihovi sredi in jim dal iste obljube, kot jih je dal prvim vernikom, in jih zadolžil z isto nalogo, naj ponesejo isti evangelij v isti moči, s katero je On poslal prve učence v dneh »prvega dežja.« Vemo, da je ta »pozni dež,« ki je padel na Adulam, enak »prvemu dežju,« toda to je tudi zadnji dež, ki bo prinesel žito in pleva do polne žetve. Ob vrnitvi bo Gospod žetve naznanil zbiranje žita v svoje skednje in sežiganje plev v ognjeni peči.

Svetega Duha so ob različnih priložnostih različni Adulamci videli kot

ognjen jezik

nad glavo vsakogar v sobi.

In nenadoma je prišel z neba šum, kakor besneč mogočen veter ... In prikazali so se jim razcepljeni jeziki, podobni ognjenim ter sedli na vsakogar izmed njih. In vsi so bili izpolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti z drugimi jeziki, kakor jim je Duh dajal izgovarjati.

Apostolska dela 2,2–4

V nekaterih primerih je to videnje videlo hkrati več oseb. Seveda vsi, ki jim je poznano Sveto pismo, vedo, da Božje stvari niso vsem enako razodete.

Ko je na naših srečanjih padel Sveti Duh, so mnogi občutili

Svetega Duha kot veter,

ki je pihal nanje, preplavljajoč njihove duše z mirom in močjo.

In ko je popolnoma prišel Binkoštni dan, so bili vsi soglasni na enem kraju. In nenadoma je prišel z neba šum, kakor besneč mogočen veter ter napolnil vso hišo, kjer so sedeli.

Apostolska dela 2,1–2

Ti nežni vetrovi z neba so bili včasih tako močni, da nismo imeli nobenih težav pri verovanju zapisu, da ko so se prvi učenci zbrali in

... ko so oni to slišali, so svoje glasove soglasno povzdignili k Bogu ter rekli: »Gospod, ti si Bog, ki je naredil nebo in zemljo in morje ter vse, kar je v njih ... In ko so molili, se je zatresel kraj, kjer so bili skupaj zbrani; in vsi so bili izpolnjeni s Svetim Duhom in s pogumom so govorili Božjo besedo.

Apostolska dela 4,24.31

Mnogokrat so starejši in mlajši otroci videli

Svetega Duha kot sedem svetilk.

V časih posebnega izlitja Svetega Duha se je teh sedem ognjenih svetilk z neba vidno spustilo v sobo, prav v našo sredo. Ob drugih priložnostih, v videnjih Kristusovega prestola v nebesih, so otroci videli

... in pred prestolom *je bilo* sedem gorečih ognjenih svetilk, ki so sedem Božjih Duhov.

Razodetje 4,5

Mi vsi smo vedeli, da je sedem svetilk pomenilo, da je v naši sredi Sveti Duh.

V prvih dneh izlitja Svetega Duha je majhen deček, ki je bil v Duhu, govoril čisto prerokbo. Videti je bilo, da je v nebesih pri Jezusovih stopalih. Gospod je preko njega govoril v prvi osebi in otrokom pojasnjeval mnoge stvari, ki jih niso razumeli. Govoril mu je, kako naj čaka in kako naj išče Duha. Takrat je Gospod rekel: »Ko je Duh v vaši sredi, ne odpirajte svojih oči, kajti to bo oviralo. Sveti Duh se bo spustil, da vam da moč za pridiganje evangelija, za izganjanje demonov in za ozdravljanje bolnih. Sveti Duh je v sedmih barvah, rdeči, modri in drugih barvah.« Eden izmed starejših fantov je nato rekel, da je videl, ko je bil Sveti Duh nad njim, veliko rdečo svetlobo in druge barve. Gospodova beseda je njemu in drugim, ki so videli različne barve, to pojasnila. Seveda vem, da je svetloba sestavljena iz sedmih barv, toda nikoli nisem pomislila o sedmih svetilkah pred Božjim prestolom kot o sedmih barvah Svetega Duha. Vsa svetloba prihaja od Boga in Bog je svetloba. Ti adulamski ljudje so prav tako videli

Svetega Duha svetlejšega od opoldanskega sonca.

To prikazovanje Svetega Duha v obliki močne svetlobe je bilo zelo običajno. Nekateri otroci, ki so odprli svoje oči, da bi videli, če je bilo to kaj povezano z električno svetlobo, so zaradi prevladujoče slave nebesne svetlobe, ki je dajala vtis kot bi napolnjevala prostor, komaj razločili svetilke v sobi. Ti otroci so vedeli, kaj je Pavel mislil, ko je rekel, da je na poti v Damask videl

... svetlobo z neba, nad sijajem sonca, ki je svetila naokoli mene in teh, ki so potovali z menoj.

Apostolska dela 26,13

Po svojih videnjih nebes in te sijajne svetlobe, svetlejše in jasnejše od vsake, ki so jo videli na zemlji, so adulamski ljudje vedeli, zakaj v nebesih

... ne potrebujejo nobene sveče niti sončne svetlobe, kajti Gospod Bog jim daje svetlobo in kraljevali bodo na veke vekov.

Razodetje 22,5

Skozi ta prikazovanja in razodetja so ti otroci, nekoč berači v tej mračni deželi na tej mračni zemlji, brez dvoma vedeli, da je v nebesih, v Novem Jeruzalemu mesto, ki

... ni potrebovalo sonca niti lune, da bi sijala nanj, kajti razsvetljevala ga je Božja slava in Jagnje je njegova svetloba.

Razodetje 21,23

3. poglavje

Svetopisemske posledice izlitja

Da je to izlitje Svetega Duha od Boga, lahko jasno spoznamo po tem, da natančno izpolnjuje prerokbe, napisane v Svetem pismu, ki napovedujejo, kakšne posledice bodo sledile izlitju Svetega Duha. Naj omenimo nekaj teh posledic. Ena izmed njih, ki naj bi spremljala delo Svetega Duha in se je najprej pokazala med nami, je bila

jasno zagotovilo o rešitvi duše.

Preko videnj ali drugih delovanj Svetega Duha, sta bila greh in stanje izgubljenosti vsakogar tako resnična, da je bila odstranjena vsaka podlaga za upanje. Razen če Gospod ne bi v milosti, ki je nismo zaslužili, odgovoril na molitev izgubljenega in ga rešil. Potem je Sveti Duh čudovito odrešil dušo in prikazal Božjo milost tako resnično, kot je bilo občutiti izgubljeno stanje. Drug za drugim so kmalu šli skozi jasno »jaz vem« izkušnjo rešitve duše. To je v življenjih in pričevanjih adulamske družine naredilo takšno spremembo, da ni bilo nobenega dvoma, da je dom sestavljen iz mnogih, ki so bili

ponovno rojeni.

Jezus je odgovoril in mu rekel: »Resnično, resnično, povem ti: »Razen če se človek ponovno ne rodi, ne more videti Božjega kraljestva.«

Evangelij po Janezu 3,3

Kajti niste ponovno prejeli duha suženjstva v strah, temveč ste prejeli Duha posvojitve, s katerim kličemo: »Aba, Oče.« Sam Duh z našim duhom prinaša pričevanje, da smo Božji otroci.

Pismo Rimljanom 8,15–16

S tem vemo, da prebivamo v njem in on v nas, ker nam je dal od svojega Duha.

Prvo Janezovo pismo 4,13

In ker ste sinovi, je Bog v vaša srca poslal Duha svojega Sina, ki kliče: »Aba, Oče.«

Pismo Galačanom 4,6

Celotno vzdušje kraja se je spremenilo. Prišlo je nepopisno veselje in polnost slave, dokler ni prekipevala. Ko so bili fantje pri svojem delu prekopavanja vrtno zemlje, so tako hvalili Boga, da so nekateri fantje iz soseske, ki so jih zasmehovali, vsakokrat, ko so srečali naše fante, rekli: »Hvaljen bodi Gospod.« Ko je eden izmed fantov šel v trgovino, da bi kupil žeblje, je še preden je to spoznal, rekel: »Aleluja, rad bi nekaj žebļjev.« Družinski fant je imel že od začetka čudovito izkušnjo. Nekega dne je na svoji poti na delo, v veselju Svetega Duha, plesal navzdol po ulici, hvaleč Gospoda, nekako v stilu Billy Braya. Bili so očiščeni greha in ponovno rojeni od Svetega Duha in še vedno so želeli dobiti vedno več od Gospoda. Otroci so bili odneseni v te globlje Božje stvari, dokler ni preko dvajset adulamskih ljudi

govorilo v drugih jezikih,

kot so ljudje na binkoštni dan. Enako, kot so to storili, ko je bil v Kornelijevi hiši izlit Sveti Duh, in kot so storili, ko so prejeli polnost Duha v Efezu, kot je storil apostol Pavel, in kot so brez dvoma samarijski kristjani, ko so v skrivnostni moči in prikazovanju, tako presenetljivi in čudoviti, prejeli Svetega Duha, da si je Simon to želel celo kupiti.

Čeprav večina teh adulamskih ljudi nikoli ni videla kakršnegakoli takšnega prikazovanja, smo jih poučevali, naj iščejo Gospoda, da bi prejeli Svetega Duha. Niso bili nagrajeni zgolj z velikim in nepopisnim »veseljem in s polnostjo slave« v svojih lastnih srcih, temveč so prejeli »jaz vem« zadovoljstvo glede krsta Svetega Duha. Vedeli so, da so ga prejeli na enak način, kot so ga na začetku sveti iz Nove zaveze. To je prikazano v zgolj petih zabeleženih odlomkih Svetega pisma, ki smo jih pravkar omenili in nam govorijo o tem, kako so apostoli in prvi učenci prejeli Svetega Duha in kaj so storili, ko so bili popolnoma prežeti ali krščeni v nadnaravnem Duhu.

In vsi so bili izpolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti z drugimi jeziki, kakor jim je Duh dajal izgovarjati.

Apostolska dela 2,4

Medtem ko je Peter še govoril te besede, je Sveti Duh padel na vse te, ki so slišali besedo. In tisti iz obreze, ki so verovali, so bili osupli, kolikor jih je prišlo s Petrom, zato ker je bil dar Svetega Duha izlit tudi na pogane. Kajti slišali so jih govoriti z jeziki in poveljevat Boga. ...

Apostolska dela 10,44–46

In pripetilo se je, medtem ko je bil Apolo v Korintu, da je Pavel, ko je šel skozi gornje kraje, prišel v Efez. In ko je našel nekatere učence,, ... In ko je Pavel nanje položil svoje roke, je prišel nadnje Sveti Duh, in govorili so z jeziki ter prerokovali. In vseh mož je bilo okoli dvanajst.

Apostolska dela 19,1.6.7

Ko so torej apostoli, ki so bili v Jeruzalemu, slišali, da je Samarija sprejela Božjo besedo, so jim poslali Petra in Janeza, ... Tedaj sta nanje polagala *svoje* roke in prejemale so Svetega Duha. In ko je Simon videl, da je bil Sveti Duh dan po polaganju rok apostolov, jima je ponudil denar, rekoč: »Dajta tudi meni to moč, da na kogarkoli položim roke, bo lahko prejel Svetega Duha.«

Apostolska dela 8,14.17–19

In Hananija je odšel svojo pot ter vstopil v hišo in ko je svoje roke položil nanj, je rekel: »Brat Savel, Gospod, *celó* Jezus, ki se ti je prikazal na poti, ko si prihajal, me je poslal, da lahko prejmeš svoj vid in izpolnjen boš s Svetim Duhom.« In takoj so z njegovih oči padle kot bi bile luskine, in nemudoma je prejel vid in vstal ter bil krščen.

Apostolska dela 9,17–18

Zahvaljujem se svojemu Bogu, bolj kakor vi vsi govorim z jeziki;
Prvo pismo Korinčanom 14,18

In ta znamenja bodo spremljala tiste, ki verujejo: ›V mojem imenu bodo izganjali hudiče, govorili bodo z novimi jeziki, ...

Evangelij po Marku 16,17

Ti kitajski fantje in dekleta so bili rešeni po istem Gospodu in krščeni z istim Svetim Duhom in na enak način kot prvi učenci. In niso le govorili z novimi jeziki, temveč so tudi

prerokovali, kot jim je Duh dajal izgovarjati.

Takrat nihče od prisotnih ni kdajkoli dvomil, da nam je Gospod, v prvih dneh izlitja Svetega Duha, spregovoril z neposrednim navdihom. Ko je On spregovoril preko enega najmlajših in najponižnejših otrok, je bilo nekaj v tem glasu, prodorna moč tistih besed, moč, ki ti zagradi srce in je ni mogoče opisati. Nikoli od Gospoda v katerikoli pridigi vseh naših dni nismo slišali takšnega pretresljivega glasu. Vsi smo vedeli, da poslušamo neposredno Gospoda. Precej adulamskih ljudi je kasneje govorilo v prerokovanju, in sicer toliko, da smo se vedno bolj čudili čudežem, ki so se dogajali, ko je Gospod govoril čudovite stvari o Bogu. Ko je izbral izobčena »ničeta« zemlje, je razodeval Svoje načrte in namene. Ti fantje so bili še nedavno berači in ko je preko njih govoril z neposrednim navdihom, jih je naredil za glasnike živega Boga. Urejal in izgrajeval je to majhno skupino preprostih, s krvjo opranih vernikov, ki so bili nedavno rešeni iz fizičnega in duhovnega brezupnega stanja.

Še ena osupljiva posledica dela Svetega Duha je bil način, na katerega je On, glede na Božjo Besedo, izpolnil obljubo:

... ko pride on, Duh resnice, vas bo usmerjal v vso resnico, kajti ne bo govoril iz sebe, temveč karkoli bo slišal, *to* bo govoril, in pokazal vam bo stvari, ki pridejo. On me bo proslavil, kajti prejel bo od mojega in vam bo *to* pokazal.

Evangelij po Janezu 16,13–14

Čudovito je bilo videti, kako se je Sveti Duh razodel tem preprostim vernikom, ki so za Sveto pismo, Kristusove stvari, Njegovo rešitev duš in stvari o prihodnosti skozi

videnja nevidnih svetov

slišali komaj pred nekaj meseci. Mnoga izmed teh videnj so bila dana več ljudem hkrati. Skoraj vsa videnja je doživelo kar nekaj oseb. V mnogih primerih so otroci prišli, da bi vprašali ali Sveto pismo govori o določenih stvareh, ki so jih videli v videnju.

»In zgodilo se bo v poslednjih dneh, govori Bog: »Izlil bom od svojega Duha na vse meso, in vaši sinovi in vaše hčere bodo prerokovali in vaši mladeniči bodo videli videnja in vaši starci bodo sanjali sanje;

Apostolska dela 2,17

Celo nekateri izmed najmanjših otrok, stari šest let, in tudi starejši fantje, so imeli videnja, ko so bili pod vplivom moči Svetega Duha, ne kot v sanjah, temveč kot v resničnem življenju.

MOJZES: Gospod ga je, glede na biblični vzorec, krstil s Svetim Duhom.

Nekatera videnja, ki so jih dobili, so bila: Kristus privezan na steber in bičan; Kristus krvaveč na križu, medtem ko so ga opazovali zasmehovalci; Kristusovo telo sneto s križa, preneseno h grobu in položeno v grob; kako je bil grob zaprt; kako angel odpira grob in Kristusovo vstajenje; Njegovo prikazovanje ženam, učencem ob morju in tistim v zgornji izbi; Kristusov vnebohod in spust dveh angelov; nebesa; podrobna videnja znotraj Novega Jeruzalema v nebesih; angeli; odkupljeni; pekel; stanje izgubljenih v peklu; demoni, hudič; velika stiska in stvari, ki se nanašajo na svete in na tiste, podrejene zveri v tistem času; bitka pri Harmagedonu; zvezanje in zajetje satana v podzemlju; zvezanje Antikrista; hudič vržen iz nebes; velika Božja večerja in ptice, ki jedo meso kraljev in poveljnikov zemlje; Kristusov prihod z Njegovimi angeli; sonce in luna spremenjena; nebo se trese in zemlja se trese; uničenje, ki je spremljalo Kristusov prihod; vstajenje

pravičnih; Jagnjetova poročna večerja v raju; podrobni pogledi na naše dvorce v nebesih in drugi nebeški prizori.

To delo Svetega Duha je skozi videnja in tudi skozi delo v srcu ustvarilo tako veliko zanimanje za

proučevanje Svetega pisma,

da so celo najmlajši otroci želeli vedeti, če lahko prenehajo z učenjem »zemeljske knjige« in proučujejo zgolj Sveto pismo.

Ker je nevidni svet postal tako resničen, ni čudno, da je nastala sprememba v

molitvenem življenju in pri petju hvalnic.

Medtem ko vsi adulamski ljudje niso govorili v drugih jezikih, pa so bili vsi veliko bolj kot kdajkoli poprej maziljeni in izpolnjeni s Svetim Duhom, razen tistih, ki so bili preveč otopelega uma, da bi karkoli razumeli. Tako je bil Adulam v Kristusu pogosto povzdignjen do nebeških krajev, da je radostno hvalil in častil Kralja. Včasih sem se spraševal, ali bodo ti nebeški prebivalci prišli kdaj ponovno »dol na zemljo,« vendar ni bilo vzroka za strah. To bi lahko videl kdorkoli, ki je bil na enem izmed molitvenih srečanj, kjer je fant za fantom v resnični posredniški molitvi moledoval Boga za izgnanost, moleč, da bi nas Bog v tej bitki pravičnosti uporabil za resnične bojvnike zanj. Sorodne izkušnje so naredile molitev za več kot zgolj formalnost. Sedaj so vsi vedeli, da so naši sovražniki duhovne horde zla v nebeških krajih.

Pridiganje v moči Svetega Duha

Po tem, ko se je Gospod dva do tri tedne ukvarjal z njimi, so skoraj vsi otroci želeli pridigati, celo najmlajši. Bilo je nekaj resničnega pridiganja v moči in prikazovanju Svetega Duha. Nekateri izmed mlajših in starejših fantov so bili komaj videti kot naši fantje, ko so pridigali pod resničnim maziljenjem Svetega Duha, ne plašno in opravičujoče kot poprej, temveč kot da bi imeli oblast. Pekel in nebesa, hudič in njegova moč, Kristus, Njegova kri in Njegova rešitev duš tem fantom niso bile bajke. Vedeli so, da jim je Gospod naročil, naj pridigajo in sporočeno jim je bilo: »Pokesajte se, kajti nebeško kraljestvo je blizu.« Naša srca so se veselila znotraj nas, ko

smo poslušali nekatere izmed teh sporočil, pridiganih z veliko gotovostjo, svareč ljudi, naj pobegnejo pred besom, ki prihaja, in prikazuje jim čudovito rešitev duš v Kristusovi ljubezni. Ko je bila Božja moč v naši sredi posebej velika, je bilo nekaj nenavadnega čudežnega pridiganja.

Wang Tien Bing. Krščen je bil s Svetim Duhom in dano mu je bilo veliko videnj nevidnega sveta.

Ob kitajskem Novem letu, ko so bile ulice polne ljudi vseh družbenih slojev, ki so bili na počitnicah, smo adulamski ljudje razdelili na tisoče traktatov in na ulici oblikovali krog, da bi pridigali evangelij.

Eden izmed starejših fantov je pripravil pridigo na temo novega leta. Toda ko se je pridiganje začelo, je padla Božja moč, tako da je ta fant nenadoma začel govoriti v drugih jezikih, medtem ko je druga oseba prevajala. Drug za drugim so mali fantki pridigali kot tolmači. Ko je torej Gospod končal z enim tolmačem, je ta stopil nazaj in nekdo drug je občutil maziljenje, da pridiga. Takoj, ko je ta stopil v krog, je prejel razlago jezikov. To se je nadaljevalo eno do dve uri, medtem ko je mnogo ljudi, ki so zmogli priti dovolj blizu, da bi slišali, to tudi poslušalo. Prisotnih je bilo nekaj takšnih ljudi, ki redko poslušajo evangelij, toda sedaj, ko so ti fantje govorili z iskrenostjo, ki se je morala zdeti tuja in nenavadna, so nadvse pozorno poslušali. Ko smo se vrnili z Gospodovega zmenka, kjer je vsakdo govoril Njegovo sporočilo pod neposrednim navdihom, smo te Božje čudeže v naših srcih lahko le preudarjali. Zdelo se nam je, da smo videli nekaj podobnega kot je bilo pridiganje prvotne cerkve na začetku in jasno je bilo videti, kakšno Gospod želi, da je na koncu.

Pridiganje preko drugih jezikov in hkratno razlaganje ni bila običajna vrsta pridiganja, temveč namenjena izgrajevanju cerkve, kot nam jasno prikazuje štirinajsto poglavje Prvega pisma Korinčanom. Takšno pridiganje predstavlja enega izmed načinov Gospodovega pridiganja evangelija v moči in prikazovanju Svetega Duha.

Pri takšnem pridiganju je um govorca popolnoma neaktiven in dokler ne izgovori, ne ve, kakšne besede bo Duh spregovoril preko njegovih ustnic. To je čisto preroško pridiganje.

Pri pridiganju evangelija narodom zemlje in pri izgrajevanju vernikov je lahko um govorca aktiven in ve, vsaj trenutno pred izgovorjavo, kaj bo Duh govoril skozi njega. Sporočilo lahko tolmači Sveto pismo, kot je to bilo v Štefanovi pridigi, ali kaj drugega. Peter je bil ob različnih priložnostih »izpolnjen s Svetim Duhom, kot mu je Duh dal izgovarjati.«

Čeprav pridiganje evangelija pod neposrednim maziljenjem Svetega Duha ni ravno čisto preroštvo, je kljub temu preroško, kadar ga vodi in usmerja Sveti Duh.

V nekaterih vaseh je bilo še nekaj drugih primerov takšnega pridiganja z jeziki in razlaganja.

V naši mali ulični kapeli je ob več priložnostih pridigal Gospod. Dve ali tri noči so mladi pridigarji pod resničnim maziljenjem Svetega Duha pridigali najbolj navdihujoče pridige, kar smo jih kdajkoli slišali od kitajskih evangelistov. Videti je bilo, kot da bodo te pridige vsakogar spodbudile k resničnemu kesanju. Nekaj dni kasneje je Bog svojo ljubezen pokazal v še večji moči. Ko je fant, najstnik, pridigal z resnično močjo, so se njegove oči nenadoma zaprle in začel je

prerokovati kot prerok Stare zaveze.

V čistem prerokovanju je govoril pod neposrednim navdihom Svetega Duha. Način pridiganja pa se je nenadoma spremenil. Oblika kitajskih stavkov je postala ritmična in popolna; naslavljanje se je spremenilo v prvo osebo, kot na primer: »Jaz sem Gospod Bog Vsemogočni, edini resnični Bog, ki sem naredil vse stvari, ki vam sedaj govorim skozi tega fanta. Grešili ste proti meni.« Ne morem opisati prodornih besed in občutka, da smo bili pripeljeni v Božjo prisotnost. Sedeži naše male kapelice so bili kmalu zasedeni, medtem ko se je okoli vrat zbralo toliko ljudi, kot je bilo

sploh mogoče, in osuplo ter z začudenjem so poslušali. Če je bil le najmanjši nemir, je Gospod, govoreč skozi tistega fanta, ukazal mir, rekoč:

»Ne naredite napake pri tej stvari. Pozorno poslušajte in razumite. Jaz, Gospod Bog, imam vso oblast v nebesih in na zemlji. Meni bo moral polagati račun vsak človek in vsak demon. Vse vem o vsakomur izmed vas. Poznam vaše grehe. Vem, koliko las je na vaši glavi. Nocoj je tukaj med vami 56 takih, ki živite v grehu. Pokesajte se še nocoj in Jaz vam bom odpustil.«

Pol ure ali več smo bili resnično v prisotnosti preroka, ko je Gospod na ta način grajal te ljudi zaradi malikovanja, brezbožnosti in drugih pregreh, dokler ni preostalo nikjer več nobene podlage za upanje. Nato je, kot v primeru starozaveznih prerokov, Bog govoril o veličastjih, ki jih je On pripravil za Svoje ljudstvo. Kot ljubeči Oče jih je moledoval, naj se še tisto noč pokesajo. Govoril je o prihajajoči stiski med narodi in o uničenju tega brezbožnega rodu na dan Božjega besa. Vse te stvari so bile večkrat ponovljene s poudarkom, naj vsako besedo poslušamo kot besedo od Boga, ki bo vsakogar, ki je bil prisoten, po tisti noči štel za odgovornega za njegovo lastno dušo.

Ko se je prerokovanje končalo, se je fantek usedel. Nobenega giba ali šepeta ni bilo slišati. Zdelo se mi je, da je moral vsakdo vedeti, da je govoril Bog. Skoraj vsi, ki so bili sedaj prisotni, so vstopili takrat, ko so bile fantkove oči zaprte. Ko je Gospod govoril, rekoč, da je šestinpetdeset prisotnih zvezanih z grehom in s hudičem, je eden izmed fantov pazljivo preštel tiste, ki niso bili izmed naših fantov kristjanov. Bilo jih je točno šestinpetdeset.

»In zgodilo se bo v poslednjih dneh, govori Bog: »Izlil bom od svojega Duha na vse meso, in vaši sinovi in vaše hčere **BODO PREROKOVALI ...**

Apostolska dela 2,17

Torej v cerkvi, ki je bila v Antiohiji, so bili določeni preroki in učitelji ...

Apostolska dela 13,1

... vedoč najprej to, da nobena PREROKBA iz pisem ni iz kakršnekoli osebne razlage. Kajti prerokba v starih časih ni prišla s človeško voljo, TEMVEČ SO SVETI BOŽJI MOŽJE GOVORILI KAKOR BI BILI SPODBUJENI S SVETIM DUHOM.

Drugo Petrovo pismo 1,20–21

Osupljiv primer je bil moški, iz katerega sta bila

izgnana dva demona.

Resnično, resnično, povem vam: »Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal..

Evangelij po Janezu 14,12

In ta znamenja bodo spremljala tiste, ki verujejo: »V mojem imenu bodo izganjali hudiče ...

Evangelij po Marku 16,17

Gospod je skozi prerokovanje in neposredna razodetja fantom povedal: »Demoni me morajo ubogati.« Videli so, da je Gospod dokazal Svojo besedo. Če bi imeli prostor za podrobnosti, bi lahko brez kakršne koli možne razlage dokazali, da so bili iz nekega, s hudičem obsedenega moškega, dejansko izgnani živi demoni. Predolgo bi trajalo, da bi podal preteklost te osebe. Poznali smo ga že nekaj let in od takrat je bil z nami že šest mesecev. Na kratko, že mnogo let je bil žrtev melanholije. Ker je bil tako zvezan z okovi teme, da si je bil pripravljen vzeti svoje lastno življenje, smo ga, da bi to preprečili, imeli pri nas. Vedno je bil žalosten. Vsi nagovori, da bi ga vodili v kakršnokoli spoznanje o rešitvi duše po Jezusu Kristusu, so bili zaman. Njegov um je bil slep za vse, kar se je nanašalo na kri.

Gospod je za izganjanje demonov uporabil tri ljudi. Neki demon, v velikosti moškega, je imel strašen, črn videz. Ko je izšel, ga je videlo precej otrok. Gospod je nekoga, ki je bil za to priložnost »nenadoma napolnjen s Svetim Duhom,« uporabil, da ga je ukoril. Demoni so se še zadnjič poskušali boriti za moškega, ki so ga imeli v oblasti. Pesti moškega so se stisnile, njegove oči so se trdno zaprle, njegovo celotno telo je postalo togo in upirajoče. Končno je Sveti Duh moškemu razsvetlil srce, njegovo celotno telo se je sprostilo, njegove roke so se vzdignile k zahvaljevanju Bogu.

Jezzen demon zgrabi šolskega učitelja

Precej otrok je videlo demona, ki je, potem ko je izšel, hitel naokrog v veliki jezi, iščoč, v koga bi lahko vstopil ali ga raztrgal.

Nekdo iz množice pa je odgovoril in rekel: »Učitelj, k tebi sem privedel svojega sina, ki ima NEMEGA DUHA, in kjerkoli ga zgrabi, ga trga in se peni in škripa s svojimi zobmi in hira; in rekel sem tvojim učencem, da naj ga izženejo ven, pa niso mogli.« Odgovarja mu in reče: »O neverni rod, kako dolgo bom z vami? Doklej vas bom trpel? Pripeljite ga k meni.« In pripeljali so ga k njemu; in ko ga je zagledal, ga je duh nemudoma zgrabil, in padel je na tla ter se penast valjal. In njegovega očeta je vprašal: »Kako dolgo je že, odkar je ta prišel vanj?« In odgovoril je: »Od otroštva. In da ga pokonča, ga je pogosto vrgel v ogenj in v vode, toda če lahko karkoli storiš, imej sočutje do nas in nam pomagaj.« Jezus mu je rekel: »Če lahko veruješ, *so* vse stvari mogoče tistemu, ki veruje.« In otrokov oče je nemudoma zavpil in s solzami rekel: »Gospod, verujem, pomagaj moji neveri.« Ko je Jezus videl, da je množica tekla skupaj, je oštel nečistega duha, rekoč mu: »*Ti*, nemi in gluhi duh, ukazujem ti, pridi iz njega in ne vstopi več vanj.« In *duh* je zavpil ter ga hudo zgrabil in prišel iz njega; in bil je kakor nekdo, [ki je] mrtev, tako da so mnogi rekli: »Mrtev je.« Toda Jezus ga je prijel za roko in ga dvignil in ta je vstal.

Evangelij po Marku 9,17–27

Vsi otroci so prihiteli od tam, kjer so pravkar jedli, in se postavili naokrog z vzdignjenimi rokami, zahvaljujoč se Jezusu in hvaleč ga. Med temi demon ni videl nobene priložnosti, ker so vsi gledali Jezusa, katerega kri jih je pokrivala. Šolski učitelj, ki ni bil resnično spreobrnjen, je prav tako prišel in iz radovednosti opazoval, toda ni molil. Jezzen demon je, videč priložnost, zgrabil tega moškega in ga z zamolklim udarcem vrgel na tla. Tam se je nanj usedel drug demon, tako da se učitelj ni mogel dvigniti. To je videlo precej otrok. Naš vrtnar, ki je bil pred nekaj leti čudežno rešen opija, je to prav tako videl in nenadoma je bil vrtnar napolnjen s Svetim Duhom in je demona izgnal iz sobe.

Sam sem videl le dva moška, enega, ki je bil osvobojen duha melanholije, in učitelja, ki je nenadoma padel poleg njega. Mislil sem, da je šolskega učitelja na tla spravil Sveti Duh, ki je bil prisoten v veliki moči. Ko

je lahko vstal, sem ga vprašal, zakaj je jokal in zakaj je padel. Rekel je: »Jokal sem iz čiste groze. Zgodilo se je nekaj strašnega. Vse je postalo črno; videl sem se, kako bom na vznožju strašne gore pravkar stopil v črno brezno.« Ko je bil še na tleh, se je videl, kako ga je demon vklenil v verige in ga nameraval odnesti v strašno temo, toda bil je osvobojen.

Zunanji videz moškega, iz katerega so bili izgnani demoni, se je takoj spremenil. Pričeval je, da ima v svojem srcu mir in veselje. Ko je bil osvobojen demonov, mu je bilo dano videnje nebes. Ko je tisti večer ležal v postelji in mislil na Gospoda, je postal tako srečen, da se je spraševal, ali je to v redu, da občuti takšno radost.

Na dvorišču smo naredili grob in mnoge izmed adulamskih otrok smo pokopali v vodnem krstu. Večina izmed njih je že bila krščena s Svetim Duhom, istim kot je bil v Kornelijeви hiši.

4. poglavje

Videnja nebes

Sveto pismo pravi, da so »tretja nebesa,« nebesa odkupljenih. Prihodnji dom Gospodovega ljudstva je kraj v tretjih nebesih. Ta kraj je mesto, imenuje se »novi Jeruzalem.« Ta novi Jeruzalem ni zgolj besedna prispodoba.

Pred okoli štirinajstimi leti sem spoznal človeka v Kristusu, ... nekoga odnešenega do tretjih nebes.

Drugo pismo Korinčanom 12,2

... Grem, da pripravim prostor za vas.

Evangelij po Janezu 14,2

... Toda vi ste prišli h gori Sion in k mestu živega Boga, nebeškemu Jeruzalemu ... in k duhovom pravičnih ljudi, ki so dosegli popolnost.

Pismo Hebrejcem 12,22–23

Kajti tukaj nimamo trajnega mesta, temveč iščemo tega, ki pride.

Pismo Hebrejcem 13,14

Po veri je Abraham ... kajti iskal je mesto, ki ima temelje, katerega graditelj in izdelovalec je Bog. ... Toda odslej si želijo boljšo domovino, to je, nebeško; zato Bog ni osramočen, da se imenuje njihov Bog, kajti zanje je pripravil mesto.

Pismo Hebrejcem 11,8.10.16

Ni kombinacija zamisli, ki jih je Gospod večje oblekel v zemeljske besede, da bi dale človeku napačno predstavo o nečem, česar ni. Sveto pismo pravi, da je novi Jeruzalem resnično mesto z resničnimi temelji, katere je položil sam Bog.

To božansko mesto je kvadratno na vsaki strani dva tisoč štiristo štirinajst kilometrov, obdano je s sedeminšestdeset metrov visokim zidom, s temelji iz dvanajst vrst dragega kamnja, ki jih človek pozna. Obzidje je iz jaspisa, ki daje bleščečo svetlobo jaspisa. Dvanajst vrat vodi v mesto in njegove ulice so kot položeno zlato.

In v duhu me je odvedel proč, k veliki in visoki gori, ter mi pokazal tisto veliko mesto, sveti Jeruzalem, ki se je od Boga spuščal z neba, ki je imel Božjo slavo in njegova svetloba *je bila* podobna najdragocenejšemu kamnu, celó podobna kamnu jaspisu, čistemu kakor kristal; in imelo je veliko in visoko obzidje *in* dvanajst velikih vrat in ob velikih vratih dvanajst angelov in na njih so bila napisana imena, ki so *imena* dvanajsterih rodov Izraelovih otrok: na vzhodu troje velikih vrat, na severu troje velikih vrat, na jugu troje velikih vrat, in na zahodu troje velikih vrat. In obzidje mesta je imelo dvanajst temeljev in na njih imena dvanajsterih Jagnjetovih apostolov. In tisti, ki je govoril z menoj, je imel zlat trst, da izmeri mesto in njegova velika vrata in njegovo obzidje. In mesto leži štirioglato in dolžina je tako velika kakor širina; in s trstom je izmeril mesto, dvanajst tisoč dolžin brazd. Njegova dolžina in širina in višina so enake. In izmeril je njegovo obzidje: sto štiriinštirideset komolcev, *glede na* človeško mero, to je, od angela. In obzidje je bilo zgrajeno iz jaspisa in mesto *je bilo* čisto zlato, podobno čistemu steklu. In temelji mestnega obzidja *so bili* okrašeni z vsemi vrstami dragocenih kamnov. Prvi temelj *je bil* jaspis, drugi safir, tretji haledon, četrti smaragd, peti sardoniks, šesti sardij, sedmi hrizolit, osmi beril, deveti topaz, deseti hrizopraz, enajsti hijacint, dvanajsti ametist. In dvanajst velikih vrat *je bilo* dvanajst biserov; vsaka posamezna velika vrata so bila iz enega bisera in ulica mesta *je bila* čisto zlato, kakor bi bilo prosojno steklo. In v njem nisem videl templja, kajti njegov tempelj sta Gospod Bog Vsemogočni in Jagnje. In mesto ni potrebovalo sonca niti lune, da bi sijala nanj, kajti razsvetljevala ga je Božja slava in Jagnje *je* njegova svetloba.

Razodetje 21,10–23

V tem mestu so domovi odkupljenih, prebivališče angelov, raj in Božji prestol.

Zakaj novi Jeruzalem ne bi bil res mesto z ulicami iz resničnega zlata in z zidovi iz jaspisa in s temeljnimi kamni iz dragocenih draguljev? Ali je Bog, ko je naredil vesolje, tako iztrošil svojo snov, da mu za nebesa ni preostalo nič več draguljev ali zlata? Če je Bog lahko naredil svet ali ni mogel mesta obesiti na nebo, onkraj zvezd?

Sem ter tja malo nečistega zlata v razpoki poškodovane skale na tej prekleti in sprevrženi zemlji ali sem ter tja odkritje dragocenega dragulja,

skritega v porušenih zemeljskih razvalinah, so zgolj dolgotrajni opomniki resničnosti, katere so le-ti zgolj sence. Resnično neminljive so v mestu, čigar graditelj in stvarnik je Bog.

»Prizor tega mesta ni tako čist,« so rekli otroci, kot je prizor ki so ga videli na ulicah Novega Jeruzalema v nebesih.

Kar mi na tej sprevrženi in sprevrženi zemlji vidimo, so zgolj **sence**.

Kajti stvarstvo je bilo podvrženo ničevosti, ne voljno, temveč zaradi njega, ki si je *le-to* podvrgel v upanju,

Pismo Rimljanom 8,20

Zlato, ki ga cenimo, dragulji, ki jih obožujemo, mesta in dvorci, ki jih gradimo, so zgolj ponaredki resničnih v mestu, ki bo kmalu prišlo na zemljo.

Adulamski otroci so se v tem Božjem mestu znašli v videnjih. **Kako** so mesto lahko videli, ne vem. **Kako** ga je Abraham videl, ne vem. **Kako** je bil Pavel vzet do raja: ali v telesu ali izven telesa, ne vem. Te stvari so izven naravnega reda. Sedaj nam ni treba vedeti kako. Poznamo **dejstvo**. Janezu je bilo razkazano mesto. Gospod mu je rekel, naj zapiše stvari, ki jih je videl, in jih pošlje cerkvam.

Občasno so bili adulamski otroci v Duhu vzeti v to mesto, ne kot v sanjah, temveč kot v resničnosti, ki so jo živeli. Njihovi obiski so bili

dejansko tako resnični, da so otroci domnevali, da so njihove duše dejansko zapustile telesa, nato so šle v nebesa in se vrnile. Domnevali so tudi, da so na nek neznan, nerazložljiv način z dušo in s telesom šli v nebesa, prav kakor bi v vsakdanjem življenju obiskali kak oddaljen kraj. Pogosto so otroci v raju trgali in skupaj jedli nebeško sadje, ki so ga nekaj spravili tudi v oblačila, da bi ga prinesli na zemljo za »Muh Si in Si Mu« (misijonarja in Gospo Baker). Vedeli so, da so bili v nebesih samo na obisku in da se bodo kmalu vrnili. Ob povratku, ko se je Duh vzdignil od njih in so se znašli v naših adulamskih sobah, so zaradi okusnega sadja, ki so ga prinesli s seboj, takoj preiskali svoja oblačila, da bi naju razveselili. Ko v svojih oblačilih niso našli sadja, je na njihov obraz prišel pogled velikega presenečenja, zmedenosti in razočaranja. Takrat niso mogli verjeti, da v nebesa niso šli s telesom in se zato niso mogli vrniti s sadjem, natlačenim v svoja oblačila.

Sprehajanje po ulicah Novega Jeruzalema je bilo zanje tako resnično, kot sprehajanje po ulicah kitajskega mesta. Nekega dne, ko sem se v jasnem sončnem dnevu sprehajal po ulici, sem vprašal fante, če so bila videnja tako resnična in jasna kot to, kar ravnokar vidijo. »Prav tako resnična,« so odgovorili, »toda veliko jasnejša zaradi svetlobe v nebesih, belih oblačil ter splošne čistoče, kar je vse prispevalo k svetlobi.«

Ko so bili v Duhu, so bili otroci običajno oddvojeni od njihovega naravnega okolja. V mnogih primerih so, čeprav so mislili, da so v nebesih, glasno govorili in opisovali, kar so videli in tako nadaljevali razgovor, da smo ga vsi lahko slišali. Pogosto so pred našimi očmi izvajali to, kar so mislili, da počno v nebesih.

Vzeti do tretjih nebes

Adulamski otroci so rekli, da so šli do tretjih nebes. Ko so šli skozi prva nebesa, so na svojih obrazih čutili piš zraka. Ko so šli mimo drugih nebes, so gledali nazaj na zvezde v njihovi čudoviti lepoti, podobno kot lahko z gorske višave nekdo gleda navzdol na lepo, z lučmi osvetljeno mesto. Od teh zvezdnatih nebes so šli naprej v tretja nebesa, dokler niso

prišli do nebeškega Jeruzalema.

Ko so se bližali temu nebeškemu mestu, so v daljavi zagledali njegove luči. Ko so prihajali bliže, so videli lepo obzidje, ki je sevalo s svojo

čudovito svetlobo jaspisa. Temelji so bili nepopisno lepi. Bleščali so se z rdečo, rumeno, oranžno, vijolično, modro, zeleno barvo in vsemi drugimi barvami dvanajstih najlepših draguljev.

To mesto na nebu so otroci videli kot tri mesta v enem: eno mesto obešeno nad drugim, največje mesto spodaj, najmanjše mesto na vrhu, oblikujoč piramido. Ker je Janez videl to mesto obdano z obzidjem in ker je mesto dva tisoč štiristo štirinajst kilometrov visoko, so tisti, ki proučujejo Sveto pismo, predvidevali, da nebeško mesto ni kocka, temveč piramida. Vendar naši otroci o tem niso vedeli ničesar. Niti sam nisem o novem Jeruzalemu nikoli razmišljal kot o treh mestih, obešenih eno nad drugim. Bog, ki obeša svetove v vesolju, lahko ta mesta obesi v vesolje. Sveto pismo nam ne govori o notranji ureditvi tega mesta.²

Eden naših malčkov je imel vizijo in je prerokoval ob Gospodovih stopalih in Gospod je govoril z njim. V tej prerokbi je Gospod rekel, da je nebesa naredil dovolj velika za vse, da jih je naredil v treh mestih, eno nad drugim in da je trenutno Njegov prestol v najvišjem mestu.

Ker čas in razdalja v nebeški dejanskosti ne predstavljata ničesar, v takšni ureditvi Božjega mesta nič ni nemogoče. Obstaja troje nebes. Tudi na barki so bili trije razdelki, v katerih je Bog ohranil sedanje stvarstvo. Bog so tri osebe v eni. Zakaj ne bi bilo mesto velikega Kralja troje v enem? Zakaj kralj ne bi vladal z vrha piramide vsega vesolja, glede na to, da je

»Kamen, ki so ga graditelji zavrgli, ta isti je postal glava vogalu ...

Evangelij po Mateju 21,42

piramida vsega stvarstva?

Pri vratih v mesto

Adulamci so v mesto zlatih ulic stopili pri bisernih vratih. Angeli v belem so stražili vrata in pozdravili vstopajoče. To ni bil beraški sprejem. Nekoč zavrnjene izvržke zemlje so tu angelske množice pozdravile kot kralje. Ali ni naš Rešitelj duš najslabotnejšim in najponižnejšim izmed

2 Toda iz videnj, ki so jih imeli ostali nebeški obiskovalci, je očitno, da so tudi tam, v nebeškem redu, ureditve po sedem. Očitno so tam nanizane planjave, kot tudi nizi ureditev na vsaki planjavi. Nikomur ni treba misliti, da bi v videnju kdorkoli videl več kot le del nebes. V moji knjigi »Trije svetovi« lahko preberete še več videnj novega Jeruzalema.

svojih otrok obljubil kraljestvo, kjer bodo na veke in vekomaj vladali s Kraljem kraljev?

Skozi vrata v mesto! Z zemlje v nebesa! Iz smrtnega življenja v nesmrtno! Iz smrti v življenje! Vse staro življenje je za nami in spodaj! Vse novo življenje je pred nami in zgoraj! Znotraj vrat! Angeli, vsepovsod angeli. Angeli, ki govorijo, pojoči angeli, angeli, ki se veselijo, angeli, ki igrajo na harfe in trobijo na trobente, plešoči angeli in angeli, ki hvalijo Kralja. Prizor, ki ga noben smrtnik nikoli ni videl; takšne poplave notranje radosti, ki so preplavljale celotno bitje, kot ga ni poznal nihče, razen ko je bil izpolnjen s Svetim Duhom, večnim življenjem, Božjim nebeškim življenjem, »iskrenim« nebeškim »plačilom.«

Otroci so v navdušenju ploskali z rokami. Kričali so od veselja. Včasih so se v nezadržnem smehu valjali po tleh in skakali ter v velikem zadovoljstvu plesali, medtem ko so bili njihovi obrazi tako spremenjeni s tem nebeškim veseljem, da je bilo videti, kot bi na nas sijala slava božanskega mesta. V tem mestu ni bilo žalosti; nobenih žalostnih religioznežev z dolgimi obrazi, nobenih pogrebnih žalostink v pesmih. To je bilo mesto radosti, nepopisne radosti in polno slave.

Kajti Božje kraljestvo [je] ... mir in radost v Svetem Duhu.

Pismo Rimljanom 14,17

Z nepreštevnimi množicami angelov

Znotraj mesta so otroci spoznali pomen Svetega pisma, ki pravi:

... Toda vi ste prišli h gori Sion in k mestu živega Boga, nebeškemu Jeruzalemu in k neprešteveni angelski družini, ...

Pismo Hebrejcem 12,22

Ti veseli angeli niso bili zgolj okrog mestnih vrat, temveč so bile te nebeške množice vsepovsod, po vsem mestu. Angeli so bili vedno pripravljeni spremljati otroke od enega konca do drugega, skozi vse mesto; angeli so hodili in govorili z njimi; pojasnjevali so jim pomen stvari, ki jih niso razumeli, celo tako, kot so govorili z Janezom in mu razodeli Božje stvari. Pogosto so v teh izkušnjah z angeli otroci dobili harfe. Angeli so jih učili igrati nanje in peti, kot so peli angeli. Prav tako so jih učili igrati na trobente. Poučevali so jih tudi

glasbo in nebeški jezik, da

... vendar verujete [in] se veselite z nepopisno radostjo in polni slave

...

Prvo Petrovo pismo 1,8

Ko smo videli otroke kako so z zaprtimi očmi vsi plesali po taktu naokrog po sobi, smo se zavedli, da so v videnju v nebesih plesali z angeli, držeč se takta nebeške glasbe. Ko smo jih videli, kako so očitno trobili na trobente ali izvajali gibe, kot bi igrali na harfo, smo se zavedli, da so se v hvalnicah Kralju v videnju pridružili nebeškemu orkestru. Nismo mogli videti nebeških harf ali trobent. Nismo mogli videti veselega angelskega plesa ali slišati njihovih pesmi. Slišali smo lahko le otroke, kako pojejo nebeške pesmi. Vsakodnevno smo našli koga izmed otrok samega v kotu, udobno ležečega na borovih iglicah, kako je izvajal gibe, kot bi igral harfo. Ko smo prišli bliže, smo ga lahko slišali peti novo pesem, katere ga nismo nikoli učili. Ko smo se še bolj približali, smo odkrili, da so nam besede enako tuje kot melodija. Pevec je pel v **nebeškem zboru**. Njegova pesem je bila pesem, katero so ga naučili angeli. Besedilo pesmi je moralo biti v angelskem jeziku.

Čeprav govorim s človeškimi in angelskimi jeziki, ...

Prvo pismo Korinčanom 13,1

Videti, kako otroci pojejo v tem nebeškem angelskem zboru, je bil prizor, ki ga ne bomo pozabili. Včasih se je več otrok na nekem kraju v nebeškem mestu ali njegovem čudovitem raju odločilo, da bodo skupaj peli in igrali. Z zaprtimi očmi, medtem ko so bili popolnoma v moči Svetega Duha, so trije ali štirje izmed njih sami pričeli peti. Če smo bili blizu, smo slišali posvetovanje, kdo bo igral na trobento in kdo bo pel. Po tem, ko je bilo vse dogovorjeno in so bili vsi pripravljeni, so se začele nebeške pesmi. Trobentači so pred seboj držali dvignjene roke in pihali, kot bi pihali v trobente. Harfisti so igrali in peli, medtem ko so se jim tisti brez glasbil pridružili s petjem. V teh primerih so vedno peli v jezikih, ki jih nismo razumeli, razen če se niso soglasno odločili, da bodo peli eno izmed pesmi, ki so jih »včasih peli doli na zemlji.« V tem primeru so peli v kitajščini.

Gledanje in slavljenje Jezusa

Vrhunec vsega nebeškega veselja in čudenja je bilo »opazovanje Jezusa« in slavljenje Njega, ki jih je rešil s Svojo krvjo.

Kmalu po vstopu skozi vrata v mesto so angeli pospremili otroke, da so odšli »gledat Jezusa.« Te otroke smo lahko slišali govoriti o tem, da bodo »videli Jezusa« in jih nato kot v videnju videli, da se bližajo Kristusovemu prestolu. Ko so prišli v čudovito prisotnost, so stali in častljivo gledali z ljubeznijo in s predanostjo Gospoda vsega stvarstva, ki je prav tako rešitelj njihovih duš. Najprej so se mu zahvalili in ga obožujoče slavili. Svoje roke so sklenili pred seboj in se mu v globokem spoštovanju priklonili. Nato so v resničnem slavljenju »v duhu in resnici« pokleknili in svoje obraze upognili k tlom.

Toda prihaja ura in je sedaj, ko bodo pravi oboževalci oboževali
Očeta v duhu in resnici, kajti Oče išče takšne, da ga obožujejo.

Evangelij po Janezu 4,23

To poznajo le redki, če sploh kdo na zemlji, ki nima krsta v Božjem Svetem Duhu.

Božji prestol in Kristusov prestol

Kristusov prestol so otroci videli tako, kot ga je videl Janez, ko je bil »v Duhu:«

In tisti, ki je sedel, je bil videti podoben kamnu jaspisu in sardiju in naokoli prestola *je bila* mavrica, na pogled podobna smaragdu. In naokoli prestola *je bilo* štiriindvajset prestolov in na prestolih sem videl sedeti štiriindvajset starešin, oblečenih v bela oblačila in na svojih glavah so imeli zlate krone. In pred prestolom so izvirali bliski in grmenja ter glasovi; in pred prestolom *je bilo* sedem gorečih ognjenih svetilk, ki so sedem Božjih Duhov. In pred prestolom *je bilo* stekleno morje, podobno kristalu; in v sredini prestola in naokoli prestola *so bile* štiri živali, spredaj in zadaj polne oči.

Razodetje 4,3–6

Jezus v nebesih vzvišen v vseh stvareh

Ne glede na to, kako so bili otroci začuden nad čudeži zlatega mesta, ne glede na to, kako srečni so bili v rajskih užitkih, ne glede na to, kako veseli so bili v prisotnosti angelov, Jezus ni bil nikoli pozabljen. Njegovo ime je bilo omenjeno v vseh pogovorih; njegova hvala se je mešala v vse užitke; povsod je bil vedno povečičan, v vsem in v vsakomur tukaj.

Hiše ob zlati ulici

»Ne dopustite, da bi bilo vaše srce vznemirjeno. Verujte v Boga, tudi vame verujte. V hiši mojega Očeta je mnogo graščin. Če ne *bi bilo tako*, bi vam povedal. Grem, da pripravim prostor za vas.

Evangelij po Janezu 14,1–2

Na vsaki strani lepih zlatih ulic so bile druga ob drugi zgradbe, v njih po ena soba za vsakogar, vsaka soba se je odpirala na ulico.³ Na vratih in okrog pročelja so bili dragoceni dragulji, ki so se tako sijajno bleščali, da je celotna zgradba sijala s svetlobo in slavo. Nad vrati je bilo napisano ime vsakega prebivalca. Angeli so otroke vodili v sobe. Znotraj vseh sob je bilo enake vrste pohištvo: lepa zlata miza, na kateri je bilo Sveto pismo, vaza za rože, pisalo in knjiga. Ob mizi je bil zlat stol in tam je bila tudi čudovita zlata skrinja in zlata postelja. V vsaki sobi je bila krona z dragulji, zlata harfa in trobenta. Zidovi so bili zlati. Iz Svetega pisma, ki je bilo narejeno iz papirja, kakršnega ni videti na zemlji, in vezano z zlatom, sta sijali takšna svetloba in bleščeča slava, da celotna soba ni potrebovala druge svetlobe. Obiskovalcem je bilo povedano, da ko bodo po smrti prišli, da ostanejo

3 Od prve izdaje te knjižice smo prejeli pismo ženske iz Anglije. Napisala je, da sta pred desetimi leti s sinom imela videnja te ulice in teh prebivališč. Oba sta, kar se tiče zunanjega videza, potrdila videnje adulamskih otrok. V oddaljenem delu province Yunnan je deček iz nekega plemena, ki ni vedel o teh drugih videnjih, prav tako videl to ulico. Skupek teh videnj z drugimi o Novem Jeruzalemu in učenje Svetega pisma o tem mestu in o novih nebesih in novi zemlji je do podrobnosti podano v knjigi z naslovom ›Trije svetovi‹ (ang.: The Three Worlds). Želeli si boste prebrati še preostala čudovita razodetja, ki jih ne moremo podati v tej knjigi. Z branjem te knjige boste več kot poplačani. Knjiga vsebuje štiristo dvajset strani z dvesto slikami.

tukaj, bodo lahko šli ven v raj in odtrgali kakršnekoli rože po lastni izbiri in jih namestili v lepo vazo na zlati mizi.

Te sobe na tej zlati ulici lahko pomenijo prestole, ki jih je omenil Janez:

In videl sem prestole in sedeli so na njih ...

Razodetje 20,4

Adulamski otroci so imeli tudi videnja drugih delov Novega Jeruzalema s svojimi prostranimi parki in dovršenimi dvorci. Prav tako so ta del mesta videli ljudje iz plemen.

V teh obiskih nebes so otroci po želji lahko odšli v svoje sobe, da berejo svoja Sveta pisma ali igrajo na svoje harfe in trobente. Včasih so svoje harfe in trobente vzeli s seboj na ulice ali v raj, da bi igrali in peli skupaj z angeli in odkupljenimi, ki so sedaj v nebesih.

Na teh izletih skozi nebesa so se otroci, čeprav izgubljeni za svoja resnična okolja na zemlji, vedno zavedali, da je bil njihov obisk nebes le začasen. Vedeli so, da so bili tam zgolj zato, da bi videli, kaj je zanje pripravljeno po smrti, tako da bi lahko ponovno šli nazaj na zemljo in to povedali drugim. Angeli in Gospod so tem nebeškim obiskovalcem povedali, da če bodo verovali in ubogali, da bodo vse te stvari njihove. Ne le da so vedeli, da se morajo vrniti nazaj na zemljo, temveč so včasih vedeli tudi, kdaj bodo prišli.

Neki deček je po tem, ko je užival nebeško slavo, obesil svojo krono in trobento v svoji sobi, tako da ju bo lahko ponovno imel, ko bo umrl in šel v nebesa, da bi ostal tam. Nato je prišel nazaj na zemljo. Moč Svetega Duha ga je zapustila. Ko je odprl svoje oči, je bil v svoji adulamski sobici in pripovedoval je o čudežih svojega izleta v nebesa.

Ali lahko predvidevamo, da je Gospod te dečke rešil, jih krstil s Svetim Duhom in jih nato imel za norce s tem, da jim je pokazal prispodobo in namišljena nebesa? Nemogoče! Zemeljski oče bi morda svoje otroke zavajal z lažnimi upi in obljubami. Naš nebeški Oče pa svojim otrokom kaže, kaj ima On zanje:

Toda Bog nam *jih* je razodel po svojem Duhu, kajti Duh preiskuje vse stvari, da, globoke Božje stvari.

Prvo pismo Korinčanom 2,10

obljube, da bo te stvari dal

Tistemu, ki premaga, bom zagotovil, da sede z menoj na moj prestol, celo kakor sem tudi sam zmagal in sem s svojim Očetom poseđen na njegovem prestolu.

Razodetje 3,21

in nato dal prav tiste stvari, ki jih je obljubil.

In jaz vam pravim: »Prosrite in to vam bo dano. Išcite in boste našli. Trkajte in to se vam bo odprlo. ... Če torej vi, ki ste hudobni, veste kako dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo vaš nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo?«

Evangelij po Luku 11,9.13

Ko so ti otroci videli nebeške sobe svojih adulamskih prijateljev, so ploskali z rokami, se smejali in v velikem veselju vpili, klicoč drug drugega po imenu, naj pride in pogleda svojo sobo. Nekdo se je v Duhu sprehajal po ulicah novega Jeruzalema, beroč napise nad vsakimi vrati.

V nebesih so srečali umrle adulamske fante

Prvi dan, ko je Sveti Duh padel na otroke in je bil eden izmed fantov z angeli, ki so prišli, da ga pozdravijo, sta se pridružila tudi dva adulamska fanta, ki sta prejšnje leto umrla. Bila sta nedvoumno rešena. Ta dva, »Hsi Dien Fu« in »Djan Hsing,« sta imela s seboj v nebesih majhno deklico, ki je pred štirimi leti umrla v Kotchiu in so jo naši otroci pozabili.

Ti, ki so umrli in odšli prej, so vodili tiste, ki so bili prevzeti od radosti in nebeških čudes. Vodili so jih, da najprej vidijo Jezusa, da ga slavijo in se mu zahvalijo. Po tem so jim razkazali njihova prebivališča, pospremili so jih okrog po mestu ali odvedli ven v raj, da bi se igrali.

Vsem, ki so šli v nebesa, so bila dana bela oblačila. Angeli, ki so bili prav tako oblečeni v brezmadežno bele obleke brez šiva, so imeli peruti, toda odkupljeni jih niso imeli. Med odkupljenimi in angeli je bila razlika jasno vidna.

Djan Hsing. To je fotografija stanja, v katerem je prišel v adulamski reševalni dom in stanje, v katerem ga je zapustil ob odhodu v nebesa. Sprememba v njegovem notranjem življenju je bila prav tako velika, kot je bila sprememba njegovega zunanje videza. Dva tedna pred svojo smrtjo, medtem ko je bil še zdrav, je imel čudovito videnje nebes, mesta in raja, iz katerih se je le nerad vrnil. Preden je umrl, se ni zavedal svoje okolice in očitno je trpel veliko bolečino. Ko smo nanj položili roke in molili, se je njegovo telo sprostilo, vsa znamenja bolečine so izginila, na njegov obraz je prišla radost in videti je bilo, da je tako izgubljen v nebeških stvareh, kot je bil poprej, ko je bil tam v videnju. Ta srečen videz je imel okoli pol ure. Nasmihal se je in se občasno iz čiste radosti nasmejal, ko je s tem srečnim nasmehom na svojem obrazu prenehal dihati. Resnično je bil v nebesih in ne bo se več vrnil na to umazano zemljo. Ko so bili v moči Svetega Duha, so adulamski otroci Djan Hsinga pogosto videli v nebesih v uživanju nepopisne sreče.

Kasneje je še mnogo več naših otrok videlo te adulamske fante, ki so v nebesih. Nebesa niso bila videti daleč stran, ker so, ujeti v Duhu, pred našimi očmi z gibi posnemali nebeška videnja. Z zaprtimi očmi in žarečimi obrazi so ploskali z rokami in vpili od veselja tistim fantom, ki so tega leta umrli, kličoč jim, naj pohitijo, da si pogledajo neko prebivališče, neko zlato ulico, nek nov prizor med angeli, neko novo odkritje v rajskem vrtu ali da pridejo in igrajo na harfo ter z njimi pojejo hvalnice Jezusu. Ti fantje, ki so umrli, so jih naši otroci v videnjih nenehno videvali v nebesih in njihova imena so bila tako pogosto z navdušenjem in veseljem zaklicana v naši sredi, da niso bili videti daleč stran – samo izven dosega pogleda. Nebesa so bila tako resnična, tako blizu, tako čudovita, tako gotova, da če je eden izmed naših otrok v teh dneh umrl, so mu ostali zavidali njegov privilegij.

Korak v nebesa po smrti ali ob Gospodovem prihodu je bil videti tako majhen in Gospodov prihod tako blizu, da je iz našega uma odstranil vso skrivnost glede tega, zakaj so lahko prvi učenci prodali vso svojo lastnino in se brez kolebanja soočili s preganjanjem in smrtjo.

Naše kraljestvo ni od tega sveta. Naše državljanstvo je v nebesih, od koder prav tako pričakujemo našega Rešitelja duš. Naše življenje, naše delo, naše služenje in naše tukajšnje težave so le bežni in prehodni dogodki na poti v resnično življenje, resnično mesto, v resnično kraljestvo, ki ne more biti omajano.

5. poglavje

Raj

Sveto pismo uči o obnovitvi naravnega stvarstva. Preden povemo o videnjih raja, želimo pokazati, da je takšen raj, kot so ga videli ti otroci, v soglasju z Očetovim načrtom za svoje otroke, kot je razodeto v Njegovi pisani besedi. Ko je Gospod ustvaril prvega popolnega moškega in njegovo popolno nevesto, je »zasadil vrt vzhodno« v rajskem vrtu, v katerega je postavil moškega, ki ga je oblikoval.

Gospod Bog je naredil, da iz tal požene vsako drevo, ki je prijetno pogledu in dobro za hrano; tudi drevo življenja v sredi vrta in drevo spoznanja dobrega in zla.

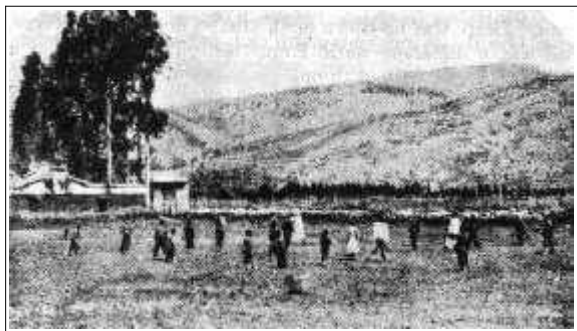
Prva Mojzesova knjiga 2,9

Zato je v začetku Gospod za človeka načrtoval, da bo prebival sredi vseh naravnih lepot. Dan mu je bil dom v vrtu, v vzhodnem delu rajskega vrta, osupljiv »park,« ki ga je načrtoval in zasadil sam Bog. V tem redu ni bilo greha. Ni bilo bolezni ali smrti. Ni bilo trnja ali osata in ni bilo prekletstva. To je bil drugačen svet od sedanjega. Ta svet so bila nebesa na zemlji z moškim, ki je užival to, kar bi lahko bilo večno življenje v gospodovanju nad celotnim svetom dreves in rož »prijetnih na pogled,« celotnim svetom lepote in slave, kakršne sedanja zemlja nikoli ni videla. Bog je vse te stvari načrtoval za večno srečo človeka.

Ko je vstopil greh, je postalo človeško uživanje tega stvarstva omejeno začasno uživanje. Prvo stvarstvo ptic, rož, dreves in živali, ki so bile v prvem svetu in njegovem rajskem vrtu v večnem stanju, je padlo v nižji red, ki ni večen.

Kajti stvarstvo je bilo podvrženo ničevosti ...

Pismo Rimljanom 8,20

Adulamski fantje pri igri.

Mladi na zemlji so srečni in radostni, preden starost in bolezen nanje položita težko roko. V nebesih imajo več razposajeno srečnih obdobj, kjer so osvobojeni vsake prepreke, ki jih loči od veselja.

Prva ureditev je bila zemeljska, poslednja je **duhovna**, toda **resnična**. Podobna je zemeljski, celo kot je bil Kristus po svojem vstajenju resničen in podoben, toda še vedno duhoven in drugačen od zemeljske ureditve. Še vedno je s svojimi učenci lahko jedel in pil.

... Njega je Bog tretji dan obudil in ga javno prikazal ... pričam, ... ki smo z njim jedli in pili potem, ko je vstal od mrtvih.

Apostolska dela 10,40–41

Še vedno je imel meso in kosti, ki so se lahko čutile,

Poglejte moje roke in moja stopala, da sem to jaz sam. Potipajte me in poglejte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.« ... In dali so mu kos pečene ribe in od satovja.

Evangelij po Luku 24,39.42

in roke, ki so lahko njegovim učencem ponudile ribo in kruh.

Takoj ko so prišli h kopnini, so tam zagledali žerjavico in na njej položeno ribo ter kruh. ... Jezus potem pride in vzame kruh in jim ga daje ter prav tako ribo. To je sedaj tretjič, da se je Jezus prikazal svojim učencem, potem ko je bil obujen od mrtvih.

Evangelij po Janezu 21,9.13.14

Toda v vstajenjski ureditvi Gospod ni bil podrejen omejitvam snovnega sveta, časa, prostora in fizičnim omejitvam. Prav tako bo svet s svojo naravno ureditvijo živali, ptic in rastlinskega stvarstva ponovno rojen v večjo, **duhovno** ureditev, podobno prvemu stvarstvu, toda prav tako

drugačno od njega. To bo **resnična** ureditev, ki ne bo več podrejena propadljivosti in neresničnosti.

Kajti stvarstvo je bilo podvrženo ničevosti, ne voljno, temveč zaradi njega, ki si je *le-to* podvrgel v upanju,

Pismo Rimljanom 8,20

Vse stvarstvo je bilo vključeno v delo križa. Ko je Kristus umrl, je umrlo vse stvarstvo. Ko je Kristus vstal, je vstalo vse stvarstvo. Ko je Kristus nosil trnovo krono, je nosil vse prekletstvo, ki ga je prineslo trnje in osat. On je »Prvorojenec vsega stvarstva.«

Naravno stvarstvo mora biti ponovno rojeno skozi Kristusovo vstajenje. Kristus rešuje več kot le človeka. Rešuje celotno stvarstvo, ki je s padcem človeka padlo v neresničnost.

Kajti iskreno pričakovanje **stvarstva** pričakuje manifestacijo Božjih sinov. Kajti stvarstvo je bilo podvrženo ničevosti, ne voljno, temveč zaradi njega, ki si je *le-to* podvrgel v upanju, ker bo tudi **stvarstvo samo rešeno iz suženjstva trohnenja** v veličastno svobodo Božjih otrok.

Pismo Rimljanom 8,19–21

Če to ne pomeni, da se sedanja naravna ureditev rastlin in živali in vsega naravnega življenja veseli osvobojenja v enako vstajenjsko ureditev in enako svobodo, ki jo bodo uživali rešeni v novem stanju, kaj potem pomeni? Vsa **narava** se veseli duhovne obnove, ki pripada odkupljenim, kajti Kristus nas je:

Po svoji lastni volji nas je zaplodil z besedo resnice, da naj bi bili mi nekako **prvenci njegovih ustvarjenih bitij**.

Jakobovo pismo 1,18

Kristus sam je:

... podoba nevidnega Boga, prvorojenec vsakega ustvarjenega bitja,
Pismo Kološanom 1,15

Kako je Kristus »prvorojenec vsega stvarstva« razen, da bo ob njegovem vstajenju v novo ureditev živalsko in rastlinsko stvarstvo končno sledilo v to ureditev kot polna žetev, katere je bil Kristus zgolj »prvi sad?« Celo sama zemlja bo obnovljena v novi red, ker:

Kljub temu pa mi, glede na njegovo obljubo, pričakujemo nov nebesni svod in **novu zemljo**, kjer prebiva pravičnost.

Drugo Petrovo pismo 3,13

Ali ta nova zemlja ne bo imela dreves, rož, živali, ptic in vseh lepot poveljčane narave v višji, nepropadljivi ureditvi, ki bo ostala večno?

Tudi volk bo prebival z jagnjetom in leopard se bo zleknil z otrokom. Tele, mlad lev in pitanček skupaj in vodil jih bo majhen otrok.

Izaija 11,6

Te stvari so tako gotove kot Božja beseda, kajti:

... tisti, ki je sedel na prestolu, je rekel: »Poglej, vse stvari delam nove.« In rekel mi je: »Zapiši, kajti te besede so **RESNIČNE** in zveste.«

Razodetje 21,5

Janez je »videl novo nebo in novo zemljo« in prav tako je »videl sveto mesto, novi Jeruzalem, prihajati iz nebes« na novo zemljo.

In videl sem novo nebo in novo zemljo, kajti prvo nebo in prva zemlja sta prešla in ni bilo več morja. In jaz, Janez, sem videl sveto mesto, novi Jeruzalem, prihajati dol od Boga, iz nebes, pripravljeno kakor je nevesta okrašena za svojega soproga.

Razodetje 21,1–2

Kot je bil na prvi zemlji raj park veselja in sadja, prav tako bo v višji obnovljeni vstajenjski ureditvi novi Jeruzalem vseboval rajski park na novi zemlji v novi ureditvi. Ta rajski »park« je že v nebesih v novem Jeruzalemu, ki se še ni spustil, vendar bo kmalu prišel dol.

Raj je »park« rastlin, živali in obnovljene narave

Morda bo razodetje takšnega raja v nebesih, kot ga je videl Adulam, večini bralcem novo, kot je bilo nam. To je zato, ker smo tako otopelega uma in nekoliko počasnega srca, da bi lahko »verovali vsemu, kar je napisano v Božji besedi.'

Mi teh otrok nismo učili o raju. Otroci so učili nas. Nekateri malčki, ki so bili glede teh stvari po naravi najbolj nevedni, so bili naši najboljši učitelji. Povsem razvidno je, da so te stvari prejeli od Gospoda. To boste videli s primerjanjem učenja Svetega pisma. Le-to uči, da je v nebesih prav takšen raj, kot so ga videli otroci. Pavel je rekel, da je poznal moškega, ki je bil »vzet celo do tretjih nebes« in da je ta oseba »bila vzeta v raj.'

Pred okoli štirinajstimi leti sem spoznal človeka v Kristusu (bodisi v telesu, ne morem reči; ali izven telesa, ne morem povedati; Bog ve), nekoga odnešenega do tretjih nebes. In poznal sem takšnega človeka (bodisi v telesu ali izven telesa, ne morem povedati; Bog ve), kako je bil vzet v raj in je slišal neizgovorljive besede, ki jih človeku ni dovoljeno izreči.

Drugo pismo Korinčanom 12,2–4

V sporočilih Razodetja Duh pravi cerkvam:

Tistemu, ki premaga, bom dal jesti od drevesa življenja, ki je na sredini Božjega raja.

Razodetje 2,7

Adulamski fantje uživajo ob mirnih vodah. Verujejo, da bodo, ko bodo nazadnje zapustili zemeljske lepote, imeli za uživanje še bolj nenadkriljive prizore v raju, v novem Jeruzalemu zgoraj.

V nebeškem prizoru nam je prav tako povedano, da:

In pokazal mi je bistro reko vode življenja, čisto kakor kristal, ki je izvirala iz Božjega in Jagnjetovega prestola. In na sredi njegove ulice in na obeh straneh reke je *bilo* drevo življenja, ki je rodilo dvanajst vrst sadja ...

Razodetje 22,1–2

Zato je v nebesih raj s tekočimi vodami in sadnimi drevesi.

Ta raj je sijajen »park«¹ nenadkriljivih čudes. To je točno to, kar pomeni beseda »raj.«² Pomeni »rajski vrt.«³ »Rajski vrt«⁴ pomeni »raj.«⁵ »Rajski vrt«⁶ je »park;«⁷ »raj«⁸ je torej »park.«⁹ Peloubetov svetopisemski slovar pravi o »raju:«¹⁰ to je beseda perzijskega izvora in je uporabljena kot prevod »rajskega vrta. Pomeni **sadovnjak veselja in sadja, vrt ali mesto veselja**, nekaj podobnega kot angleški park. Toda ta park v nebesih je samo »nekaj takšnega«¹¹ kot park na zemlji, ker je v razprostranjenosti in lepoti tako sijajnejši od zemeljskih parkov, kot so Božje misli sijajnejše od človeških misli. Najlepsi človeški parki so s svojimi slikovitimi pokrajinami, tekočimi potoki, kristalnimi jezeri, z gozdnatimi samotnimi kraji, zelenečim svežim zelenjem, dehtečimi raznobarvnimi rožami, žvrgolečimi pticami, živalskimi ljubljenci, s človeške strani zgolj nepopolni poskusi, da bi posnemal raj, ki je bil »na začetku.«¹²

Če Bog v človeško srce ni položil te ljubezni do narave in želje po naravnih parkih veselja in sadja, od kod je potem prišla ta enotna ljubezen do narave, ki je bila v človeškem srcu od najzgodnejših dni zgodovine? Ali so vsi človeški napor za ohranitev nekaj izginevajočih naravnih lepote te preplete in propadajoče zemlje zgolj prazen domislek, ki naj bi mu sledilo le še nekaj bežnih let? Ali je ljubezen do ptic, živali, rož, dreves, gora, dolin, jezer, potokov in vsega tega dela Božjih rok zgolj minljivo zadovoljstvo, dano od Gospoda, da nas malce razvedrijo na tem romarskem potovanju? Ali niso to najnatančnejše kombinacije vsega, kar je v naravi lepega, zgolj sence nepokvarjenih in neomejenih resničnosti v Božjem raju v nebesih?

Te naravne lepote niso zgolj prizori, ki na romarskem potovanju preminejo. To so načini Božjega vodenja, ki kažejo na konec poti, kjer je rajski vrt lepote. Ljubezen do narave lahko postane večna ljubezen vsem, ki premagajo svet z Jagnjetovo krvjo. Ta ljubezen se poveča nad vse naravne omejitve vsem, ki po veri Vanj stopijo v nebesa skozi vrata v mesto z

njegovim Božjim rajem, rajskim parkom, čigar lepote ne bo greh nikoli pokvaril.

Adulamski otroci vidijo raj, nebeški park

Zanimalo vas bo, kot je zanimalo tudi nas, kaj so naši adulamski otroci videli v raju, rajskem vrtu, v mestu onkraj neba. Eden izmed mladeničev je bil v raju skoraj takoj, ko je stopil v nebeško mesto. Tam sta ga srečala dva adulamska fanta, ki sta umrla v Hokowu. Ta fanta sta ga vodila skozi raj in druge dele svetega mesta in kmalu so prišli do sijajne, trati podobne travnate odprte pokrajine, obkrožene z veličastnimi, zlatimi in bleščečimi drevesi.

Celoten prizor je bil tako mikaven, da je mladenič svojima dvema poveličanima prijateljema rekel: »To je dovolj dobro zame. Nič ne more biti lepše. Ostal bom prav tukaj.« Fanta, ki sta ga spremljala v nebesa, sta rekla: »Ne, ne čakaj tukaj, kajti tam so še veliko večja čudesa.« Gredoč nekoliko naprej so prišli do še čudovitejših dreves. Nekatera izmed njih so bila sadna. Celoten parku podoben okoliš in trate pod drevesi so bile prijetne onkraj kakršnega koli zemeljskega razumevanja. Mladenič je rekel: »Ostati moram tukaj, ne morem iti naprej in zapustiti te velike lepote. Tako sem srečen.« »Pridi,« sta rekla, »tam v nebesih je še mnogo stvari, ki to prekašajo.« »Vidva kar pojdiva,« je odgovoril, »toda nekaj časa bom ostal tukaj.« Zapustila sta ga na travi pod drevesi, z velikim, žametu podobnim odprtim travnatim prostorom pred njim. Valovi radosti in veselja, kakršnih nikoli ni poznal na zemlji, so preplavljali njegovo celotno bitje. Bil je v deželi veselja, »nepopisnega veselja in polnega slave,« v deželi, ki je lepša od dneva. Pogosto je mimo prišel angel, igral na harfo in pel. Angel se mu je nasmehnil in mu ponudil harfo. »Ne znam igrati.« je rekel. Angel je šel mimo. Kmalu so prišli drugi angeli in se mu smehljali, medtem ko so peli in igrali.

Angeli so bili oblečeni v bela, brezšivna oblačila; njihovi obrazi so bili popolni. Eden je bil lepši od drugega. »Ko so se nasmehnil – oh, ne morem tega opisati,« je rekel fant, »na zemlji angelskega nasmeha ni možno opisati.«

Podobni in nenadkriljivo lepi prizori so bili videni v raju. Veliko število adulamskih otrok jih je spet in spet videvalo. V raju so videli drevesa, ki so obrodila najokusnejše sadeže in aleje najčudovitejših rož, vseh barv in odtenkov, ki so pošiljale vonjave nenadkriljivega dehtenja. Tam so bile

ptice z veličastnim perjem, ki so žvrgolele z radostjo in s hvalo. V tem parku so bile prav tako živali vsakršnih velikosti in značilnosti: velike in majhne srne, veliki levi, sijajni sloni, ljubki kunci in vse vrste majhnih prijateljskih ljubljencev, kakršnih nikoli poprej ni bilo videti.

Igranje z levom in drugimi živalmi v nebeškem rajskem parku

Lev in jagnje bosta legla skupaj. Nasilna in popadljiva narava bo obnovljena do višje ravni, kot je bila celo v začetku, ko je bilo vse zelo dobro.'

Otroci so v svojih rokah držali svoje majhne ljubljence in jih podajali drug drugemu. Ali pa so morda našli leva, mirno ležečega pod drevesom. V tem primeru so splezali na njegov hrbet, šli s prsti skozi njegovo kosmato grivo, se podrgnili ob njegov obraz in svoje roke vtikali v njegova usta. Če so si želeli, so se zvili ob njem, da bi skupaj uživali v ljubezni njihovega skupnega Stvarnika. Zakaj ne? Nekje, kjer bo:

Tudi volk bo prebival z jagnjetom in leopard se bo zleknil z otrokom. Tele, mlad lev in pistanček skupaj in vodil jih bo majhen otrok. Krava in medvedka se bosta pasli, njuni mladiči se bodo skupaj ulegli in lev bo jedel slamo kakor vol. Doječ otrok se bo igral na kobrini luknji in odstavljen otrok bo svojo roko položil na brlog strupene kače.

Izaija 11,6–8

Majhni otroci so jahali na majhnih srnah, medtem ko so starejši otroci jahali velike srne ali prijazne slone. Vse je bila popolna ljubezen. Vse je bila velika skladnost. Takšni kriki veselja! Kakšen vesel otroški smeh! Kdo

razen našega nebeškega Očeta bi kdajkoli mislil ali celo načrtoval takšen raj?

Hranjenje in pitje v nebeškem 'parku veselja in sadja'

Ko so bili lačni, so otroci jedli čudovito sadje ali pa so svobodno nabirali osvežujočo mano sladkega okusa, ki je bila raztresena vsepovsod. Ali so bili žejni? Tu in tam so izvirali majhni potočki poživljajoče in osvežilne vode življenja.

Sveto pismo uči, da bo v Božjem kraljestvu hranjenje in pitje v vstajenjskem stanju. Od tod sledi, da je v nebesih takšno hranjenje in pitje, kot so ga v videnju videli ti otroci.

In določam vam kraljestvo, kakor ga je moj Oče določil meni, da boste lahko jedli in pili pri moji mizi v mojem kraljestvu in sedeli na prestolih ter sodili dvanajst Izraelovih rodov.

Evangelij po Luku 22,29–30

Toda povem vam: ›Odslej ne bom pil od tega sadu vinske trte do tistega dne, ko bom z vami pil novega v kraljestvu svojega Očeta.‹

Evangelij po Mateju 26,29

Tako je Jezus rekel, da bo s svojimi učenci v vstajenjskem stanju pil sad vinske trte. Sam Jezus je, potem ko je vstal od mrtvih, jedel in pil.

Njega je Bog tretji dan obudil in ga javno prikazal, ne vsem ljudem, temveč od Boga vnaprej izbranim pričam, *celó* nam, ki smo z njim jedli in pili potem, ko je vstal od mrtvih.

Apostolska dela 10,40–41

Sveto pismo jasno pravi, da bo v tem nebeškem Božjem raju hranjenje, kajti:

Kdor ima uho, naj sliši kaj Duh govori cerkvam: ›Tistemu, ki premaga, bom dal jesti od drevesa življenja, ki je na sredini Božjega raja.‹

Razodetje 2,7

Tistemu, ki premaga, bom dal jesti od skrite mane ...

Razodetje 2,17

'Drevo življenja' je splošen izraz, ki pokriva različna sadna drevesa neizrekljivega števila. To je sadje, ki ima »lastnost dajanja življenja« in je posebej prilagojeno človeku v njegovem brezgrešnem stanju. »Drevo življenja« ni le eno drevo z eno vrsto sadja, kajti Sveto pismo jasno pravi, da je bilo v tem nebeškem »parku« v novem Jeruzalemu Janezu pokazano:

In pokazal mi je bistro reko vode življenja, čisto kakor kristal, ki je izvirala iz Božjega in Jagnjetovega prestola. In na sredi njegove ulice in na obeh straneh reke *je bilo* drevo življenja, ki je rodilo dvanajst *vrst* sadja *in* je vsak mesec obrodilo svoj sad, listi drevesa pa *so bili* za ozdravljanje narodov.

Razodetje 22,1–2

Dva mlada vernika

Adulamci v nebesih vidijo Biblične svete

Na odprtih, trati podobnih alejah, sredi dreves, rož in rajskih ptic so Adulamci videli skupine odkupljenih, kako plešejo z angeli in igrajo na trobente.

Včasih so se tem veselim prazničnim skupinam pridružili majhni in večji otroci ter odrasli, toda tukaj nihče ni bil star. Kakšni nebeški prizori! Kakšni nebeški pevci! Kakšno veselje med angeli in odkupljenimi! Angeli so jim kazali Abrahama, Davida, Daniela, preroke, svete in mučence iz davnine. Videli so Petra, Jakoba, Pavla in druge, katerih svet ni bil vreden. Naš deček iz revnega plemena Miao, je videl svojo teto in svojo lastno majhno sestrico, ki je šla pred njim v deželo »tja preko.« Naše fante je za roke vodila naša majhna kitajska Mary, ki je umrla v Kotchiu in se jim je sedaj pridružila v nebesih.

Enemu izmed dečkov je bilo dano videnje smrti kristjana

Ko so se svojci in prijatelji zbrali okrog umirajočega, je pri postelji stal angel in čakal na osvoboditev kristjanove duše. Ko je bil človek osvobojen svojega telesnega bremena, ga je angel prijel za roko in se z njim vzdignil v nebеса.

Poglavarstva in moči zlih množic v srednjih nebesih so bili pri tem, da ovirajo angelov prehod in prehod tistega, za katerega je bil angel zadolžen, premagani z angelovo vero in s hvalnicami, ko se je nadaljevalo njegovo vzdigovanje proti nebeškemu mestu.

Ko je bil pri vratih pozdravljen, je bil ta novi prišlek sprejet z množicami angelov, ki so peli, plesali in se veselili, ko so mu vsi skupaj nudili kraljevski sprejem v večno mesto odkupljenih.

6. poglavje

Angeli v naši sredi

Izlivanja Svetega Duha na adulamske otroke in mladino so bila v naši sredi vedno spremljana z videnji angelov. S tem v mislih se je dobro spomniti nekaterih svetopisemskih učenj o angelih. Sveto pismo uči, da imajo angeli delež pri služenju Svetega Duha, kajti:

... duhovi [ali angeli] prerokov so podrejeni prerokom.

Prvo Pismo Korinčanom 14,32

Ko prerok govori pod navdihom Svetega Duha, igrajo angeli vlogo v preroškem izgovarjanju. Videnja, ki jih je Janez imel na Patmosu in razodetja, ki jih je imel tam, ko je bil »v Duhu,« so mu bila dana po angelu.

Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da bi pokazal svojim služabnikom stvari, ki se morajo v kratkem zgoditi; in poslal je ter to po svojem angelu predstavil svojemu služabniku Janezu ... Na Gospodov dan sem bil v Duhu in za seboj sem zaslišal močan glas, kakor od trobente ...

Razodetje 1,1.10

Ko smo v zamaknjenju po Svetem Duhu, vidimo videnja in prejemamo razodetja. Pri tem imajo torej tudi angeli svojo vlogo.

Vsaka resnična cerkev ima morda posebnega angela, da služi tej določeni cerkvi.

... skrivnost sedmih zvezd, ki jih vidiš v moji desni in sedmih zlatih svečnikov. Sedem zvezd so angeli sedmih cerkvá in sedem svečnikov, ki jih vidiš, je sedem cerkvá.

Razodetje 1,20

Vsaka odrešena oseba ima angela, ki ji služi.

Mar niso vsi ti službujoči duhovi, poslani, da služijo zaradi tistih, ki bodo dediči rešitve duš?

Pismo Hebrejcem 1,14

Oni pa so ji rekli: »Nora si.« Toda nenehno je zatrjevala, da je bilo točno tako. Tedaj so ji rekli: »To je njegov angel.«

Apostolska dela 12,15

Angeli služijo vsakemu otroku, kajti angeli otrok imajo nenehen dostop do Božjega prestola v nebesih.

Pazite, da ne prezirate niti enega od teh malčkov, kajti povem vam: »Da njihovi angeli v nebesih vedno zrejo obraz mojega Očeta, ki je v nebesih.«

Evangelij po Mateju 18,10

Mar niso [angeli] službujoči duhovi, poslani, da služijo zaradi tistih, ki bodo dediči rešitve duš?

Pismo Hebrejcem 1,14

Učenci niso verovali, da na vrata trka Peter. Rekli so:

»To je njegov angel.«

Apostolska dela 12,15

Angeli nas vedno vidijo,

Kajti mislim, da je Bog nas apostole postavil zadnje, kakor bi bili določeni za smrt; kajti postali smo prizor svetu, angelom in ljudem.

Prvo pismo Korinčanom 4,9

Čeprav mi angele redko vidimo. Angeli so razlikujejo po rangi.

Obe, Stara in Nova zaveza podajata zadosten dokaz o resničnosti angelskega služenja v adulamskem domu. Povedali smo že o videnjih angelov, ki so reševali otroke, ki so jih demoni zvezali s strašnimi verigami in jih vlekli v pekel. Angeli imajo torej očitno vlogo v reševanju izgnanih. Angeli so te otroke vodili v nebesa, po zlatih ulicah in veličastvih raja. Videti je, da imajo angeli pomembno vlogo pri videnjih, ki so bila dana Adulamu. Večina otrok je med plesom in petjem govorila z angeli v drugih jezikih. Angeli vplivajo na govorjenje v drugih jezikih, kajti možno je govoriti z »angelskimi jeziki«

Čeprav govorim s človeškimi in angelskimi jeziki, pa nimam ljubezni, sem postal brneč bron ali zveneča cimbala.

Prvo pismo Korinčanom 13,1

ob časih mogočnih izliti j Duha.

Otroci so prav tako imeli čudovita videnja množic angelov, ki so leteli v nebesih, včasih so jih videli, kako so leteli iz nebes na zemljo.

Angeli v naši sredi in okrog Adulama

Včasih, ko se je prisotnost Svetega Duha še posebej očitno kazala, so mnogi otroci videli angele zraven sebe ali v sobi. Ko so jih ovirale demonske sile, so videli angele, ki so prišli, da jih osvobodijo. Občasno, v največjem blagoslovu Gospodove prisotnosti v naši sredi in najslajše skladnosti in ljubezni na srečanju, je bil tik nad sobo velik angel. Soba pa je bila popolnoma obkrožena z manjšimi angeli, ki so stali eden ob drugem. Vsak angel se je dotikal sosednjega na desni in levi, tako da v celotnem krogu ni bilo prostora za vstop kakršnegakoli demona. Ob teh priložnostih, ko so otroci okoli nas videli naš angelski garnizon, v sobi ni bilo nikoli nobenih demonskih videnj, ki so bila sicer zelo pogosta.

Nekega večera, ko je bila okrog nas naša angelska straža v takšni popolni postrojitvi, so otroci povedali, da so lahko na zunanji strani angelskega kroga slišali demone, kako so jezno razgrajali zaradi svoje nesposobnosti, da ovirajo blagoslovljeno skupnost v Svetem Duhu, ki je bila znotraj angelskega kroga. Ta angelski krog so videli tudi fantje v Kotchiu.

Nikoli ne bom pozabil blagoslovljenega občutka prave Božje prisotnosti, kot smo je bili deležni na teh srečanjih. Na katerih srečanjih so otroci videli angela prav nad našimi srečnimi, z Duhom izpolnjenimi ljudmi. Ta angel je gledal dol na nas in se smeje obračal od ene strani na drugo in opazoval angele, ki so nas obkrožali, da bi se prepričal, da ni bilo vstopa za sile teme. Spraševal sem se, ali ni bil angel nad nami morda poseben angel Adulama in manjši angeli nižjega ranga okrog nas morda naši osebni varuhi. Kakorkoli že, otroci so videli angele. Ko so jih videli, so bile njihove oči običajno zaprte, toda včasih so jih videli tudi s široko odprtimi očmi. Lahko smo brez dvoma verovali, da smo bili resnično v prisotnosti angelov.

... kajti povem vam: »Da njihovi angeli v nebesih vedno zrejo obraz mojega Očeta, ki je v nebesih.« (Evangelij po Mateju 18,10)

Mi, adulamski verniki, imamo angele varuhe, kot to pravi Sveto pismo. Ko so bili maziljeni s Svetim Duhom, tako da so se odprle njihove duhovne oči, so adulamski otroci okrog sebe vedno videli angele.

7. poglavje

Hudičevo kraljestvo

Nihče, ki bi natančno opazoval, ne bi mogel biti z nami med temi tedni mogočnega izlitja Svetega Duha in dvomiti, da sta nebeško in hudičevo kraljestvo v nenehnem spopadu. Prav tako gotovo kot služijo angeli in kot Sveti Duh vodi v resnično kraljestvo luči, tako gotovo tudi demoni ovirajo, medtem ko hudič prestoluje v področju hudobnih duhov v kraljestvu resnične teme. Dejansko nam je bilo to kraljestvo prikazano. Človek nam je bil jasno razodet kot prizorišče bitke.

Biblija uči, da so

... nižji rangi zlih duhov in višji ...

Pismo Rimljanom 8,38, (Weymouth Bible)

In da naš boj ni

... proti mesu in krvi, temveč proti kneževinam, proti oblastem, proti vladarjem teme tega sveta, proti duhovni zlobnosti na visokih položajih.

(Pismo Efežanom 6,12)

Obe zavezi, Stara in Nova, učita o resničnosti kraljestva teme in o resničnosti demonov.

Demoni

Omenili smo, kako so bili demoni izgnani iz nekega moškega in kako so otroci videli večjega demona, da je v veliki jezi divjal po sobi in se končno polastil nezavarovanega šolskega učitelja, ki je ob strani opazoval, in ga vrgel na tla. V tem trenutku sta dva fanta videla tega velikega, črnega, možu podobnega demona stopiti v moškega, ki sta se ga polastila. Nekaj otrok je videlo izgnanega demona, ki ga je iz sobe pregnal z Duhom izpolnjeni mladenič, kako se je začasno zatekel za nekaj manjših dreves na našem dvorišču. Tega demona in njegovega spremljevalca, ki je bil približno pol manjši, so videli otroci, ki so molili z zaprtimi očmi, in nekaj tistih, katerih oči so bile odprte. Toda vsi so istočasno videli iste stvari. Zunanji videz demonov so enako opisovali vsi očividci.

Demonški malik. Nekateri demoni so videti podobni temu in še bolj grdi.

V adulamskem reševalnem domu smo imeli mladenko, ki je bila očitno zelo dovzetna za demonsko aktivnost. Povedala je, da je bila pred prihodom v dom podvržena »napadom« ali urokom nezvesti. Kmalu po prihodu k nam, je z nekaj drugimi dekleti odšla na sprehod zunaj mesta. Ob vrnitvi je ena izmed novih deklet, ki je bila na pol slepa in na pol slaboumna, zaostala in se izgubila. Starejše dekle, ki je odšlo po tisto izgubljeno, se je z njo vrnilo domov in pred njo, nekaj korakov stran, je opazila tri demone. Eden je bil visok kot vrata. Spremljala sta ga dva druga, približno velikosti fanta dvanajstih let. Vsi trije demoni so bili po videzu temni, z velikimi očmi in strašnimi obrazi. Dva manjša demona sta bila očitno podrejena večjemu, ubogala sta ga in mu sledila. Dekle je bilo ob tem, kar je videla, preplašeno. Večji demon je prišel bliže in jo zgrabil za glavo. Postala je omotična in skoraj nezavestna. Komaj je še lahko hodila. Komaj je lahko videla ulico in domov jo je moralo voditi drugo dekle, ki jo je odšlo iskati. Ko sta prišli domov, ji je bilo za nekaj časa bolje. Kasneje, ko smo bili pri večerji, smo bili obveščeni, da je bilo prizadeto dekle v svoji sobi nezavestno. Našli smo jo iztegnjeno na tleh. Dihala je, kot bi bila v mirnem spanju, toda nismo je mogli zbuditi. Po molitvi zanjo smo se vsi zbrali na rednem večernem molitvenem srečanju. Dekle se nam je kmalu pridružilo popolnoma zdravo.

Povedala je, da je videla, kot bi bila zvezana z verigami in da so jo demoni vlekli dlje in dlje vzdolž velike temne ceste, medtem ko je vso pot tiho molila. Naenkrat je spoznala, da jo je Gospod osvobodil in je lahko vstala. Takoj je prišla k zavesti in njen um se je razjasnil. Ko je sama v svoji sobi sedela na postelji, je videla tri demone, ki jih je srečala na ulici in so bili sedaj z njo v sobi. Toda sedaj ni občutila nobenega strahu več, kajti vedela je, da je bil Gospod zmagovalec. V skladu s tem je demone »v Jezusovem imenu« izgnala iz sobe. Ko so se, korak za korakom oklevajoče umikali, jim je sledila v Jezusovem imenu, dokler jih ni izgnala vzdolž hodnika skozi velika kitajska vrata na vhodu našega posestva. V naslednjih mesecih in kolikor je bila tukaj z nami, ni imela več nobenih napadov ali urokov nezavesti.

Ta dva primera sem podal nekoliko podrobneje, ker je bil učinek demonske aktivnosti v obeh primerih tako očiten, da bi lahko vsak opazovalec povedal, da se je dogajalo nekaj nadnaravnega. Lahko bi povedal še o mnogih primerih demonske aktivnosti, ki smo jim bili priča v zadnjih nekaj letih, toda ta dva primera sta v tej zvezi dovolj. Želim pa povedati nekaj o demonski aktivnosti v zvezi s posebnim izlitjem Svetega Duha.

Kadar so bila videnja, ki jih nismo razumeli, smo še naprej molili in zaupali Gospodu, toda odločili smo se, da se ne bomo vmešavali, razen če nismo jasno videli nečesa, kar je bilo škodljivo ali grešno. Po osmih tednih čudovitih prikazovanj Svetega Duha smo bili zelo hvaležni, da smo med otroki dopustili takšno svobodo. Videli smo, kako čudovito jih je Gospod vodil in stvari, ki jih najprej nismo razumeli, so se izkazale kot del Gospodovega načrta, ko nam je dajal nekatere izmed najčudovitejših in najdragocenejših razodetij.

Med temi nenavadnimi razodetji so bila tista o

demonih, ki so jih videli otroci.

Medtem ko so imeli nekateri otroci blagoslovljen čas v Svetem Duhu, so drugi zaspali, ko so skušali moliti. Tisti, ki so bili pod maziljenjem, so lahko pogosto videli demone ob tistih, ki so bili omotični in se niso mogli prebiti z molitvijo. Videli so demone, kako so prihajali skozi odprto okno ali vrata. Včasih so videli demone, kako so se leno umaknili pod mizo ali na kavč, ki je bil v sobi. Pod maziljenjem Svetega Duha so ti otroci v Jezusovem imenu z zaprtimi očmi pregnali demone iz njihovih skrivališč in jim sledili, dokler niso skozi vrata ali okno odšli.

Pogosto so tem demonom sledili iz sobe, odprli sprednja ali zadnja vrata posestva in jih izgnali z zemljišča. Ko so se demoni pojavili na prizorišču, jih je pogosto hkrati videlo več oseb.

Nekateri izmed otrok so demone videli že prej. Ugotovili smo, da so se kljub vsemu našemu učenju o Gospodu še vedno tako bali demonov, da si ponoči niso drznili iti sami v svoje sobe, in ko so spali, so se pokrivali čez glavo. Vendar so prek teh razodetij otroci ugotovili, da so bili največji in najstrašnejši demoni neučinkoviti proti najmanjšemu otroku, pokritemu z Jezusovo krvjo, tako da smo prvič imeli veselo skupino kitajskih otrok, ki je izgubila svoj strah pred demoni. Ni jih bilo strah v temi in niso se bali spati z odkritimi glavami.

Lahko se sprašujete

kakšni so bili demoni?

Videne demone lahko najbolje opišemo kot podobne demonskim malikom v kitajskih svetiščih. Glede na Sveto pismo in glede na veliko malikovanja na Kitajskem, je to demonsko čaščenje. Izdelovanje malikov demonske vrste je poskus posnemanja podobnosti demonov, ki so bili videni.

Temveč *pravim*, da stvari, ki jih pogani žrtvujejo, žrtvujejo hudičem, ne pa Bogu; in ne želim, da bi vi imeli družbo s hudiči.

Prvo pismo Korinčanom 10,20

Otroci so videli demone tako »visoke kot vrata,« s koničastimi bradami in bradavičastimi glavami. Videli so tudi druge, drugačnega videza, približno polovico manjše. Bili so tudi manjši demoni, visoki šestdeset do devetdeset centimetrov, in majhni, visoki okoli deset centimetrov, ki so sledili naokrog večjim demonom.

Veliki demoni okrutnega videza z velikimi očmi so tisti, ki se jih je treba bati, ker imajo moč, da zvežejo ujetnike in jih odvedejo v pekel.

Kneževine in moči zraka

Vojske zračnih sil, njihova dela teme ter sodelovanje z demoni na zemlji so videle mnoge različne adulamske priče, katerih pričevanje je naslednje:

Vladavina vojske zla je v srednjih nebesih. Tam so prestoli, s katerih hudičevi angeli izvajajo svojo satansko oblast nad zemljo. Ti poglavarji teme se razlikujejo: nekateri so po postavi večji od drugih. Obstajajo razlike v oblačilih, kronah, izrazih na obrazih, razporejenosti in oblasti. V vseh ozirih so v videzu in v dejanjih tako hudičevi, kot je pričakovati od satanove vojske.

Ti vladarji zla so med seboj v nenehnih spopadih, vsak je užaljen zaradi oblasti tistih, ki so višji v moči. Vsak je ljubosumen na drugega in vsi hlepijo po sedežih višjega ranga. Tisti na višjih položajih svoje položaje vzdržujejo ne z odobravanjem nižjih redov, temveč zgolj zaradi svoje večje okrutnosti in moči. Svojat in posamezniki so med seboj v nenehnem sporu in dvobojih.

Vsi imajo krone, ki predstavljajo različne rede in range. Vsi si raje želijo sedeti na prestolih in nadzirati delo zla na zemlji od zgoraj, kot da bi se spustili na zaupane jim zadolžitve in spodaj pospešili demonske moči.

Tisti višjega ranga sedijo na prestolih v srednjih nebesih in vladajo nad nepreštevnimi množicami hudobnih duhov in na zemljo neprenehoma pošiljajo poslanstva, da zapeljejo njene prebivalce. Upirajo se silam pravičnosti, krepijo šibka mesta demonskih sil na zemlji in ko hudobni ljudje umrejo, njihove duše zvežejo in odvlečejo v pekel.

Čeprav ti hudobni angeli letijo v višja nebesa – prav do vrat novega Jeruzalema – in čeprav se spuščajo na zemljo in letijo po njenem zraku, je središče njihovega zbiranja v nepreštevni številni na področju prestolov oblasti srednjih nebes. Tam hudobne množice zlih duhov vseh velikosti

letijo sem ter tja ali pa se naokrog gibljejo bolj premišljeno. Hudobne anjele višjega ranga obdaja nekakšen sij.

V nekaterih ozirih so si vsi podobni. Vsi imajo krila, krone in vsi spadajo v nebesa. Poslani glasniki gredo na zemljo samo začasno. Ko je njihova zlobna naloga zaključena, se ponovno vrnejo v nebesa.

Množice **zlih duhov** na zemlji se zelo razlikujejo od hudičevih angelov. Ti na zemlji nimajo kril. Zelo hitro lahko hodijo, tečejo in se prosto gibljejo, toda očitno zemlje ne zapustijo. Razlikujejo se po velikosti od deset centimetrov do treh metrov. Nosijo kričeče obarvana oblačila z mnogimi črtami, maškaradna pokrivala različnih oblik in barv, nekateri pa nosijo cunje ali umazana oblačila.

Nekateri izmed teh demonov na zemlji imajo le malo moči in so neškodljivega reda. Toda drugi so velike postave, krutega videza in velike moči. Ti se na zemlji zoperstavljajo delu pravičnih ljudi in delovanju angelov med ljudmi.

V enem izmed njihovih spopadov z angelom so se zemeljski demoni najvišjega reda, ki so jim pomagali drugi demoni nižjega ranga, zbrali okrog angela in ga poskušali udariti s palicami, z meči in drugim orožjem. Po veri in z Gospodovim hvaljenjem se je angel tako zoperstavil temu napadu, da nanj ni padel noben udarec, niti se ga ni mogla dotakniti nobena hudobna roka.

Demoni z manj moči, ki so stali ob strani in opazovali spopad, so videli svoje družabnike, ki so bili neuspešni v svojem napadu. Rotili so moči zla v nebesih, naj pošljejo okrepitve hudičevih angelov iz zraka. V odgovor na to mučenje je bil poslan oddelek desetih hudičevih angelov. Ko so se le-ti približevali zemlji, so demoni spodaj v radostni dobrodošlici ploskali z rokami. Ko so hudobni angeli od zgoraj dosegli prizorišče spopada, so ti šibkejši demoni ohranjujoč razdaljo v spoštljivi tišini stali pred to satansko delegacijo od zgoraj, ki je sedaj prevzela spopad z angelom. Tudi tem silam se je angel zoperstavil s hvalnicami in z vero, dokler se nenadoma ni spustila Božja slava in popolnoma izkoreninila vso množico zla.

Fant, ki je videl umreti kristjana, je prav tako videl

kaj se zgodi, ko umre nesprebrnjen človek.

Ko je umrl nek moški, ki ni poznal evangelija, je njegova duša, potem ko je bila osvobojena iz telesa, neovirano taval naokrog po zemlji iz kraja v kraj, dokler je ni eden izmed hudičevih angelov, ki se je z verigami spustil z neba, zvezal in jo prisilil oditi dol v pekel.

Smrt nekoga, ki se je izdajal za kristjana in je poznal Gospoda, a se ni resnično pokesal, je bila strašnejša. Med umiranjem tega človeka so demoni ob njegovi smrtni postelji v krutem zadovoljstvu čakali na osvoboditev duše tega hinavca, ki se je nekoč imel za kristjana. Démoni so ga začeli vklepati, še preden je šel popolnoma iz svojega telesa in z uklenitvijo svojega ujetnika so končali v trenutku, ko je izdihnil svoj zadnji brezbožni dih. Hinavec ni užival niti trenutka svobode, da bi taval okrog po zemlji. Kot predmet posmeha svojih demonskih osvajalcev je bil v grozi takoj odveden in porinjen v pekel.

Nek takšen brezbožen človek je bil demonom v posebno zabavo. Potem ko so ga vklenili v verige, so ga odvedli s seboj po zemlji in ga spet in spet silili na noge, samo da so ga potem ponovno pripravili do tega, da se je zrušil in ga nato znova vlekli za seboj kot mrtvega psa. Potem ko je poskrbel za zabavo svojih osvajalcev, je bil človek zveden navzdol po temni cesti do spodnjih področij.

Tam je bil

fant, ki so ga iz Adulama odvedli v pekel.

Ker je bil deček tako poreden, ga je oficir v vojski odpustil iz kurirske službe. Ko smo ga nekaj dni videvali beračiti na ulici, smo ga vzeli v adulamski reševalni dom. Obljubil je, da se bo spremenil. Poskrbel je za zunanji vtis dostojnosti, nekaj časa poslušal evangelij in izjavil kesanje.

Iz doma pa so izginile različne stvari, toda tat se ni našel, dokler nismo tega fanta ujeli pri nameri, da proda ukraden plen. Nato smo ga iz doma odslovili.

Po nekaj mesecih beraškega življenja, je ta fant nenehno obljubljal, da se bo spremenil, če bi mu zgolj dopustili vrnitev, zato smo mu dali še eno priložnost. Tudi Gospod mu je dal še eno priložnost. Prikazovanja Svetega Duha in nadnaravna razodetja so bila zadostna, da mu do največje preprostosti razjasnita pot življenja. Tudi ta fant je imel maziljenje Svetega

Duha, ko se je Gospod ukvarjal neposredno z njim in njegovimi grehi ter mu pokazal boljšo pot. Vsemu temu navkljub je fant pobegnil in se pridružil ulični tolpi beraških tatov. Nekaj mesecev kasneje je padel in si zlomil roko. Pojavilo se je vnetje in ko je skoraj umrl ga je pobral delavec iz bolnišnice. V bolnišnici je bil tako brezupno neposlušen, da so odpustili in kmalu je bil umirajoč na ulici. K nam je spet prišel z obljubami kesanja. Usmilili smo se ga in ga še enkrat sprejeli.

Dan za dnem se je bližal koncu poti. V noči, preden je umrl, so me zbudili nečloveški kriki, ki so bili slišati kot grozljivo zavijanje neke divje živali ali nekega hudobca. Naslednjega dne, ko je fant umrl, sem bil zdoma. Ko je ležal v smrtnem boju, so se okrog njega zbrali zadovoljni in strašni peklenski demoni. Ko je njegova duša zapuščala telo, je fant, videč svoje osvajalce, jokal, kričal, vreščal in z najglasnejšim glasom, v najhujši grozi klical: »Gospod Baker, na pomoč, na pomoč, na pomoč! Oh, gospod Baker, pridite hitro! Gospod Baker, gospod Baker, gospod Baker! Pomagajte, vsenaokrog so z verigami! Prišli so pome! Na pomoč, na pomoč, gospod Baker, na pomoč! Oh, oh, oh, na pomoč, na pomoč, na pomoč! Vklepajo me z verigami! Na pomoč, na pomoč! Oh, oh, oh! Na pomoč, na pomoč, na pomoč! Oh na p-o-m-«

Videnja pekla

Spet in spet so imeli otroci videnje pekla in ognjenega jezera. Prvič, ko je bil kdorkoli pod maziljenjem Duha, je običajno imel videnje pekla. Demoni so ga vklenili v verige in odpeljali skozi področja teme. Nekateri otroci so na tem področju vseokrog sebe lahko slišali demone. Če so jih odpeljali daleč, so lahko v daljavi videli medlo luč, za katero se je izkazalo, da so odsevi ognjenega jezera. Nekateri otroci so bili prisiljeni iti tako blizu, da so pred seboj videli ognjeno jezero. Ves čas so milo prosili za kri Jezusa Kristusa ter izjavljali, da ne bodo ubogali svojih osvajalcev in da ne bodo predmet suženjstva. Verovali so, da jih bo Jezus zagotovo rešil. Povedali smo že, kako je v tem stopnjevanju, preden je bilo doseženo ognjeno jezero, Gospod posredoval s svojo s krvjo odkupljeno rešitvijo duše.

Biblija prikazuje pekel kot kraj črnine in teme. Uči, da je sedaj del hudičevih angelov hranjen v verigah temine, čakajoč na sodbo. Jezus je rekel:

Pripetilo pa se je, da je berač umrl in angeli so ga odnesli v Abrahamovo naročje, in tudi bogataš je umrl ter bil pokopan in v peklu je povzdignil svoje oči, medtem ko je bil mučen in daleč stran zagledal Abrahama in Lazarja v njegovem naročju. In zaklical je ter rekel: »Oče Abraham, usmili se me in pošlji Lazarja, da bi lahko konico svojega prsta pomočil v vodo in ohladil moj jezik, kajti mučen sem v tem plamenu.« Toda Abraham je rekel: »Sin, spomni se, da si v svojem življenju prejemal svoje dobre stvari in prav tako Lazar zle stvari, toda on je sedaj potolažen, ti pa si mučen. Poleg vsega tega pa je med nami in teboj velik, nespremenljiv prepad, tako da tisti, ki bi hoteli prečkati od tod k vam, ne morejo, niti oni ne morejo prečkati k nam, da *bi prišli* od tam.«

Evangelij po Luku 16,22–26

Otroci v peklu niso videli zgolj teme, temveč tudi

ognjeno jezero.

Temu so se vedno približali skozi področje strašne teme.

Ti so vodnjaki brez vode, oblaki, ki so nošeni z viharjem, katerim je večno prihranjena zamegljena črnina.

Drugo Petrovo pismo 2,17

Tedaj je kralj rekel služabnikom: »Zvežite mu roko in stopalo ter ga odvedite proč in *ga* vrzite v zunanjo temo. Tam bo jokanje in škripanje z zobmi ...

Evangelij po Mateju 22,13

Kajti če Bog ni prizanesel angelom, ki so grešili, temveč *jih* je vrgel navzdol v pekel in *jih* izročil verigam teme, da bodo pridržani do sodbe,

Drugo Petrovo pismo 2,4

In angele, ki niso obdržali svojega prvega stanja, temveč so zapustili svoje lastno prebivališče, je ohranil v večnih verigah pod temo, do sodbe vélikega dne.

Judovo pismo 1,6

V videnju so bili odpeljani na rob velikega jezera stopljenega ognja v deloma temnem breznu, iz katerega so se vzdigovali oblaki dima. Ko se je dim spustil nizko, je bil ogenj v jezeru manj razločen. Ko pa se je dim

malce dvignil, se je lahko razločno videlo goreče jezero z rdečimi in zelenkastimi plameni ter njegovimi ujetniki.

Ko so otroci v peklu kukali navzdol v to brezno, smo jih videli, kako so čvrsto zgrabili nek kos pohištva ali pa so se spustili na roke in kolena in se previdno sklonili naprej, da pokukajo v spodnja področja. Za trenutek so gledali in se nato povlekli nazaj, boječ se, da ne bi padli vanj. Tega, kar so videli, jih je bila groza. Nato so zelo previdno ponovno pogledali in se povlekli nazaj. Včasih so otroci plosko ležali na svojih trebuih, sicer bi zdrsnili in padli, medtem ko so gledali čez rob ognjenega jezera.

Videli so izgubljene, kako so le-ti šli v pekel. Nekateri so vanj padli, nekateri so hodili čez rob in nekateri so bili vklenjeni z demonskimi verigami in demoni so jih vrgli v pekel. Nek fant je videl skupine hudobnih ljudi, zvezanih v skupine in pripravljene, da bodo vrženi v to ognjeno peč.

Ponovno, nebeško kraljestvo je podobno mreži, ki je bila vržena v morje in je zajela od vseh vrst, katero so, ko je bila polna, odvedli do obale in se usedli ter dobre zbrali v posode, toda slabe so vrgli proč. Tako bo torej ob koncu sveta. Prišli bodo angeli in bodo zlobne oddvojili od pravičnih, in jih vrgli v ognjeno talilno peč ...

Evangelij po Mateju 13,47–50

... bom rekel žanjcem: »Zberite skupaj najprej plevel in ga povežite v svežnje za sežig, toda pšenico zberite v moj skedenj.« ... Kakor je torej plevel pobran in v ognju sežgan, tako bo ob koncu tega sveta. Sin človekov bo poslal svoje angele in iz njegovega kraljestva bodo pobrali vse stvari, ki so padle v greh in tiste, ki počno krivičnost; in vrgli jih bodo v ognjeno talilno peč ...

Evangelij po Mateju 13,30.40–42

Ko se je ogenj zmanjšal in se je dim posedel, je bilo mogoče slišati vzdih obupanih. Ko je občasno moč ognja narasla in se je dim malce dvignil, je bilo slišati vreščanje in stokanje hudega trpljenja.

Neko osebo so valili po tleh in kričala je, kot bi kričala trpeča duša v peklu.

V ognjenem jezeru so bila morja rok, ki so segala navzgor po pomoč. Tisti spodaj so prosili te, ki so gledali navzdol nanje, naj pridejo in jih rešijo. Slišali smo lahko otroke, ki so govorili z njimi, kot bi slišali nekoga govoriti po telefonu in bi sprejeli zgolj eno stran pogovora, kot je tale: »Ne morem ti pomagati.« »Ne, ničesar ne morem storiti zate.« »Toda ko si bil še živ, nisi hotel ubogati evangelija.« »Ne, prepozno je; preden si prišel sem,

sem ti pridigal, toda norčeval si se iz mene in preziral Jezusa. Sedaj veš, da sem ti povedal resnico.« »Ne, ničesar ne morem storiti. To je Božja sodba.« »Če bi ubogal, bi sedaj z nami užival nebesa.« Po nekaj takšnih pogovorih so bili otroci odpeljani stran, da bi v nebesih uživali Jezusovo prisotnost ali veličastvo zlatih ulic Božjega raja.

Lazar je lahko videl, kako je bogataš mučen v peklenških plamenih in lahko je govoril z Lazarjem, toda ni mogel prečkati brezna do tja. Ko bo Kristus kot Kralj Kraljev vladal nad zemljo, bodo odkupljeni gledali na izgubljene.

In zgodilo se bo, *da* bo od enega do drugega mlaja in od ene do druge sábate, prišlo vse meso, da obožuje pred menoj,« govori Gospod. »Šli bodo naprej in gledali na trupa ljudi, ki so se pregrešili zoper mene, kajti njihov črv ne bo umrl niti njihov ogenj ne bo pogašen in gnus bodo vsemu mesu.«

Izaija 66,23–24

Neki fantek je v peklu videl svojo babico, ki jo je skušal osvojiti za Kristusa. Nekoč je bila čarovnica in morilka, ki se je zoperstavljala evangeliju, ki ga je slišala v svoji vasi, a je povzročila, da so mnogi zavrnili luč. Tudi drugi otroci so imeli videnja sorodnikov v peklu. Ta fant iz plemena, ki je svojo babico videl v peklu, je videl tudi svojo sestrico in svojo verujočo teto v nebesih.

V nebesih, na dvorcih, na zlatih ulicah ni bilo nobenega videnja kogarkoli ali imena kogarkoli, ki ni zaupal v Jezusa. Tisti v peklu so bili vsi neverniki. Neko noč, ko je Gospod govoril skozi majhnega fantka v čudoviti prerokbi, je med drugim rekel: »Nikogar ne bo v nebesih, razen tistih, ki verujejo evangeliju.«

Potem ko je Gospod peljal fante in dekleta skozi najčudovitejše in načrtovane lekcije v Svetem Duhu, so nazadnje skoraj vsi prišli do

razcepišča cest.

V tem videnju, ki se je ponavljalo, dokler ni bilo videti, da vtis ne bo nikoli pozabljen, se je zdelo, da tisti, ki ima videnje, stoji ob križu na razcepišču dveh velikih cest. Prva je bila ozka pot življenja, ki vodi v nebesa in slavo, druga je bila široka pot v pekel in pogubo.

Velike, zaposlene, hiteče množice – prerivajoče se množice z opravki, noseč velika bremena greha, ki so hitele z življenjskimi opravili – so hodile

mimo v vrstah brez konca in v nepreštevem številu. Otrok je bil pridigar na razcepišču cest. Ponovno smo slišali eno stran nagovora: »Pozdravljen! Moj prijatelj! Prosim počakaj trenutek, s teboj želim govoriti. Ne pojdi naprej po tej široki poti. Le-ta vodi v pekel in uničenje. Šel sem po tej poti in sam sem videl pekel. Ustavi se tukaj pri križu in dovoli, da Jezus opere vse tvoje grehe. Tukaj od Kristusovega križa lahko začneš hoditi po tej drugi poti, ki te bo vodila v nebesa in večno življenje ter radost. Oh! Ta človek temu ne verjame. Naprej gre po široki poti. Kakšna škoda! Ustavil bom tega drugega, da vidim, če bo on veroval. Hej, vi tam! Samo trenutek! Ne sledite tej množici. Oni ne vedo, kam gredo. Ta cesta vodi v pogubo; to je cesta do ognjenega jezera. Prosim, ne pojdite dalje. Prišel sem sem, da bi vas čim več, kolikor je le mogoče, ustavil in vas pošteno posvaril. Tukaj raje skrenite, naj Jezus spere vaše grehe in pojdite z nami po cesti v nebesa, kjer je Bog. Oh, tudi ta je odšel!«

Tukaj je še eden: »Počakaj trenutek. Poslušaj, pridi iz te množice. Ali ne moreš videti, da po tej cesti nihče ne potuje nazaj? Vsi gredo navzdol po tej cesti in nihče nikoli ne pride nazaj. To je široka cesta v pekel. Ustavi se tukaj pri križu, veruj evangeliju o rešitvi duše po Jezusovi krvi in boš varen. Tam naprej ni nobene druge poti. To je edina pot v nebesa. Obrni se tukaj, sicer boš tudi ti izgubljen.« Oh, kakšna škoda, ne verjame mi. Skupaj z drugimi odhaja naprej.

Včasih se je mladi pridigar odločil, da bo, če mu nihče ni verjel, sledil voljni množici, da vidi, kaj se bo zgodilo. Ko je z množico prispel do roba ognjenega jezera v peklu, smo ga slišali reči: »Poglej to množico, ki pada v pekel! Niti eden ne uide. Vsi gredo noter.« Počasi se je približeval bliže robu brezna, se nagnil naprej in pogledal navzdol v jezero s trpečimi množicami. Pridigar je rekel: »Sedaj vam ne morem pomagati. Tam na »evangelijemskem razcepišču« sem vam povedal vse o tem, toda niste verjeli. Ne, ne bi verovali celo, če bi vam lahko pomagal ven. Ne, sedaj sem nemočen. Če bi poslušali, ko sem vas svaril, bi vas Gospod rešil. Ker niste poslušali nasveta, ste šli naprej in padli vanj. Ne, ne morem. Grem nazaj na razcepišče cest, da vidim, če lahko najdem nekoga, ki bo poslušal, da bi jih za vsako ceno vsaj nekaj ustavil.«

Občasno mu je uspelo koga prepričati, da je prisluhnil. Tedaj je rekel: »Torej, pokleknite tam ob vznožju Jezusovega križa in molite. Oh, vi ne veste kako moliti? Torej, recite, kar vam bom rekel: »Jezus, jaz sem grešnik! Bil sem na poti v pekel. Primeren sem samo za pekel. Veliko breme, ki ga

nosim, je greh. Odpusti moje grehe in me nauči živeti samo za tvojo slavo. Amen.'« Veselje je bilo, ko je bil grešnik rešen in je začel hoditi po ozki cesti, medtem ko je pridigar spet odšel, da poskuša rešiti še enega zavedenega popotnika.

Ta videnja so se z nekaterimi razlikami mnogokrat ponovila in nam jasno pokazala, da je rešitev duše možna samo s kesanjem in z verovanjem v kri Jezusa Kristusa preko oznanjevanja evangelija. Mnogi so bili poklicani, da so bili redki rešeni, saj je cesta v pogubo široka in po njej hodiyo množice, pot življenja pa je ozka in redki so, ki jo najdejo.

Vstopite pri ozkih vratih, kajti široka *so* vrata in prostrana *je* pot, ki vodi k uničenju in mnogo jih bo tam, ki gredo tja, zato ker ozka *so* vrata in tesna *je* pot, ki vodi v življenje in tam jih bo malo, ki jo najdejo.

Evangelij po Mateju 7,13–14

Ravno tako je bilo jasno, da naj bi kristjan stal v razpoki na razcepišču poti in do meje svojih zmožnosti prepričeval ter svaril.

Povedali smo, kako so fantje, celo majhni fantki, ob tem času šli ven in na ulicah pridigali z maziljenjem Svetega Duha, včasih pod neposrednim navdihom, kakršnemu nikoli poprej nismo bili priče. To poglavje bom zaključil z zgodbo o

univerzitetnem študentu, ki je šel mimo križišča.

Nasproti naših vhodnih vrat je živel študent fakultete, ki naj bi tistega leta diplomiral. Po preselitvi sem govoril z njim in ga povabil, naj se oglasi in se na prijateljski način pogovori z menoj o Bibliji in krščanstvu. Nekajkrat je prišel in verjel sem, da sem ga prepričal o resničnosti tega, kar sem rekel. Zdelo se mi je, da je popolnoma zadovoljen z odgovori na svoja vprašanja.

Preko njega sem uspel dobiti priložnost, da sem med počitnicami uspel govoriti z nekaj drugimi študenti. Deset dni sem obiskoval njihove sobe, ko je na Adulam prišlo mogočno izlitje Svetega Duha. Študentje so bili prijazni in čutil sem, da je omenjeni študent jasno spoznal resnico evangelija. Lahko sem videl, da čeprav je bil vljuden, ni bil naklonjen sprejetju resnice, in videti je bilo, da mu ni bil všeč prijateljski način, na katerega so se drugi študentje odzvali na svetopisemske razprave.

Nekega jutra, ko je bila ena izmed naših deklet zunaj pri vratih, se je zgodilo, da je bil zunaj tudi mladi univerzitetni študent. Dekle mu je pričelo govoriti, da bi moral postati kristjan in ga na preprost način sililo, naj veruje v Jezusa, da ga reši pred njegovimi grehi, ga naredi za dobrega moža, ga reši pred peklom in ga vodi v nebesa.

»Kakšna je korist od tega, da bi bil kristjan? Ni mi treba biti rešen.«

»V svojih grehih bi lahko nenadoma umrl in bi šel v pekel.«

»Kdo si ti?« se je posmehoval študent. »Ti si majhen primerek nevedne deklice, zgolj nekakšen nekoristen berač. Kaj misliš, da nameravaš storiti? Poskušaš me učiti nečesa, a sploh nisi vredna, da bi govorila z menoj. Jaz sem univerzitetni študent. Jaz sem moder. Prebral sem mnogo knjig. Mnogo let sem bil v Pekingu. Govorim in berem lahko angleško, ravno tako kot kitajsko.« Nato ji je pljunil v obraz in ji rekel, naj se briga zase.

Dva tedna kasneje sem slišal pogrebni spreved v prednji ulici in presenečen sem izvedel, da k pokopu nesejo tega študenta. Še pred nekaj dnevi sem ga videl na ulici. Eden izmed fantov je povedal, da je temu študentu, ko smo pred nekaj dnevi šli ven, da bi oznanjali, ponudil traktat, toda ni ga hotel vzeti.

Ničesar nisem vedel o tem pogovoru z dekletom. Približno en mesec kasneje je bila ta deklica v zamaknjenju, pod močjo Duha. Potem ko je videla nebesa in veličastvo odkupljenih, je mirno obstala in se nagnila naprej, kot bi gledala v pekel. Slišal sem tole: »Ah! Tam je pekel. Ne, ne morem. Nimam moči, da bi ti sedaj pomagala. Zagotovo si v strašno žalostnem stanju. Sedaj si ti tisti, ki si slabši od berača. Ves si umazan, ves zapacan in trpiš v ognjenem jezeru. Dejansko si sedaj videti slabše kot katerikoli berač, ki sem ga kdajkoli videla. Mislim, da si mi povedal, da si bil bogat in da si imel sijajno izobrazbo. Kje je sedaj tvoja izobrazba? Torej, sedaj ti ne morem pomagati, celo, če se opravičiš. Lahko, da je tako, toda jaz nimam nobene moči. Ne, samo Jezus te lahko reši, toda ko sem ti povedala o Njem, si se iz Njega norčeval in me preklinjal.«

»Poglej, kaj smo berači, ki verujemo v Jezusa, prejeli v nebesih: vse je radost, vse je sreča, vse je ljubezen v mestu z zlatimi ulicami s svojim čudovitim Božjim rajem.«

Pravični je komaj rešen

Potem je bilo videti, da dekle preko ozke brvi prečka ognjeno jezero. Videli smo jo, kako je hodila, kot bi hodila po vrvi, previdno postavljajoč eno nogo pred drugo in roki je iztegnila stran, dokler ni ponovno ujela ravnotežja. Z vzdihom olajšanja je rekla: »Uh! To je nevarno! Toda Gospod mi bo pomagal. Prišla bom preko na drugo stran.« Potem je drugo stopalo previdno prenesla naprej in ponovno skoraj izgubila ravnotežje. Hvalila je Gospoda, dokler ni ponovno ujela ravnotežja in nadaljevala pot kot poprej. Ko je na ta način prečkala sobo, je bila videti varno v nebesih, mimo vsake nevarnosti, da bi kdajkoli padla v ognjeno jezero.

Kakršen koli učinek so morda ta videnja lahko imele na druge, so nas te stvari v Adulamu naučile, naj z večjo gotovostjo kot kdajkoli verujemo v resničnost nebes in Božjega kraljestva ter v resničnost pekla in hudičevega kraljestva. Bolj prepričano kot kdajkoli trdimo, da je pot skozi to življenje, ki vodi preko nevarnosti ognjenega jezera, pot, ki jo morajo »zmagovalci« prepotovati. Ta pot je kot hoja po vrvi, ki jo moramo s strahom in trepetom prepotovati korak za korakom.

Kajti *prihaja* čas, da se mora sodba pričeti v Božji hiši; in če se *ta* najprej *prične* pri nas, kakšen *bo* konec teh, ki ne ubogajo Božjega evangelija? In če bo pravični komaj rešen, kje se bo pokazal brezbožnež in grešnik?

Prvo Petrovo pismo 4,17–18

Samo Gospod Jezus nas lahko ohranja v ravnotežju, da se ne bi prekucnili na desno ali če bi ušli temu, da ne bi padli na levo. Bolj kot kdajkoli smo prepričani, da Gospod želi, da stojimo pri križu na razcepišču cest, da grešnike usmerjamo na ozko cesto, po kateri jih potuje le malo in ki se začenja ob križu in vodi po njem naprej v nebesa in življenje, ki ga je Gospod pripravil za tiste, ki ga ljubijo. Kako je lahko kdorkoli rešen brez rešitve duše; kako lahko kdorkoli uide, ki zanemarja to veliko rešitev duše?

Kajti če je bila beseda, govorjena po angelih, neomajna in je vsak prestop ter neposlušnost prejel pravično povračilo nagrade; kako bomo ušli mi, če zanemarimo tako veliko rešitev duš, o kateri je najprej pričel govoriti Gospod in nam je bila potrjena po tistih, ki smo *jo* slišali;

Pismo Hebrejcem 2,2–3

8. poglavje

Konec tega veka in Kristusov povratek

Med mogočnimi izlitji Svetega Duha smo bili po videnju in prerokbi nenehno svarjeni, da se bliža konec sedanjega veka in povratek našega Gospoda.

Sveti Duh je prikazal ta veliki vrhunec ob zaključku sedanje dobe tako živ in resničen, da v umu kateregakoli izmed nas ni ostalo nobenega dvoma, da Gospod Bog svojemu ljudstvu prinaša poslednja in nadvse pomembna sporočila.

»Vi, možje iz Galileje, zakaj stojite strmeč v nebo? Ta isti Jezus, ki je bil od vas vzet gor v nebesa, bo prišel tako, na podoben način, kakor ste ga videli iti v nebo.« (Apostolska dela 1,11) ... tedaj se bo na nebu prikazalo znamenje Sina človekovega, in tedaj bodo žalovali vsi zemeljski rodovi. (Evangelij po Mateju 24,30)

Sveto pismo uči, da se bo sedanja doba končala v največji stiski, kar jih je svet kdaj videl in da se bo takoj po tej stiski Gospod vrnil, da uniči hudobne in nagradi pravične.

... in tedaj se bo na nebu prikazalo znamenje Sina človekovega, in tedaj bodo žalovali vsi zemeljski rodovi in videli bodo Sina človekovega prihajati na oblakih neba z močjo in veliko slavo. In z močnim donenjem trobente bo poslal svoje angele in zbrali bodo skupaj njegove izvoljene iz štirih vetrov, od enega konca neba do drugega.

Evangelij po Matej 24,30–31

Pismo prav tako uči, da bo ta doba svoj vrhunec dosegla ob svojem »koncu,« ob žetvi, ko bo plevel dosegel polno uživanje in ko bo žito prešlo iz listja in stebela do polnega zrna v klasu. Ko bosta žito in plevel dozorela, bodo z Gospodom prišli angeli, da zberejo žetev in ločijo žito od plevela. Z drugimi besedami, ko bo hudičevo kraljestvo v svojem najslabšem stanju in bo Božje kraljestvo na zemlji v najboljšem, ko bosta oba v svoji najčistejši obliki dozorelosti zla in dozorelosti dobrega – potem bo prišla žetev.

Odgovoril je in jim rekel: "Kdor seje dobro seme je Sin človekov. Njiva je svet. Dobro seme so otroci kraljestva, toda plevel so otroci zlobnega. Sovražnik, ki jih je posejal, je hudič. Žetev je konec sveta, žanjci pa so angeli. Kakor je torej plevel pobran in v ognju sežgan, tako bo ob koncu tega sveta. Sin človekov bo poslal svoje angele in iz njegovega kraljestva bodo pobrali vse stvari, ki so padle v greh in tiste, ki počno krivičnost; in vrgli jih bodo v ognjeno talilno peč. Tam bo tarnanje in škripanje z zobmi. Potem bodo pravični zasijali kakor sonce v kraljestvu svojega Očeta. Kdor ima ušesa, da slišijo, naj posluša.

Evangelij po Mateju 13,37–43

Biblija tudi uči, da bo zlo doseglo svoj vrhunec ob pojavitvi hudiča v mesu, v vodenju demonsko zavedenega in mučenega sveta in da bo tega s hudičem obsedenega svetovnega vladarja, nadčloveka, Gospod ob svojem prihodu uničil.

Torej vas rotimo, bratje, pri prihodu našega Gospoda Jezusa Kristusa in *pri* našem zbiranju k njemu, da ne boste kmalu pretreseni v mišljenju ali bili vznemirjeni, niti po duhu, niti z besedo, niti s pismom kot od nas, kakor da je blizu Kristusov dan. Nobenemu človeku ne pustite, da vas na kakršenkoli način zavede, kajti *ta dan ne bo prišel*, razen če ne bo najprej prišlo odpadanje in da se razodene

grešen človek, sin pogube, ki nasprotuje in se povišuje nad vse, kar se imenuje Bog ali kar se obožuje, tako da se le-ta kakor Bog usede v Božji tempelj in se razkazuje, da je Bog. Se ne spomnite, da ko sem bil še z vami, sem vam te stvari povedal? Sedaj poznate kaj ga zadržuje, da bi se lahko razodel ob svojem času. Kajti skrivnost krivičnosti že deluje, samo tisti, ki sedaj ovira, *bo oviral*, dokler ne bo umaknjen s poti. In takrat bo razodet ta Zlobni, katerega bo Gospod pokončal z dihom svojih ust in uničil s sijajem svojega prihoda; *celó njega*, katerega prihod je po Satanovem delovanju z vso močjo in znamenji ter lažnimi čudeži in z vso varljivostjo nepravčnosti v teh, ki umirajo, zato ker niso sprejeli ljubezni do resnice, da bi bili lahko rešeni.

Drugo pismo Tesaloničanom 2,1–10

Tu bodo morda taki ljudje, ki zgornjim besedam ne bodo verjeli, zato bom brez podrobne razprave o teh stvareh omenil videnja in razodetja, ki so bila dana adulamskim otrokom, ki so vedeli le malo ali nič o omenjeni teologiji.

Kuga in vojne

Spet in spet so govorili o prerokbi, govoreč, da prihaja čas lakote, kuge, vojne in opustošenja in da bo spremljan s preganjanji Božjega ljudstva, ki ga bo On v tej krizi posebej opremil in varoval.

Nek fant je videl našega šolskega učitelja, ko je skušal kupiti merico riža. Kaščo je obdajala tako velika množica, da je učitelj lahko upal na uspeh nakupa zgolj če bi se prerinil skozi množico. Vsak človek je lahko kupil zgolj eno merico riža.

In zaslišal sem glas na sredini med štirimi živalmi reči: »Mera pšenice za kovanec in tri mere ječmena za kovanec; in *glej*, [da] ne škoduješ olju in vinu.«

Razodetje 6,6

V videnju je bil nek neveden in neizobražen fant prenesen v razvitejše dežele in videl narode, ki se pripravljajo na vojno, delajo bombe, topove in orožja za uničenje.

Prihod hudiča in njegovega utelešenja v Antikristu je bil mnogokrat prerokovan kot tudi viden v videnju.

Videnja hudiča in Antikrista

Otroci so videli zmaja, hudiča s sedmimi glavami. Nek fant je videl angele, ki so se bojevali z njim in sedem izmed njegovih angelov. Hudič in njegovi angeli so bili premagani in z nebes vrženi na zemljo.

In na nebu se je prikazalo drugo znamenje in glej, velik rdeč zmaj, ki je imel sedem glav in deset rogov ter na njegovih glavah sedem kron. ... In bila je vojna v nebesih; Mihael in njegovi angeli so se bojevali proti zmagu in zmaj se je bojeval ter njegovi angeli, pa niso prevladali niti se na nebu zanje ni več našlo prostora. In véliki zmaj je bil vržen ven, ta stara kača, imenovana hudič in Satan, ki zavaja ves svet; izgnan je bil na zemljo in njegovi angeli so bili izgnani z njim. ... Zato se veselite, *ve* nebesa in vi, ki prebivate v njih. Gorje prebivalcem zemlje in morja! Kajti hudič je prišel dol k vam, zelo ogorčen, ker *ve*, da ima le malo časa.

Razodetje 12,3,7–9,12

Adulamski fantje so videli nadčloveka, katerega si želi svet, veliki predmet čaščenja, ki ga pričakujejo budizem, teozofija, mohamedanizem in druge religije. V njem vidijo hudiča, utelešenega kot čednega, močnega moškega v lepoti in moči mlade moškosti.

Prav tako so imeli videnje podobe, ki jo bo ob svojem času glede na prerokbo, vzdignil ta Antikrist, ki prezira Boga, kot predmet čaščenja, podobo ki bo zmožna govoriti in zavesti svet.

... in zavaja te, ki prebivajo na zemlji, s *pomočjo* teh čudežev, za katere je imel oblast, da jih je delal pred očmi zvernika, rekoč tistim, ki prebivajo na zemlji, da bi morali narediti podobo zvernika, ki je imel rano od meča in je oživel. In imel je moč, da dá življenje podobi zvernika, da naj bi podoba zvernika tako govorila kakor povzročila, da naj bi bili pobiti vsi, ki ne bi oboževali podobe zvernika.

Razodetje 13,14–15

Vprašal sem, kako so vedeli, da je ta čeden močni moški sam Antikrist. Rekli so, da mu je vsepovsod sledila množica demonov, ubogala vsak njegov ukaz, napredovala na njegovo besedo in se zaustavila ob njegovem ukazu.

Tega Antikrista so kot zver s sedmimi glavami prav tako videli na planjavi. Ponovno sem vprašal, kako so vedeli, da je bil Antikrist. Otroci so

rekli, da so jim povedali angeli. Pojasnil sem že, da so jim bila, tako kot Janezu, ta razodetja dana po angelih, ko so bili otroci »v Duhu,« v zamaknjenju, in da so se podobno kot Janez pogovarjali z angeli. Ti nebeški glasniki so jim povedali skrivnost mnogih stvari, ki jih sami niso razumeli.

Sveti pod preganjanjem

Med vladanjem tega nadčloveka v svoji moči, ki je kljubovala Bogu, so Božji sveti ohranjali resnico in zvesto pričevali ne glede na vsako težavo ali nevarnost. V Jeruzalemu so videli dve priči. Ti dve priči in sveti so bili opremljeni z mogočno nadnaravno močjo, da se borijo in upirajo sili zla v tem strašnem času, kakršnega še nikoli ni bilo na zemlji. Takrat bo hudič z vsemi svojimi angeli in demoni z veliko besa izpuščen na zemljo, vedoč, da je njihov čas kratek. Takrat ne bo mogel nihče proti takšni satanski moči in nadnaravnim satanskim čudežem in prikazovanjem obstati niti dneva razen resničnih, z Duhom izpolnjenih svetih. Otroci so videli svete, izpolnjene s še večjo nadnaravno močjo, ki jim jo je dal njihov Bog s svojim Duhom, ki je večji kot »on, ki je v svetu.« Imeli so videnja, kako sredi velikega preganjanja pridigajo evangelijsko, toda dana jim je bila takšna moč, da so bili po njihovi besedi sovražniki udarjeni s kugo ali smrtjo.

In če jima bo katerikoli človek škodil, iz njunih ust izide ogenj in požre njune sovražnike, če pa ju bo katerikoli človek poškodoval, mora biti na ta način ubit.

Razodetje 11,5

Videti je bilo, da ta moč izvira od znotraj in prihaja iz njihovih ust. Z njo so ukorili in umorili svoje sovražnike. Izvajali so moč, ki jo je Gospod obljubil svojim učencem, moč, da opravljajo dela, ki jih je delal On in še večja dela.

... »Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal; in opravljal bo večja dela kakor ta, ker grem k svojemu Očetu.

Evangelij po Janez 14,12

V nekaterih primerih se je po tem, ko so pričevali v mestu, ki jih je zavrnilo in so ga zapustili, v daljavi z neba spustil ogenj in uničil hudobno mesto, celo kot sta bili pomeđeni Sodoma in Gomora. Ko je bilo

preganjanje zelo hudo, so bili sveti včasih po Svetem Duhu telesno ujeti in odneseni, kot je bil Filip

In ko sta se povzpela iz vode, je Gospodov Duh Filipa vzel, da ga evnuh ni več videl in ta je radosten odšel na svojo pot.

Apostolska dela 8,39

in kot so preroki predvidevali, da je bil vzet Elija.

Rekli so mu: »Glej torej, s tvojimi služabniki bo petdeset močnih mož. Naj odidejo, prosimo te in poiščejo tvojega gospodarja, da ga ni morda gor vzel Gospodov Duh in ga vrgel na kako goro ali v kako dolino.« Rekel je: »Ne pošiljajte.«

Druga knjiga Kraljev 2,16

Duh jih je odnesel na varno. V času lakote in potrebe je bila hrana – mana, sadje in druga hrana – čudežno priskrbljena. Angeli so jim služili. Da bi neustrašno pričevali, sta jim bila dana moč in pogum. Kristjani so imeli moč govoriti z darom jezikov, in sicer v jezikih tujih in še neevangeliziranih plemen. Med videnjem so fantje ali dekleta pridigala v Duhu, tako da smo sami lahko videli, kako bo to lahko resnično, kajti medtem ko je neki govornik pridigal ljudstvu nenavadnega jezika, ki ga je videl pred seboj, je drugi zanj prevajal.

Toda če tam ni razlagalca, naj v cerkvi molči; govori pa naj sebi in Bogu.

Prvo pismo Korinčanom 14,28

Oba sta govorila v drugih jezikih. Eden je spregovoril nekaj stavkov, potem je drugi prevajal. Pridigali so nekaterim izmed tistih, ki so iz vsakega plemena in jezika.

Janez je videl angela, ki je tik pred padcem velikega Babilona letel v nebesih z večnim evangelijem, da bi bil pridigan vsem plemenom in jezikom:

In videl sem drugega angela leteti po sredi neba, ki je imel oznaniti večni evangelij tem, ki prebivajo na zemlji in vsakemu narodu, sorodstvu, jeziku in ljudem, govoreč z močnim glasom: »Bojte se Boga in dajte mu slavo, kajti prišla je ura njegove sodbe; in obožujte njega, ki je naredil nebo in zemljo in morje ter studence vodá.«

Razodetje 14,6–7

Prav tako je videl veliko množico, ki je nihče ne bi mogel prešteti: ljudje vsakega rodu in jezika, ki so svoje obleke oprali v Jagnjetovi krvi in so prišli iz velike stiske.

Potem sem pogledal in glej, velika množica, ki je noben človek ne bi mogel prešteti, izmed vseh narodov in sorodstev in ljudi in jezikov, je stala pred prestolom in pred Jagnjetom, oblečena v bela svečana oblačila in [s] palmami v svojih rokah ... In eden izmed starešin je odgovoril ter mi rekel: »Kaj so ti, ki so oblečeni v bela svečana oblačila? In od kod so prišli?« In rekel sem mu: »Gospod, ti veš.« In rekel mi je: »To so tisti, ki so prišli iz velike stiske in so oprali svoja svečana oblačila in jih pobelili v Jagnjetovi krvi.

Razodetje 7,9.13.14

Ali ni treba, da bo, kot so otroci videli v teh videnjih, v skladu s Svetim pismom, evangelij ponovno pridigan pod služenjem angelov v čudežni moči Svetega duha in na nadnaraven način? Ali ne bo veliko presegal tistega iz dne preganjanj zgodnje cerkve? Ali ne bo morda izlitje Svetega Duha ob žetvi, pozen dež, veliko presegel izlitje Svetega Duha ob času semena, to je prvega dežja, ki se je izlil na binkoštni dan?

Poslednja svetovna vojna

Ob zaključku končnega pričevanja najpopolnejše in nadnaravne cerkve, kar jih je kdaj videl svet sredi največjega preganjanja s strani največjega zbora satanskih demonskih moči in s človeško močjo, upravljano od hudiča, kakršno je kdajkoli izkusila katerakoli doba na zemlji, so adulamski otroci videli Antikrista, hudiča – človeka, nadčloveškega svetovnega voditelja, kako vodi svoje sile v poslednjo svetovno vojno tega veka.

Prav tako so videli vojno v duhovnem področju. V njej so videli moškega na belem konju, ki je vodil svojo vojsko angelov, oblečenih v belo.

In videl sem odprto nebo in glej, bel konj in kdor je sedel na njem, *je bil* imenovan Zvesti in Resnični in on v pravičnosti sodi ter se vojskuje. ... In vojske *teh, ki so bile* na nebu, so mu sledile na belih konjih, oblečene v tanko, belo in čisto laneno platno. In iz njegovih ust izhaja oster meč, da naj bi z njim udaril narode in vladal jim bo z železno palico in tlači vinsko stiskalnico okrutnosti in besa Vsemogočnega Boga.

Razodetje 19,11.14.15

Videli so jezdeca na rdečem konju, jezdeca oblečenega v lepo, temno obarvano opravo, ki so mu sledile njegove množice demonov v črnem.

Imeli so tudi nekatera videnja vojne na zemlji. Otroci so videli bojne ladje, ki so jih uničile bombe, odvržene iz letal. Videli so ladje z vsemi mornarji na krovu, ki so stopile v svoj vodni grob in jih ni bilo več videti. Videli so zbrane vse vojske zemlje, kako so stopile v veliki in strašni spopad. Otroci so opazovali obupno bitko. Strupen plin in smrtonosni vojni pripomočki so morili nepreštene množice. Najprej so bili mrtvi pokopani, toda kasneje za pobite, ker jih je bilo tako mnogo, ni bilo možno poskrbeti, zato so jih nagrmadili na kupe ali pa so jih pustili razpadati kot kompost na obličju zemlje, kot je napovedal prerok.

Hrup bo prišel *celó* do koncev zemlje, kajti Gospod ima pravdo z narodi, pravdal se bo z vsem mesom; te, *ki so* zlobni, bo izročil meču, govori Gospod. Tako govori Gospod nad bojevniki: »Glej, zlo bo šlo naprej od naroda do naroda in od zemeljskih obal se bo dvignil velik vrtinčast veter. Umrjeni od Gospoda bodo na ta dan od *enega* konca zemlje do *drugega* konca zemlje. Ne bodo objokovani niti zbrani niti pokopani; za gnoj bodo na tleh.

Jeremija 25,31.33

Dogajanje vseh teh stvari je bilo prekinjeno z

nenadnim Kristusovim povratkom.

Sonce je postalo temno in luna rdeča kakor kri.

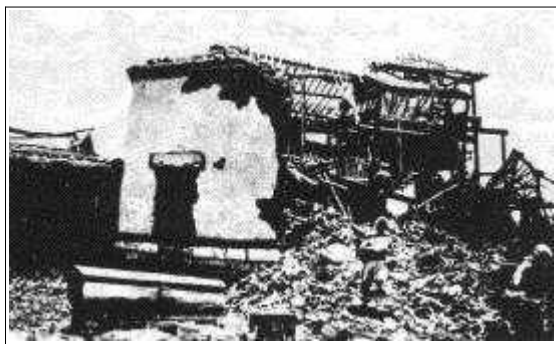
Takoj po stiski tistih dni bo sonce otemnelo in luna ne bo dajala svoje svetlobe in zvezde bodo padale iz nebesnega oboka in moči nebes se bodo tresle, in tedaj se bo na nebu prikazalo znamenje Sina človekovega, in tedaj bodo žalovali vsi zemeljski rodovi in videli bodo Sina človekovega prihajati na oblakih neba z močjo in veliko slavo.

Evangelij po Mateju 24,29.30

In gledal sem, ko je odprlo šesti pečat in glej, bil je velik potres, in sonce je postalo črno kakor vrečevina iz dlak in luna je postala kakor kri, in zvezde neba so popadale na zemljo, celo kakor figovo drevo odvrže svoje nezrele fige, ko ga stresa mogočen veter. In nebo je odšlo kakor zvitek pergamenta, ko je zvit skupaj, in vsaka gora in otok sta bila premaknjena s svojega mesta. Kralji zemlje, pomembni

ljudje, bogataši, vrhovni poveljniki, mogočnejši, vsak suženj in vsak prost človek pa so se skrili v brloge in v skale gorovij; in rekli so goram in skalam: »Padite na nas in nas skrijte pred obrazom njega, ki sedi na prestolu in pred Jagnjetovim besom, kajti prišel je véliki dan njegovega besa in kdo bo zmožen obstati?«

Razodetje 6,12–17

In zgodilo se bo ob istem času ... in vsi ljudje, ki so na obličju zemlje, [bodo] trepetali ob moji prisotnosti in gore bodo zrušene in strmi kraji bodo padli in vsak zid bo padel na tla.<

(Ezekiel 38,18–20)

Glej, prihaja Gospodov dan, krut, z besom in silovito jezo, da naredi deželo opustošeno in njene grešnike bo pokončal iz nje. Kajti zvezde neba in njegova ozvezdja ne bodo dajala svoje svetlobe. Sonce bo otemnelo v svojem vzhajanju in luna svoji svetlobi ne bo povzročila, da sveti. Naseljen zemeljski [krog] bom kaznoval zaradi *njihovega* zla in zlobne zaradi njihove krivičnosti in povzročil bom, da se aroganca ponosnih konča in ponižal bom oholost strašnih.

(Izaija 13,9–11)

Zvezde so padale v nalih. Nebo se je treslo in videti je bilo, kot da se je zvilo skupaj kot zvitek. Bil je velik potres, ki je zemljo raztrgal na kose. Odrle so se velike razpoke in ljudje so bili živi pogoltnjeni. Zgradbe so se tresle in podirale kot otroške hiške. Pod sabo so pokopavale in pobijale njene prebivalce.

Medtem ko so se te stvari dogajale na nebu in na zemlji, se je na nebu pojavil Gospod. Stari in mladi, bogati in revni so bili premagani s smrtonosnim strahom. V divji zmedi so bežali v vse smeri. Ljudje so praznih rok bežali iz svojih trgovin, ne da bi pomislili na svoje dragocenosti,

ki so bile le nekaj trenutkov poprej zelo pomembno. Družine so hitele iz svojih domov, ne da bi se sploh ozrle na premoženje, ki je bilo njihova življenjska strast.

V nekem trenutku so vsi ljudje postali enega namena. Imeli so zgolj eno željo, iskali so zgolj eno stvar. Ta edina želja je bila, da bi zbežali izpred obličja Sodnika, ki se je vračal; iskali so zgolj kraj zatočišča, da se skrijejo pred vidnim Kraljem kraljev. Nekateri, ki jih niso ubile padajoče hiše ali ki niso padli v odprto zemljo, so skušali zbežati na varno v gore, nekateri so skočili v reke in izginili, nekateri pa so se s svojim lastnim orožjem ubili.

Povsod sta bila žalovanje in vreščanje. Vsepovsod sta bila upor in groza. Karkoli bi storili, da pobegnejo pred Jagnjetovim besom, kajti prišel je veliki dan Njegovega besa.

Po tem so bila videnja

velike Božje večerje,

kjer so bile zveri in ptice primorane, da jedo nepokopane mrtve, ki so ležali raztreseni po uničeni zemlji. Videli so pse in divje živali, kako so se hranile s človeškimi trupli. Ptice in mrhovinarji iz zraka so se pridružili na tej večerji, ki jim jo je pripravil Bog.

Medtem ko so bili fantje priče te velike pojedine, smo lahko slišali njihove pripombe in videli njihove gibe, ko smo opazovali prizor, ki so ga igrali pred nami. Nekdo je rekel: »Poglej tistega orla, kako je tistega bogatega tipa. Glej, kako z njegovega telesa trga njegova razkošna oblačila. Poglej to! Vzel je kos njegovega mesa in odletel proč.«

In videl sem angela stati na soncu in ta je z močnim glasom zaklical, rekoč vsej perjadi, ki leti po sredi neba: »Pridite in zberite se skupaj k večerji vélikega Boga, da boste lahko jedle meso kraljev in meso častnikov in meso mogočnejšev in meso konj in od teh, ki sedijo na njih in meso vseh ljudi, tako svobodnih kakor zaslužjenih, tako malih kakor velikih.«

Razodetje 19,17–18

Največja večerja na zemlji

Tako govori Gospod nad bojevnikih: »Glej, zlo bo šlo naprej od naroda do naroda in od zemeljskih obal se bo dvignil velik vrtnčast veter. Umrjeni od Gospoda bodo na ta dan od *enega* konca zemlje do *drugega* konca zemlje. Ne bodo objokovani niti zbrani niti pokopani; za gnoj bodo na tleh.

Jeremija 25,32–33

Nekdo drug je rekel: »Oh, poglej tja: jastreb in vrana, oba jesta tistega moža. Jastreb ima največ poguma. Samo kljuva in trga ter se nažira, ne da bi si vzel čas, da pogleda gor, toda vrana se boji, vzame si košček in pogleda naokrog, da vidi, ali je v nevarnosti. Joj, ali vidiš to? Poglej ptiče, ki stojijo na tistem lepo oblečenem tipu in kopljejo vanj.«

Potem so se fantje nenadoma soglasno zasukali in obrnili hrbte odbijajočemu prizoru, medtem ko so njihove pripombe, kot tudi njihovi gibi jasno kazali vrsto gnusnih prizorov, ki bodo označevali končno pojedino na zemlji. Na njej bodo bogati in mogočni, poglavarji zemlje, industrijski mogotci, glavni bogataši, vojni poveljniki in voditelji vseh podvigov proti Kristusu in voditelji religij. Le-ti ne bodo častni gostje, temveč hrana za mrhovinarje zemlje, nad katero so živeli v sebičnem razkošju.

Tako so adulamski otroci že videli in opisali strašno resničnost vrhunskih prizorov naše bahaške materialistične civilizacije. Videli so sad brezbožnega sejanja in odgovor na vprašanje našega Gospoda:

Kajti kaj bo koristilo človeku, če bo pridobil cel svet, izgubil pa svojo lastno dušo?

Evangelij po Marku 8,36

Božja beseda pravi:

Zlobni bodo napoteni v pekel *in* vsi narodi, ki pozabljaajo Boga.

Psalm 9,17

Ti preprosti otroci brez dvoma verjamejo, ker so jim Bog in angeli to pokazali. V Gospodovi besedi je pisano, da bo vrhunec in použitje sedanjega sveta s svojimi človeškimi sistemi izobrazbe in svojo bahaško organiziranostjo in bogastvom »velika Božja večerja,« kjer bo meso mrtvih večje vrednosti, kot so blišč in civilizacija, ki je sedaj ponos živčih.

Uklenjen Antikrist in hudič, vržen v brezno

Otroci so videli Gospoda in kako so Njegovi angeli uklenili Antikristove roke in noge, kot pripravo, da ga živega vržejo v pekel.

In zverniki so bili ujeti in z njimi lažni preroki, ki so delali čudeže pred njimi, s katerimi so zavajali te, ki so sprejeli znamenje zvernika in te, ki so oboževali njegovo podobo. Oba sta bila živa vržena v ognjeno jezero, goreče z žveplom.

Razodetje 19,20

Prav tako so imeli videnja hudiča, ki so ga živega odpeljali do ust brezna. Vzdignili so kot nekakšen pokrov škatle in ga vrgli v črn, vodnjaku podoben jašek brezna. Pokrov so zaprli in Gospod ga je zaklenil z velikim ključem.

In videl sem angela priti dol z neba, ki je imel v svoji roki ključ od jame brez dna ter veliko verigo. In zgrabil je zmaja, to staro kačo, ki je hudič in Satan, ter ga zvezal za tisoč let in ga vrgel v jamo brez dna in ga zaprl ter zapečatil nad njim, da naj ne bi več zavajal narodov, dokler se ne bi dopolnilo tisoč let, potem pa mora biti malo časa odvezan.

Razodetje 20,1–3

Gospodov spust in zadnja trobenta

Pisali smo o videnju Kristusovega povratka, ki se nanaša na hudobne. Bila so tudi enako jasna videnja, ki se nanašajo na svete. Adulamci so videli odprta nebesa in kako se Gospod, spremljan s svojimi angeli, spušča v slavi. Za Gospodom in na obeh Njegovih straneh je bila velika vojska spremljevalcev v belem. Tisti spredaj so pihali na čudovite trobente, kajti Gospod se je s svojo vojsko spuščal v popolnem redu in vsakdo se je vedel primerno svojemu mestu in rangi. Ko se je Gospod tako spuščal proti zemlji, so imeli čudovita videnja

vstajenja in žetve svetih.

Grobovi so se sunkoma odpirali kot z eksplozivom. Telesa so prihaja iz grobov in bila so nenadoma obdana z nebeškim šotorom vstajenjske slave življenja. V nekaterih primerih so skupaj prišle kosti, kot so otroci to izrazili v kitajskem slogu: »ena kost z vzhoda in ena z zahoda.« Te razpršene kosti, ki so se odele z mesom in preobražene v vstajenjsko telo, so se dvignile, da bi se v zraku srečale z Gospodom.

Kajti to vam rečemo po Gospodovi besedi, da mi, ki smo živi *in* ostanemo do Gospodovega prihoda, ne bomo vodili teh, ki so zaspali. Kajti sam Gospod se bo spustil iz nebes z vzklikom, z glasom nadangela in z Božjo trobento; in prvi bodo vstali mrtvi v Kristusu, potem pa bomo mi, ki smo živi *in* preostanemo, vzeti skupaj z njimi v oblake, da srečamo Gospoda v zraku, in tako bomo vedno z Gospodom.

Prvo pismo Tesaloničanom 4,15–17

Glejte, pokažem vam skrivnost: »Ne bomo vsi zaspali, toda vsi bomo spremenjeni, v trenutku, kot bi trenil z očesom, ob zadnji trobenti, kajti trobenta bo zadonela in mrtvi bodo vstali netrohneči in mi bomo spremenjeni.« Kajti ta trohljivost si mora nadeti netrohljivost in to umrljivo *si mora* nadeti nesmrtnost.

Prvo pismo Korinčanom 15,51–53

Nek fant je videl pogrebni sprevod, kjer so kristjana nosili k njegovemu pogrebu. Na poti do pokopališča je zazvenela trobenta. Gospod se je spustil.

Krsta se je odprla in mrtvi se je usedel. Vzdignil se je preobražen in se dvignil v zrak.

Povedal sem že, kako so naši otroci imeli videnja nekaterih izmed naših adulamskih ljudi, ki so bili že mrtvi in so sedaj v nebesih, oblečeni v belo in uživajo raj ter o tem, kako so videli svete iz davnine, oblečene v belo. Sveto pismo uči, da imajo sveti med smrtjo in vstajenjem duhovna telesa in da so sveti oblečeni v belo **pred** časom vstajenja.

In ko je odprlo peti pečat, sem videl pod oltarjem duše teh, ki so bili zaklani zaradi Božje besede in zaradi pričevanja, ki so ga imeli in z močnim glasom so vpili, rekoč: »Doklej, o Gospod, svet in resničen, ne boš sodil in maščeval naše krvi na teh, ki prebivajo na zemlji?« In vsakemu izmed njih so bila dana bela svečana oblačila in rečeno jim je bilo, da naj še za kratek čas počivajo, dokler se ne bi izpolnili tudi njihovi soslужabniki in njihovi bratje, ki naj bi bili ubiti, kakor so *bili* oni sami. In gledal sem, ko je odprlo šesti pečat in glej, bil je velik potres, in sonce je postalo črno kakor vrečevina iz dlak in luna je postala kakor kri,

Razodetje 6,9–12

Primer bogataša in Lazarja kaže, da so v času med smrtjo in vstajenjem mrtvi imeli telesa.

Bil je neki bogataš, ki je bil oblečen v škrlat in tanko laneno platno in vsak dan razkošno jedel in pil in bil je neki berač, po imenu Lazar, ki je bil poln vnetij položen pred njegova velika vrata in želel je biti nahranjen z drobtinami, ki so padale z bogataševe mize, poleg tega so prišli psi in lizali njegova vnetja. Pripetilo pa se je, da je berač umrl in angeli so ga odnesli v Abrahamovo naročje, in tudi bogataš je umrl ter bil pokopan in v peklju je povzdignil svoje oči, medtem ko je bil mučen in daleč stran zagledal Abrahama in Lazarja v njegovem naročju. In zaklical je ter rekel: »Oče Abraham, usmili se me in pošlji Lazarja, da bi lahko konico svojega prsta pomočil v vodo in ohladil moj jezik, kajti mučen sem v tem plamenu.« Toda Abraham je rekel: »Sin, spomni se, da si v svojem življenju prejemal svoje dobre stvari in prav tako Lazar zle stvari, toda on je sedaj potolažen, ti pa si mučen. Poleg vsega tega pa je med nami in teboj velik, nespremenljiv prepad, tako da tisti, ki bi hoteli prečkati od tod k vam, ne morejo, niti oni ne morejo prečkati k nam, da *bi prišli* od tam.« Potem je rekel: »Prosim te torej oče, da ga pošlješ k hiši mojega očeta, kajti pet bratov imam, da jim bo lahko pričeval, da ne bi tudi oni prišli v ta kraj mučenja.« Abraham mu reče: »Imajo Mojzesa in

preroke, naj njih poslušajo.« Ta pa je rekel: »Ne, oče Abraham, toda če gre k njim kdo od mrtvih, se bodo pokesali.«

Evangelij po Luku 16,19–30

Ko sem križno spraševal otroke, kako so vedeli, ali so sveti, ki so jih videli v nebesih, vstali ali ne, so rekli, da tega niso vedeli, vse dokler jim angeli niso povedali, da so videli zgolj duše svetih in da njihova telesa niso vstala. Spraševal sem jih in tudi navzkrižno spraševal o nekaterih izmed teh stvari in vedno sem dobil enotno pričevanje: otroci so svete vedno videli v belem, sveti nikoli niso imeli kril, vsi angeli so imeli krila, nobene težave ni bilo v razločevanju med svetimi in angeli.

Torej če povzamemo: Adulamci so sedaj svete videli v belih oblačilih v nebesih, z dostopom do raja in uživali so skupnost s Kristusom ter z angeli, videli so Gospodov spust »z vsemi svojimi svetimi« – vsemi svojimi angeli – ob zvoku poslednje trobente; videli so tudi vstajenje in preobrazbo teles svetih in njihov dvig v zrak. Prav tako so videli

Jagnjetovo poročno večerjo.

In rekel mi je: »Piši: »Blagoslovljeni so tisti, ki so poklicani na Jagnjetovo poročno večerjo.«« In rekel mi je: »To so resnični Božji izreki.«

Razodetje 19,9

V raju so bile razpostavljene velike mize sredi njegovih veličastnih dreves, njegovih čudovitih rož z očarljivim vonjem, s svojimi veličastnimi pticami vsakršnega perja, ki so pele svoje hvalospeve, kjer so bile vse odkupljene živali in rastlinsko stvarstvo ena enotna, z Duhom izpolnjena Boga hvaleča celota.

Tukaj torej, v tem neopisljivem Božjem raju, so bile na odprtih prostorih razpostavljene mize za veliko poročno večerjo. Angeli in poveljčani sveti so vsepovsod poskakovali, igrali na harfe, pihali na trobente in peli Gospodu ter ga hvalili. Nekateri izmed naših otrok so te prizore izvajali pred nami. Pohiteli so do svojega, z dragulji okrašenega doma, da vzamejo svoje harfe ali trobente in se pridružijo z Duhom navdihnjeni glasbi največjega izmed prazničnih prizorov, vrhuncu upanja vseh vekov. Velike družbe so pele in plesale ter hvalile Kralja. Drugi so hiteli naokrog, pripravljali mize ali sedeže in nosili zlate sklede s hrano.

V nebeškem rajskem parku, ki je lepši od tega ali kateregakoli zemeljskega parka, so imeli otroci videnje Jagnjetove poročne večerje.

Bilo je izobilje hrane, vse je imelo svojevrsten okus, ki je presegal karkoli bi si lahko zamislili.

Ko je bilo vse pripravljeno, je bil poslan klic in sveti vseh minulih vekov so se zbrali okrog miz, da praznujejo poroko velikega Kraljevega Sina. Dovršitev vseh njihovih upov, uresničenje vseh najvišjih radosti v samih nebesih je prišlo do svoje najvišje točke, ko so prišli vlačuga, berač, grešnik in nekoč izmečki zemlje od vzhoda in od zahoda in narodi z Abrahamom, Izakom in Jakobom tu sedli za to svečano mizo v Božjem kraljestvu.

In pravim vam: »Da bodo mnogi prišli od vzhoda in zahoda in se bodo usedli z Abrahamom in Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu.

Evangelij po Mateju 8,11

Ko so vsi vstali in tako v pričakovanju dospeli do najsičajnejšega viška, je prišel sam Sin. Usedel se je za mizo obkroženo z Njegovo nevesto, ki je bila s krvjo odkupljena in z belim ogrinjalom oblečena tu zbrana izmed vseh narodov, plemen in jezikov, in s temi ljudmi pil sad vinske trte.

Toda povem vam: »Odslej ne bom pil od tega sadu vinske trte do tistega dne, ko bom z vami pil novega v kraljestvu svojega Očeta.«

Evangelij po Mateju 26,29

Adulamci so videli

odprte knjige in dan sodbe.

Videli so knjige, v katerih so bila zabeležena dejanja ljudi in videli so Sodnika na prestolu, pred katerim so bili sojeni vsi ljudje iz knjig. Pravični so bili postavljeni posebej, da so stali v svoji veliki skupini na eni strani, medtem ko so bili tisti, katerih imen ni bilo v knjigi življenja, zbrani v drugo veliko skupino in so stali na drugi strani. Ena skupina je bila oddvojena, da stopi v Božje kraljestvo in življenje vekov, druga skupina pa je bila obsojena, da gre v ogenj, pripravljen za hudiča in njegove angele.

Tedaj bo Kralj rekel tistim na svoji desnici: »Pridite, blagoslovljeni od mojega Očeta, podedujte kraljestvo, za vas pripravljeno od ustanovitve sveta,« Tedaj bo prav tako rekel tem na levisi: »Odidite od mene, vi prekleti, v večni ogenj, pripravljen za hudiča in njegove angele;

Evangelij po Mateju 25,34.41

Redki so bili privilegirani, da so imeli videnja

novega neba in nove zemlje.

Novo nebo je bilo tako izpolnjeno z božansko Božjo prisotnostjo slave, da otroci vanj niso mogli natančno pogledati.

Novi Jeruzalem, mesto s štirimi oglišči, je zavzemalo osrednje mesto na novi zemlji. Videli so nebeško mesto s svojim rajem, kot je sedaj, toda spustilo se je na novo zemljo. Celotna nova zemlja je bila zelo podobna raju, kot je sedaj in bo tudi takrat v Božjem mestu, Jagnjetovi nevesti.

In videl sem novo nebo in novo zemljo, kajti prvo nebo in prva zemlja sta prešla in ni bilo več morja. In jaz, Janez, sem videl sveto mesto, novi Jeruzalem, prihajati dol od Boga, iz nebes, pripravljeno kakor je nevesta okrašena za svojega soproga.

Razodetje 21,1–2

To je bila zemlja, ki jo je Bog želel za svoje otroke. Po Njem, ki je več kot zmagovalec, je bila več kot obnovljena. Novo nebo in nova zemlja sta šla skozi novo rojstvo.

In tisti, ki je sedel na prestolu, je rekel: »Poglej, vse stvari delam nove.« In rekel mi je: »Zapiši, kajti te besede so resnične in zveste.«

Razodetje 21,5

In to ne bo nikoli prešlo. Bog bo na tej zemlji ponovno postavil svoj šotor med ljudmi, kjer bo na veke imenovan njihov Bog in oni bodo vsi za vedno Njegovi otroci. Amen.

Gore Ka Do Land

9. poglavje

Prerokbe kitajskega beraškega dečka

V izpolnjenje Božje besede, da bodo v »poslednjih dneh ... vaši sinovi ... prerokovali⁴ je bil eden izmed majhnih desetletnih kitajskih beraških sinov uporabljen kot Gospodov govornik, da nam z **neposrednim navdihom** prinese sporočilo.

Beraški fantje, ki so našli dom v adulamski sirotišnici

Nekaj mesecev prej je ta fant razcapan in umazan – dejansko skoraj bolj oblečen z umazanijo kot z obleko – s svojima spremljevalcema prišel do naših vrat prosit, če lahko vstopi. Ko je bil okopan in oblečen, je bil fant videti kot odkrit malček in za takšnega se je tudi izkazal. Vsako zgodbo iz Svetega pisma in pridigo si je takoj vzela k srcu. Kmalu se je naučil moliti in lahko smo ga slišali, kako vsako noč v postelji zelo iskreno moli. Ko je Sveti Duh padel na nas, je bil ta fant med prvimi, ki so prejeli krst v Duhu. Govoril je z drugimi jeziki, kot cerkev na binkoštni dan.

4 Apostolska dela 2,17

In zgodilo se bo v poslednjih dneh, govori Bog: »Izlil bom od svojega Duha na vse meso, in vaši sinovi in vaše hčere bodo prerokovali in vaši mladeniči bodo videli videnja in vaši starci bodo sanjali sanje;

Tako gotovo, kot je Bog kdajkoli govoril v preteklosti, ko je na ljudi vplival Sveti Duh, da je bilo Sveto pismo navdihnjeno od Boga, da so preroki svoja sporočila razglašali s: »Tako pravi Gospod,« s tako gotovostjo, da so bili svoje oznanjevanje pripravljeni plačati s svojimi življenji, celo tako gotovo živeti Bog še vedno vlada in ko to zahtevajo okoliščine ter so vera in drugi pogoji v skladu z Njegovo božansko voljo, On človeškim otrokom spregovori po neposredni prerokbi.

Neke noči je bila Gospodova moč prisotna na nenavaden način. Nebo je bilo videti blizu. Takrat je bilo videti, da je, naš nekoč majhen beraški fant brez prijateljev, zapustil to umazano zemljo in bil vzet v nebo. Uveden je bil v prisotnost Gospoda Jezusa, kjer je ob njegovih nogah v ponižnem oboževanju in slavljenju plosko padel na tla. Dejansko je fant plosko ležal na sredini sobe, obkrožen s svojimi spremljevalci, ki so sedeli okrog njega na tleh in napeto poslušali sporočilo, ki je prišlo po njem od Gospoda. Takšnih ganljivih, srce preiskujočih besed nisem še nikoli slišal. Medtem ko je fant ihtel in jokal z najglobljo žalostjo, je izrekel sporočilo, stavek ali dva hkrati, z jasnim in močnim glasom. Jezik je postal ritmičen, izbira besed je bila najpreprostejša in najčistejša. Intonacija glasu, izbira jezika, prodorna moč vsake besede, so bile takšne, da nihče, ki je slišal, nikoli ne bi mogel dvomiti, da je ta mali Samuel s preprostim umom govoril z neposrednim in nadnaravnim navdihom od Boga.

Ploskoma na tleh je v videnju ob Gospodovih stopalih fant rekel:

»Gospod Jezus, nisem vreden, da sem tukaj ali da bi sploh bil rešen. Jaz sem samo majhen ulični berač.« Potem je Jezus fanta nagovoril. Takrat fant tega ni vedel, toda Gospod je dejansko govoril **skozi** fanta kot glasnika. Uporabljal je prvo osebo in naslavljal naju in otroke, ki so sedeli okrog njega. Tukaj je »Tako pravi Gospod«, za katerega želimo, da bi lahko tako zgrabil vaša srca, kot še vedno grabi naša.

Kristusovo sporočilo

»Nocoj jokam, srce imam zlomljeno, sem v globoki bolečini, ker so tisti, ki verujejo vame, tako zelo redki. Nebesa sem načrtoval in jih pripravil za vse. Naredil sem prostor za vse ljudi po celem svetu. Novi Jeruzalem sem naredil v treh velikih mestih, enega nad drugim, z obilo prostora za vse ljudi. Toda ljudje mi ne verjamejo. Tisti, ki verjamejo, so tako redki. Žalosten sem, tako zelo žalosten. (To sporočilo je bilo dano med srce

trgajočimi fantovimi vzdihom in nalivi solza.) Ker mi ljudje ne verjamejo, moram uničiti hudobno zemljo. Načrtoval sem, da jo obiščem s tremi velikimi katastrofami. Toda tako je hudobna, da sem dodal še četrto.

Če imaš kakšne prijatelje, jim povej, naj se hitro pokesajo; vse ljudi prepričaj tako hitro, kot je le mogoče, da verujejo evangeliju; toda če te ljudje ne bodo poslušali in ne bodo sprejeli tvojega sporočila, odgovornost ne bo tvoja.

Prejmi krst v Svetem Duhu. Če boš vztrajal in veroval, te bom krstil. Hudič te zavaja v mišljenje, da ne boš prejel krsta, toda čakaj in išči in jaz te bom krstil in dal ti bom moč, da izganjaš hudiče in da ozdravljaš bolne. Tisti, ki prejmejo pečat Svetega Duha, morajo pridigati in pričevati in jaz bom s teboj, da ti pomagam in te varujem v trenutkih nevarnosti.

Če misliš, da morda ne boš prišel v nebesa, je ta misel od hudiča. Svojih otrok ne bom uničil; varoval in rešil bom vsakogar. Niti eden izmed mojih se ne bo pogubil. Jaz bom premagal. Moli za gospoda in gospo Baker in jaz jima bom dal moč, da izganjata hudiče in ozdravljata bolne. Otroci iz doma morate ubogati. Ne pretepaajte se. Ne lažite. Živite v miru. Kadar molite, molite iz srca. Ne pustite, da se vaša ljubezen ohladi.

Povejte tudi drugim cerkvam, da bi morali iskati Svetega Duha. Vse cerkve naj gredo naprej.

Hudič prihaja na zemljo in v nekaj letih bo velika stiska. Ne skrbite; jaz vas bom varoval in skrbel za vas.

Vseposod se bodo ljudje zbirali in se bojevali na enem kraju, potem bom prišel, da kaznujem zemljo. Ne smete se bati, kajti tisti, ki verujejo vame, bodo vzeti, da trobijo na trobente in igrajo na harfe.

Uničil bom dva izmed treh. Ko pridem, mora vse ubogati Moj glas. (kitajsko: Yang yang du yao ting o dy hwa). Hiše se bodo zrušile, gore bodo padle, drevesa bodo uničena. Tam, kjer ne bom pustil niti ene travne bilke, bo popolno uničenje (kitajsko: Ih gen tsao du buh liu). Tisti, ki častijo malike, bodo pokončani. Vsi čarovniki in duhovni mediji bodo vrženi v pekel. Rešeni bodo samo tisti, ki verujejo evangeliju.«

Tako je Gospod spregovoril Adulamu in verujemo, da tudi vsem, katerim bomo to preroško sporočilo lahko predali. To sporočilo od našega vstalega Gospoda je bilo dano v kitajščini, kot je prej zapisano. Stavki so bili govorjeni počasi in razločno, s premori med njimi. Pisal sem jih, kot so bili dani, pogosto ponovljeni enkrat ali dvakrat, tako da s strani poslušalcev ne bi moglo biti nobene napake. Bilo je dovolj časa, da sem brez napake

zabeležil vsako besedo, ki jo je Gospod govoril po tem majhnem, navdihnjenem preroku po Njegovi izbiri.

Ko je bilo sporočilo zaključeno, se je malček dvignil in nam povedal, da je bil pri Jezusovih stopalih. Ni vedel, da je Gospod govoril skozi njega in tudi njemu v prvi osebi. Ponavljal je prerokbo, govoreč: »Jezus je rekel to, Jezus je rekel ono,« itd.

Ta prerokba, ki smo jo že slišali in zapisali, je bila potem ponovno ponovljena iz spomina malega preroka, del za delom a je povzročila, da smo zlahka videli, kako so v starodavnih dneh preroki, navdihnjeni od Boga, govorili, kako je lahko pisar zabeležil vsako besedo, kot je prišla iz prerokovih ust, ali kako je lahko sam prerok posnel svoja lastna sporočila, resnično rekoč: »Tako pravi Gospod.'

V starodavnih dneh, ko so religiozni in posvetni ljudje odšli od preproste vere v osebne, živečega Boga, ki je ljudem govoril, in ko sta bili njihova nevera in hudobija takšni, da »v tistih dneh ni bilo odprtega videnja,⁵ je Bog našel malega Samuela s čistim umom in mu **s slišnim glasom** spregovoril preroštvo, ki se je prav do najmanjše črke izpolnilo. V skladu s tem verujemo Bogu, ki je še vedno isti **živeči Bog**, ki je tudi v preteklosti govoril drugim in skozi druge. Verujemo, da je ta Bog ob današnji hudobiji in neveri izrekel po našem malem kitajskem Samuelu sporočilo »Tako pravi Gospod,« ki se bo kmalu zgodilo in ki naj bi ga z radostjo sprejeli ali pa ga zanemarili v večno obžalovanje.

5 Prva Samuelova knjiga 3,1
dragocena; ni *bilo* odprtega videnja.

V tistih dneh je bila Gospodova beseda

10. poglavje

Osvetlitev Biblijskega pisanja

Skozi izlitje Svetega Duha na te kitajske otroke je bilo vrženo precej svetlobe na pisanje Božje besede. Takšno izlitje Duha, ki ga spremljajo takšna nadnaravna prikazovanja je že samo po sebi pričevanje, da je dal Biblijo napisati Bog. Samo On pozna prihodnost. **Izpolnjena prerokba** je bila, v Kristusovem umu in apostolih, zadosten dokaz Božje roke v pisanju Svetega pisma.

Izpolnjena prerokba

V tem, kar smo zabeležili pri tem izlitju Svetega Duha na te otroke, je bilo iz Svetega pisma izpolnjenih deset prerokb:

1. Takšen krst je bil prerokovan za vernike sedanje dobe.
2. Spremljano naj bi bilo z govorjenjem v neznanih jezikih.
3. Prisotno je bilo prerokovanje, kot je Duh dajal izgovarjati.
4. V izpolnjenju prerokbe so bile tem otrokom prikazane »Kristusove stvari.«
5. Prav tako jim je bila prikazana resničnost stvari, ki pridejo.
6. Resnično po prerokbi so bili oni »ponovno rojeni« od Svetega Duha. V svoja srca so prejeli pričo, kličoč: »Aba, Oče.«
7. Videnja, ki so jih videli ti otroci, so izpolnila pisano Besedo, da bodo v poslednjih dneh »mladeniči videli videnja.«
8. Démoni so bili izgnani.
9. Bolni so bili čudežno ozdravljeni z močjo Svetega Duha, tako kot Biblija pravi, da bi lahko bili.
10. Čudežna sprememba se je zgodila, tako da so bile stvari, ki so jih nekoč ljubili – zasovražene, in stvari, ki so jih nekoč sovražili – ljubljene.

Nevedni osramoti modrega

Spomnimo se, da so glede na Biblijo Božja razodetja in pisanja Svetega pisma neodvisna od naravne zmožnosti ali od dosežene izobrazbe. Neizobraženi Amos, Peter ali Janez so, navdihnjeni od Boga, pisali globlje stvari kot najmodrejši tega sveta.

Še nekateri izmed »preziranih«

Ali ne moremo v tem, kar je Gospod naredil, ko se je razodel tem preziranim in izobčenim beraškim fantom in dekletom, videti dokaza za Božjo besedo? Medtem ko

ni *poklicanih* veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko plemenitih;

Prvo pismo Korinčanom 1,26

ki sledijo staromodni, ozki poti preproste vere v Boga, On še vedno lahko in dejansko izbira tiste, »ki so prezirani.« Izbira celo te preproste kitajske otroke z ulic in revnih četrti, »da bi stvari, ki so, privedli v nič,« kar naj bi bilo tako učeno in modro v tej dobi brezbožnega mišljenja in posvetnega znanja. Medtem ko modri tega učenega, ponosnega in trdovratnega rodu, ki se upira preprosti besedi, vztraja v tipanju naokrog v temi, v svojih lastnih samozadostnih iluzijah, mora biti v tem dnevu resnično, tako kot v preteklosti, da v sredi tolikšne zmede človeške modrosti Jezus še vedno lahko reče:

Zahvaljujem se tebi, o Oče, Gospodar neba in zemlje, ker si te stvari skril pred modrimi in razsodnimi, razodel pa si jih otročičem.

Evangelij po Mateju 11,25

Splošno gledano izobraženi in vladarji iz Kristusovih dni niso razumeli Njegovih čudežnih del in življenja, sicer

... ne bi križali Gospoda slave.

Prvo pismo Korinčanom 2,8

Vladarji in izobraženi iz apostolskih dni niso razumeli čudežnega delovanja vsemogočnega Boga skozi preproste ljudi, opremljene z močjo Svetega Duha, sicer v zgodnji cerkvi ne bi ubijali z Duhom izpolnjenih svetih. Globoka razodetja tem kitajskim otrokom, ki se jih »niso učili« v šolah posvetnih črk, so potrditev pisane Božje besede. Prišla so, kot to trdi, prek odkritosrčnih ljudi, neodvisno od njihove naravne zmožnosti ali dosežene izobrazbe.

Očividci minulih biblijskih dogodkov

Nekaj jasne osvetlitve minulih biblijskih dogodkov je bilo navrženih na način, na katerega so pisci Biblije lahko imeli znanje očividcev o minulih dogodkih. Eden izmed naših, po naravi najbolj nevednih in najmanj obdarjenih fantov, je bil več kot enkrat, po delovanju Svetega Duha, priča glavnih zgodovinskih dogodkov Stare in Nove zaveze. Videl je nadloge v Egiptu: žabe v kraljevi palači, muhe v faraonovi hrani, kobilice, najstarejšega sina mrtvega s celotno njegovo družino v zaprepačenosti. Prav tako je videl Elija in Elizeja prečkati Jordan, ognjene kočije in Elijev vnebohod. Daniela je videl v levji jami z njegovim angelom varuhom in prav tako je videl tudi druge dogodke iz Stare zaveze.

Temu fantu so bila prav tako dana videnja Kristusovih čudežev. Videl je Gospodove skušnjave. Hudič, v podobi čednega mladeniča, je Gospoda vodil na visoko goro in mu v videnju pokazal kraljestva sveta. Angeli so Jezusu sledili kamorkoli je šel. Bila so videnja Kristusa, ko hodi po vodi, ozdravlja bolne in odpira oči slepim. Ta fant in drugi so videli trpljenje Gospoda Jezusa, njegovo vstajenje in njegovo vnebovzetje.

Najprej sem se spraševal o teh videnjih preteklih dogodkov, potem pa sem se spomnil, da pri Bogu ni »preteklosti«, »sedanjosti« in »prihodnosti«. On je veliki JAZ SEM. Njemu so vse stvari enako sedanje. Ker je Sveti Duh

Njegov Duh, so lahko z videnji in njegovimi razodetji od Duha »pretekli,« »sedanji« in »prihodnji« časi v Božjem preračunavanju predstavljeni kot »sedanji« kateremukoli posamezniku, ki ga Gospod izbere, da mu pripravi takšna razodetja. Ta razodetja preteklosti v Adulamu potrjujejo navdih Biblije. Bogu je bilo lahko peljati Mojzesa in druge z videnji skozi že minule dogodke ali skozi prihodnje dogodke. Tako kot priča vidi sedanje dogodke, so bili zmožni zabeležiti preteklost, sedanost in prihodnost v eni in edini knjigi, ki beleži konec od začetka in začetek od konca.

Gu Siao Er, ko je prišel v adulamski dom. On je enako neobdarjen in neobetajoč, kot je tudi videti. Gospod mu je dal čudovita videnja zgodovinskih dogodkov Stare in Nove zaveze.

Beleženje razodetij od Boga

Sveti Duh nam je nazorno pokazal, kako so postali nekateri deli Biblije božanski zapisi nadnaravnih razodetij. Ko so bili otroci »v Duhu«, so opisovali prizore, ki so jih videli v videnju. Duh je povzročil, da se je neki fant, ki je bil v zamaknjenju, prav tako izgubljen »v Duhu,« usedel in delal gibe, kot bi pisal stvar za stvarjo o tem, kar so drugi videli in opisovali. Tako bi bil lahko vsakdo zmožen videti, kako lahko je bilo Bogu napisati Sveto pismo. Kar je nekdo videl in opisal, bi nekdo drug lahko zabeležil.

Ali je bilo Bogu pretežko z videnjem razodetij prikazati vse kar je zapisano v Bibliji in imeti Baruha ali katerokoli posodo po svojem izboru, ki je sedel ob njegovi strani, da zapiše točno to, kar je bilo videno in

razodeto? Tako je lahko katerokoli prerokbo zabeležil, in sicer besedo za besedo, prav kakor kot je prišla od Gospoda Boga. Torej lahko tudi sedaj Bog vzame nevednega, nenačitanega, beraškega fanta z umazane kitajske ulice ali napol divjega malega fanta iz plemena v oddaljenem gorskem zakotnem kraju, ga izpolni s Svetim Duhom in ga da »v Duhu« pospremiti z angeli. Tako kot priča lahko vidi stvari onkraj zagrinjala – iz sedanjosti, stvari iz preteklosti in prihodnosti.

Če so bili naši fantje lahko ujeti v Gospodovi prisotnosti in so prišli nazaj, rekoč: »Gospod je rekel,« ali ne bi mogli tudi preroki iz davnine zabeležiti svoje prerokbe ali videnja in s popolno gotovostjo reči: »Tako pravi Gospod?«

Kako lahko Bog, pri katerem so preteklost, sedanjost in prihodnost neločene, razodene pretekle, sedanje in prihodnje dogodke kot **sedanje** dogodke, tega ne vem. Biblija pravi, da lahko. Pravi tudi, da je On to storil. Adulam ve, da to še vedno počne.

Otroci iz plemen na Kitajskem

Če so ljudje kdajkoli prerokovali, ko je nanje vplival Sveti Duh, če so bili ljudje kdajkoli »v Duhu na Gospodov dan« in vzeti do nebes, če so bile ljudem kdajkoli dana videnja »v letu, ko je kralj Uzija umrl,« potem nanje še vedno lahko vpliva Sveti Duh, da prerokujejo. Še vedno so lahko ujeti »v Duhu« in vidijo nevidne svetove onkraj zagrinjala. Še vedno imajo lahko takšna videnja, ne glede na število let, odkar je kralj Uzija umrl.

Enako kot se On razodeva vsenaokrog po svetu in se je, kot pravi Biblija, razodel prerokom in svetim v starodavnih dneh, se tudi razodeva sedaj prek prerokb, videnj in razodetij. Isti Bog je še vedno na istem

prestolu, vlada nad istim svetom in ima opravka z isto vrsto hudobnih src, z isto vrsto ljudi, z enako vrsto nagnjenj in strasti, kot jih je imel Elija.

V tej hudobni dobi, sredi sedanjega nevernega, sprevrženega rodu bo Gospod dokazal, da je to, kar je napisal v Bibliji, beseda živečega Boga. Med verujočimi ljudmi lahko deluje na nadnaravne načine. Deluje prek darov Svetega Duha, potrjujoč besedo z znamenji, ki sledijo.

In rekel jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsakemu ustvarjenemu bitju. Kdor veruje in je krščen, bo rešen; toda kdor ne veruje, bo obsojen. In ta znamenja bodo spremljala tiste, ki verujejo: »V mojem imenu bodo izganjali hudiče, govorili bodo z novimi jeziki, dvigali bodo kače in če popijejo kakršnokoli smrtonosno stvar, jim ta ne bo škodila; polagali bodo roke na bolne in ti bodo ozdraveli.« Tako je bil potem, ko jim je Gospod govoril, sprejet gor v nebo in je sédel na Božjo desnico. Oni pa so šli naprej ter povsod oznanjali in Gospod je delal z *njimi* in besedo potrjeval s spremljajočimi znamenji. Amen.

Evangelij po Marku 16,15–20

11. poglavje

Domovina

Glede na to, kar smo napisali, je dovolj jasno, da je Gospod uporabil vsako sredstvo, ki je potrebno, da nam zagotovi, da imamo v Bibliji »zanesljivo preroško besedo,« na katero bi morali biti pozorni.

Prav tako je bilo dovolj jasno poudarjeno, da je veliki namen tiste prve preroške besede in videnj sedanjega dne in prerokb v naši sredi ta, da bi lahko zagotovo vedeli, da je tam, zgolj onkraj zagrinjala, čudovita domovina. Noben »tujec,« noben »romar« ni nikoli zadovoljen. Delež, ki ga zadovolji, je na koncu potovanja.

Kadar potovanje vodi prek težkih poti in izčrpavajočih gora, lahko romar s svojimi težkimi bremeni postane tako utrujen, da komaj sliši ptičje petje, komaj občuti osvežitev rož, ki so ob poti in le stežka najde kakršnokoli večje veselje v družbi svojih sopotnikov. Toda na koncu poti to ne bo tako.

Sključena in iztrošena telesa življenjskih romarjev bodo obnovljena s kopeljo v vrelcu mladosti, ko dosežejo svoj dom v domovini.

v trenutku, kot bi trenil z očesom ... bomo spremenjeni. Kajti ta trohljivost si mora nadeti netrohljivost ...

Prvo pismo Korinčanom 15,52–53

Starost bo izginila. V nebesih ni starcev, negotovih korakov ostarelih, nobenega oslabelega vida, nobenega oglušlega sluha. V tem celotnem bleščečem mestu ni nobenega na kakršenkoli način pohabljenega človeškega telesa.

Obstaja mesto, ki ni nikoli zatemnjeno, niti ne potrebuje sonca podnevi niti lune ponoči. Njegove zlate ulice ne potrebujejo pometanja. Njegova z dragulji okrašena prebivališča ne potrebujejo popravila. Tam je mesto, ki nima nobenih smerokazov za zdravnike, nobenih bolnih ali invalidnih, nobene bolezni ali žalosti. To je mesto brez umazanije na svojih zlatih vratih. Na njegovih zlatih ulicah ni nobenih pogrebnih sprevedov. To je mesto,

kjer je dokončno opravljeno z otožnostjo in vsem žalovanjem. Mesto, kjer je bila vsa smrt použita z življenjem in to obilno. Mesto čistega, brezgrajnega veselja. Tam je dežela brez oblačnega dneva, kjer se nevihtni oblaki nikoli ne vzdignejo. V tej srečni deželi ni vrst za kruh ali boja za preživetje. Niti sebičnega tekmovanja, niti nobenega samopreiskovanja, da bi vzbudili neljubo sumničenje. Nihče se ne vznemirja okrog tega, kaj bo jedel ali kaj bo oblekel. Bela oblačila se ne bodo nikoli obrabila. Drevesa s sadeži življenja ne bodo nikoli brez sadu. Voda življenja se ne bo nikoli izsušila in kdorkoli želi, lahko pije.

Takšnih je nebeško kraljestvo. Tam je v vsem Božjem stvarstvu skupna vsestranska ljubezen.

Dediščina vsakogar v nebesih je vsa radost in navdušenje najbolj radostne mladosti. Toda v naših najsrečnejših dneh smo še vedno v glineni posodi. V naših najvišjih trenutkih čutimo večjo radost in srečo, ki je skoraj že v dosegu naših rok, toda preden jo lahko vzamemo, nas teža gline odvede stran. Otroci se šaljijo in igrajo. Tečejo, valjajo in skačejo od veselja. Pojejo in kričijo. Včasih sta njihova radost in sreča videti popolni. »Takšnih je nebeško kraljestvo.« Toda najobilnejše radosti in najvznesenejši trepet blaženosti najsrečnejše mladosti na zemlji bodo presežene z večjo radostjo, ki je »nepopisna.« To se bo zgodilo, ko bo to telo ovirajoče gline nadomeščeno s telesom, ki je resnično.

V novem Jeruzalemu je vsakdo »zaljubljen.« Vsakdo je zaljubljen v vse druge. Biti »zaljubljen« na zemlji je kot nič v primerjavi z biti »zaljubljen« v

deželi veličastva. Niti madež, niti nepopolnost, niti neljuba značilnost ne bodo ovirale tega, da bi bili popolnoma »zaljubljeni« v vsakogar.

Na zemlji imamo v duši pesem, čeprav nas ovira ta sprevrženi šotor našega telesa. V svojem boju, da bi se pesem izrazila, so trenutki, ko je videti, da pesem za sekundo uide iz svojih omejitev, toda prav tako hitro se popolna pesem izgubi. Ko je Bog ustvaril človeka, je v njegovo dušo položil glasbo. Toda razglašenost blata je pokvarila ubranost. Izgubljene pesmi nikoli ne bomo našli, dokler je ne bomo našli v nebesih, ko bomo odeti s šotorom, ki je zgoraj. Najnežnejša, najprijetnejša, najpopolnejša glasba na zemlji je zgolj iskanje izgubljenih pesmi in ubranosti, ki jo odkupljeni z angeli pojejo v nebesih.

Glasbeni instrumenti so precej nepopolni v primerjavi s popolnimi harfami, trobentami in glasbenimi instrumenti, na katere bomo igrali najdene pesmi v mestu neskončne radosti.

Najbolj prefinjeni glasbeni instrumenti, ki so bili narejeni na zemlji od dni Adamovih sinov,

... ki prijemajo harfo in piščal ...

Prva Mojzesova knjiga 4,21

do sedanjega dne, so zgolj posnetki trobent, harf in instrumentov, na katerih so nebeške pesmi. Ti instrumenti so obnovljeni v zlatem mestu in osvobodjena duša lahko z igranjem nanje najde svojo popolno izraznost.

Večina glasbe in ritma, ki ga je Oče položil v duše Svojih otrok, je bilo od tistih davnih dni s posredovanjem hudiča spremenjene v hudobne kanale za užitke poželenj sprevrženega mesa: od najbolj divjih barbarov v gorskih trdnjavah do z užitkom zastrupljenih divjakov modernih dvoran. To so

ljudje, ki plešejo v ritmu glasbe, da bi našli čutno zadovoljstvo, ki je od poželenj mesa. Toda odkupljeni in angeli v nebesih veselo plešejo na napev glasbe, ki je sveta, čista in je onkraj vsega zemeljskega ali naravnega »zadovoljstva,« v ritmu, v katerem se vrtijo in pojejo zvezde na svojih zvezdnih poteh.

Ena ura v raju bo nagradila vse napore poti.

V mestu je park, rajski »park veselja in sadja,« kjer je resnično zamenjalo neresnično. In na vsej sveti gori, v vsej Božjem, živalskem in rastlinskem stvarstvu ni ničesar, kar bi škodilo ali uničevalo.

Na zemlji od lepote Božjega stvarstva vidimo le malo in še manj razumemo. Blato in prah zemlje sta zameglila okna naše duše. Skozi zatemnjeno steklo komaj lahko vidimo. Ko bo Bog odstranil bremena in odprl oči duše, bomo prvič resnično gledali in cenili veličastvo Božjega čudovitega stvarstva. Vse to bomo počeli v raju, tam preko zagrinjala.

Obstaja park, kjer ptice vseh vrst perja večno pojejo. Tam je dežela, kjer bo vsako uho uglašeno, da sliši himne, ki pretresajo dušo. Tam je dežela, kjer večno cvetijo rože vseh barvnih odtenkov. Tam je dežela, kjer bo odprto vsako oko, da jih vidi v njihovi lepoti. Tam je dežela, kjer se mešata vonj šaronske narcise in dolinske lilije s tisoči vonjav, ki v našem svetu niso nikoli dehteli.

Včasih se nam dozdeva, da onkraj neba vidimo luč mesta. Toda naš vid je onemogočen v zabrisanosti nepopolnega vida. Včasih se zdi, kot bi slišali očarljivo glasbo drugačnega okolja, toda le-ta je vsrkana v nesoglasju

zvokov, ki so bliže. Včasih se zdi, kot bi občutili poteg navzgor, stran od vsega, kar zaslužnjuje, toda zemljina privlačnost drži naša stopala kot nogavice v zemeljskih okovih. Včasih bi duša poletela v »deželo, svetlejšo od dneva,« toda zaradi svojih zlomljenih kril v razočaranju, pade nazaj.

Kdor razglaša svojo svobodo, da sam hodi v svobodno mesto, ta najde svojo pot brezupno pregrajeno s stvarmi tega sveta, z mesom in s hudičem in v sebi nima moči, da bi zmagal.

Toda obstaja pot.

Končno doma

12. poglavje

Pot

Obstaja samo ena pot. Kristus je pot. Človek ni pot, on nikoli ne more narediti poti, niti ne bo nikoli poznal poti do zlatega mesta. Mesto in pot do mesta sta oba razodetje od zgoraj.

Jaz sem pot, resnica in življenje; nihče ne pride k Očetu, razen po meni.

Evangelij po Janezu 14,6

Kristus, ki je pot, ni od spodaj. Je od zgoraj. Je »on, ki se je spusti iz nebes, celo Sin človekov, ki je v nebesih,« ki je Veliki Bog, naš Rešitelj duš, Jezus Kristus.

In noben človek se ni dvignil v nebesa, razen tisti, ki je prišel dol iz nebes, *celó* Sin človekov, ki je v nebesih.

Evangelij po Janezu 3,13

... in pričakovali to blagoslovljeno upanje in veličastno pojavitev vélikega Boga in našega Odrešenika, Jezusa Kristusa;

Pismo Titu 2,13

Človek ne potuje proti srečnemu mestu čistega veselja, temveč proč od njega. Dlje kot hodi, bolj se oddaljuje od tega nebeškega mesta. Otroci pripadajo Božjemu kraljestvu. Ob mestnih vratih se igrajo in šaliyo. Ko začnejo sami hoditi, hodijo vedno bolj stran od mesta, stran od tega srečnega rajskega doma. Bolj kot so razumski – ne glede na to ali hodijo sami ali pa sledijo množici – bolj se oddaljijo od mesta in bolj medla je njegova luč ali pa je za večno izgubljena. Edini način, da dosežemo mesto, je, da se obrnemo nazaj.

... »Razen, če se ne spreobrnate in ne postanete kakor majhni otroci, ne boste vstopili v nebeško kraljestvo.«

Evangelij po Mateju 18,3

Toda dlje ko človek hodi sam, starejši in bogatejši postaja. Bolj kot proučuje s svojim naravnim umom, bolj hodi v svoji domišljavi smeri mimo križišč s križem, dokler se končno ne more več obrniti k preprosti veri. Ne najde načina vrnitve k srcu »majhnega otroka.«

Kajti potem, ko v Božji modrosti svet po modrosti ni spoznal Boga, je Bogu ugajalo, da po nespametnosti oznanjevanja reši te, ki verujejo.

Prvo pismo Korinčanom 1,21

Človek s študijem nikoli ne bo našel Boga. Človek, ki zaupa delom svojega lastnega uma ali umu drugih ljudi, nikoli ne bo videl Božjega mesta.

Most dobrih del in tako imenovanega dobrega življenja, ki ga človek izdela sam, se bo izkazal za ničvrednega in se bo »na dan, ko bo Bog sodil skrivnosti ljudi«, zrušil pod njim. To je konec samopodobe moralnega človeka.

Človek zaradi zaslug svojega značaja nikoli ne bo hodil po zlatih ulicah. Kaj človek je, kaj dela ali kako živi, to nima ničesar opraviti z rešitvijo njegove duše. Na podlagi tega, kako »dober« je, tudi najboljši človek na zemlji nima nič več upanja za nebesa, od najslabšega človeka. Človek, ki zaupa v svoj značaj, svojo moralno dobroto, je zgolj novodoben farizej, z očmi, zaslepljenimi za resnico. Davkar, pijanec in vlačuga bodo stopili v Božje mesto, medtem ko bo ta »dobri« človek vržen v zunanjo temo, kjer je jok in škripanje z zobmi.

'Po milosti' smo rešeni, 'ločeno od del.' Rešitev duše je nekaj, kar daje Bog. To ni nekaj, kar človek je ali ni. Rešitev duše je od zgoraj. To ni od spodaj ali od znotraj ali izmed ljudi.

To, kar je rojeno od spodaj, je meso in je rojeno po volji moža. Tisti, ki so rojeni od spodaj, ne glede na njihovo modrost ali dobroto, morajo biti ponovno rojeni od zgoraj. Božji otroci postanejo tisti,

ki so bili rojeni, ne iz krvi niti ne iz volje mesa niti ne iz volje moža, temveč iz Boga.

Evangelij po Janezu 1,13

Jezus je odgovoril in mu rekel: »Resnično, resnično, povem ti: »Razen če se človek ponovno ne rodi, ne more videti Božjega kraljestva.«

Evangelij po Janezu 3,3

To rojstvo, ki ga mora imeti vsak odgovoren človek, da bi kdajkoli videl Boga ali pel pesmi odkupljenih v mestu onkraj neba, je nadnaravno rojstvo. V celoti je od zgoraj. To, da se pridružite cerkvi, požete pesmi, berete ali izgovarjate molitve, delate v cerkvi ali za cerkev, pridigate s prižnice ali vse svoje telo dajete, da bi zgorelo, nima ničesar za opravičiti z novim rojstvom. Novo rojstvo je nekaj, kar daje Bog po milosti ne glede na dela.

Najbolj prefinjeni govorec s prižnice, najuglednejši cerkveni človek, najbolj protestirajoči protestant nimajo nič več upanja za nebesa kot najbolj brezbrizni grešnik, razen če so na novo rojeni.

Kako najti pot nazaj domov

Gospod je bil tako željan, da bi me vrnil, da je pripravil preprosto in jasno pot. Bil sem grešnik. Živel sem sebično in ne za Božjo slavo. Obrnil sem se na svojo lastno pot.

kažti vsi so grešili in niso dosegli Božje slave;

Pismo Rimljanom 3,23

nobenega ni, ki razume, nobenega, ki povprašuje za Bogom. Vsi so odšli proč s poti, skupaj so postali nekoristni; ne, niti enega ni, ki dela dobro, niti enega ni.

Pismo Rimljanom 3,11–12

Bil sem med temi.

Jezus je prišel iz nebes, da bi rešil »grešnike«, ne pa tudi »pravičnih« z dobrimi značaji. Tako sem prejel svojo priložnost. Moral bi trpeti kazen za svoj greh, toda Kristus me je ljubil in umrl namesto mene. Nosil je moje grehe:

ki je sam, v svojem lastnem telesu, naše grehe ponesel na križ, da naj bi mi, mrtvi grehom, lahko živeli v pravičnosti; s čigar udarci z bičem ste bili ozdravljeni.

Prvo Petrovo pismo 2,24

Moje ovce slišijo moj glas in jaz jih poznam in one mi sledijo
(Evangelij po Janezu 10,27)

Kristus je umrl na križu, brezgrešni namesto grešnika. On, ki »ni poznal greha,« je umrl na križu namesto mene, kjer bi moral umreti jaz. Jaz, grešnik Baraba, ki bi si zaslužil kazen, sem bil popolnoma in brezpogojno osvobojen.

Kajti njega, ki ni poznal greha, je zaradi nas storil, *da postane* greh, da bi mi lahko postali Božja pravičnost v njem.

Drugo pismo Korinčanom 5,21

Bog je kaznoval Jezusa, da ne bo kaznoval mene. Ker je zapustil Jezusa, ne bo zapustil mene. Vse, kar sem moral **biti**, je bilo to, da sem **bil** grešnik. Vse, kar sem moral **storiti**, je bilo to, da **nisem storil ničesar**.

Preprosto **veroval sem**, da je Jezus storil vse.

Resnično, resnično, povem vam: »Kdor veruje vame, ima večno življenje.«

Evangelij po Janezu 6,47

Resnično, resnično, povem vam: »Kdor sliši mojo besedo in **veruje** vanj, ki me je poslal, ima večno življenje in ne bo prišel v obsodbo, temveč je iz **smrti prešel v življenje**.«

Evangelij po Janezu 5,24

Njim, ki verujejo, On daje:

Toda tolikim, kot so ga sprejeli, njim je on dal moč, da postanejo Božji sinovi, *celó* njim, ki verujejo v njegovo ime,

Evangelij po Janezu 1,12

Ko sem sprejel, da je Jezus storil, kar je tudi rekel, da je storil, in ko sem ga sprejel kot zamenjavo in nosilca mojih grehov, me je sprejel kot svojega otroka. V moje srce je poslal svojega Svetega Duha, tako da sem bil **rojen od zgoraj**. Sveti Duh je v mojem srcu pričeval, kličoč: »Aba Oče!«

Kajti niste ponovno prejeli duha suženjstva v strah, temveč ste prejeli Duha posvojitve, s katerim kličemo: »Aba, Oče.« Sam Duh z našim duhom prinaša pričevanje, da smo Božji otroci.

Pismo Rimljanom 8,15–16

Pred tem sem deloval jaz. Sedaj je v meni deloval Bog, da sem hotel in delal Njegovo dobro voljo. Stvari, ki sem jih nekoč ljubil, sem sedaj sovražil in stvari, ki sem jih nekoč sovražil, sem sedaj ljubil. In bolj kot sedaj poskušam biti dober, slabše mi gre. Bolj kot verujem Božjim delom v meni in za mene, bolj mi gre.

Gospod mi je pokazal svetlobo mesta pred menoj,

... ker vem, komu sem veroval in prepričan sem, da je on zmožen obdržati to, kar sem mu izročil, za tisti dan.

Drugo pismo Timoteju 1,12

Zagotovo bom vstopil v mesto pri vratih, da bi delil radosti tistih, ki zaradi Jagnjetove krvi zmagajo s preprosto vero.

Način, da pridemo nazaj do Očetove hiše je ponižen način razsipnega sina,

ko se je vrnil po svojih potepanjih v krivičnosti, s svoje ponosne, samovoljne poti. Vsak človek, ki je »prišel k sebi« tako, da resnično pozna svoje sebično srce, lahko iskreno pride, kot je prišel razsipnež, rekoč: ... »Oče, grešil sem zoper nebo in v tvojih očeh in nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.« (Evangelij po Luku 15,21)

Kristus je dokončal rešitev duš. Umrl je za grehe celotnega sveta. Večno življenje je »dar.«

Kajti plačila za greh *so* smrt; toda Božji dar *je* večno življenje po Jezusu Kristusu, našem Gospodu.

Pismo Rimljanom 6,23

To darilo, večno življenje, je zastonj. Vse, kar moramo mi storiti, je to, da ga sprejmemo ali pa ga zavrnemo, vzamemo ali prezremo. Podobni moramo biti enemu ali drugemu izmed dveh tatov na križu. Ali verujemo, da je Jezus Bog in lahko reši grešnika, ki prizna svoje stanje, in nato preživimo večnost s Kristusom v raju ali pa smo kot drugi tat in ne verujemo, da je Jezus Bog, zato umremo v naših neskesanih in neodpuščenih grehih, proč od Boga. Kristus rešuje vsakogar in vse, ki so rešeni zaradi njihove vere.

Kajti Bog je tako ljubil svet, da je dal svojega edinorojenega Sina, da kdorkoli veruje vanj, se ne bo pogubil, temveč bo imel večno življenje.

Evangelij po Janezu 3,16

Končno moramo biti kot eden ali drugi izmed obeh tatov na križu. Se posmehovati Kristusu, kot edinemu Božjemu Sinu in umreti v grehu, tako da tja, kjer je Kristus, »mi ne moremo priti,« ali pa priznamo, da smo zaslužili kazen in naše edino upanje v veri vržemo na Njega, ki je umrl za nas, in večnost preživimo z Njim v raj.

Kristus varuje tiste, ki verujejo in so tako rešeni. Ne držijo se Skale, temveč Skala drži njih. Ne držijo Kristusa, temveč Kristus drži njih. Rešeni so po milosti, po veri, ločeno od del. Ohranjeni bodo po milosti, po veri, ločeno od del.

Kajti karkoli je rojeno iz Boga, premaga svet; in to je zmaga, ki premaga svet, *celó* naša vera. Kdo je tisti, ki premaga svet, razen kdor veruje, da je Jezus Božji Sin?

Prvo Janezovo pismo 5,4–5

Rešeni po milosti in vzdrževani po milosti živijo življenje kesanja, delajo dela pravičnosti in zato, ker so že rešeni, izvajajo verske dolžnosti, ne pa zato, da bi se rešili. Vrednost dela, ki ga počno, je zaradi tega, kar je Bog položil **vanje od zgoraj**.

Postali so rešeni, da bi postali

... soudeleženci božanske narave, ...

Drugo Petrovo pismo 1,4

... če katerikoli človek nima Kristusovega Duha, ni njegov.

Pismo Rimljanom 8,9

Vsi Kristusovi otroci imajo v svojih telesih in srcih Svetega Duha in so bili ponovno rojeni.

... vendar ne jaz, temveč Kristus živi v meni ...

Pismo Galačanom 2,20

Kristus znotraj mene povzroča vsa moja dela, ki mu ugajajo,

Kajti Bog je, ki deluje v vas oboje, da hočete in da delate iz *njegovega* dobrega zadovoljstva.

Pismo Filipljanom 2,13

Rešeni so nebeški prebivalci, ki ne ljubijo sveta niti stvari od sveta. Leti imajo prav toliko »nebeškega življenja« sedaj, kot imajo Svetega Duha. Sveti Duh je nebeško življenje, življenje od Boga, večno življenje. Mi imamo iskreno ali takojšnje plačilo nebes. Skozi globlje izkušnje Svetega Duha lahko postanejo nebesa resničnejša kot zemlja. Božji otrok lahko tako občasno, na svojem romarskem potovanju v mesto, čigar graditelj in stvarnik je Bog, hodi skoraj po videnju kot tudi po veri.

Naše adulamsko sporočilo je sedaj končano. To pričevanje je poslano ne zaradi kakršnegakoli naravnega ali višjega znanja, temveč zaradi teh stvari, ki so se zgodile med nami, kot nam jih je Bog po Duhu razodeval.

Toda Bog nam *jih* je razodel po svojem Duhu, kajti Duh preiskuje vse stvari, da, globoke Božje stvari.

Prvo pismo Korinčanom 2,10

Najboljšega kar vemo ne moremo napisati. Najboljše kar lahko spoznamo se lahko spozna zgolj neposredno, skozi razodetja Svetega Duha posamezniku. Napisali bi več, toda sedaj ne moremo napisati več,

toda ta so zapisana, da bi lahko verovali, da Jezus je Kristus, Božji Sin in da bi verujoč, lahko imeli življenje v njegovem imenu.

Evangelij po Janezu 20,31

Ali bi bili s tem, da imamo življenje, lahko ohrabreni, da pritisnete naprej, dokler ne prejmete več in več od življenja v izobilju, življenja skozi krst in polnost Svetega Duha, življenja, ki ga je Gospod načrtoval za vsakogar od Njegovih otrok, pred okus življenja velikega mesta Kralja, Božjega mesta, kjer so vse stvari narejene na novo.

VIDENJA ONKRAJ ZAGRINJALA

H. A. Baker

Misijonar za Tibet, Kitajsko in Tajvan.

Takšno mogočno izlitje Svetega Duha revnim kitajskim sirotam kaže kaj je mogoče samo tedaj, ko je na delu Božje maziljenje.

Knjiga dokumentira vizije in čudeže, ki so se zgodili, ko se je v njihovi sredi pričelo prebujenje. Otroci so videli angele, demone, nebesa, pekel, ...

Svoje izkušnje so povedali H. A. Bakerju in njegovi ženi Josephine, ki sta upravljala sirotišnico, kjer so ti otroci živeli.

Vizije so spremenile življenja otrok in njihovo obnašanje. Otroci so ure in ure ležali ali sedeli, kot bi bili v transu in o svojih vizijah potem poročali zakoncema Baker.

Mladi otroci (novi verniki), nepoučeni o duhovnih resnicah, so v prvi osebi ednine (preko njih je spregovoril Jezus) govorili s takšnim pogumom in zgovornostjo in tako mogočno kot katerikoli starozavezni prerok prikazovali Božjo moč na teh, ki so se predali Jezusu.